

خەلك بەچكى دەشكە؟

تۇلسىتۇي
۹، غەزىپە گەردى

خەلگە بە چى دەڭىزى

نووسىنى: تۆلىستۆي

وەرگىرانى: عەزىز گەردى

کتیبي: خه لکابه چي ده ژي

بابه ت: چيروک

نووسيني: تولستوي

وهر گيړاني له عمره بيه وه: عزيز گهردي

نخشهي بهرگا وړيکخستني! پرهکان: ژيکان صابر

چاپي يه کم: هه ولير / ۲۰۱۱

ژماره ي سپاردن: (۱۵۰ / ۲۰۱۱)

ژماره ي دانه: ۱۰۰۰

نرخي: ۵۰۰۰ دينار

بلاوکردنه وهی: کيښخانه ي کامبريج، ژماره ۴

مافی چاپکردنه وهی پاريتراوه بو وهر گيړ

ناوهرۆك

- (۱) خەلك بە چى دەژى؟ ۷
- (۲) دوو پىرەمىرد ۴۵
- (۳) ئاگر هەلگىرسا، دانامركىتتەوہ ۱۱
- (۴) كوراوہمۆر ۱۰۷
- (۵) مالاشاو ئاكولينا ۱۳۷
- (۶) خۆشەويستى لە كوى بى، خوا لە ويئە ۱۴۱
- (۷) شەمالۆك ۱۶۳
- (۸) گوناھكارى تۆبەكار ۱۱۱
- (۹) يەكەم دلۆپىن ۱۱۷
- (۱۰) سى پىر ۱۹۳

خه لک به چى ده ژى؟

۱۱۱۱-۱۱۱۵

(ده زانين ئيمه له مردنه وه هاتووین بو ژيان چونکه براكانى خومان
خوش دهوئى. نهوهى برائى خوى خوش نهوئى، له مردندا ده ميئى.)
يوحه ننا ۳: ۱۴.

(نهوهى خيراتى دونياى هه بي و ببينى برائى موحتاجه و دلى خوى
به رامبه ر داخوا، چون خوشه ويستى خواى تيدا ده چه سپى؟) يوحه ننا:
۱۷: ۳

(رو له كانم، ئيمه خوشه ويستى به قسه و به زمان ناكه ين به لکه به
كرده وه و به هه ق ده يكه ين.) يوحه ننا ۳: ۱۸

(خوشه ويستان، با يه كترمان خوش بوئى، چونكه خوشه ويستى له
خوا وه يه. نهوهى خوشه ويستى هه بي، له خوا وه بو وه خوا ده ناسى.)
يوحه ننا ۴: ۷

(نهوهى خوشه ويستى نه بي، خواى نه ناسيوه چونكه خوا
خوشه ويستيه.) يوحه ننا ۴: ۸

(خوا، هه رگيز كهس نه يديوه. نه گه ر يه كترمان خوش بوئى، خودا
له ناوماندا ده چه سپى و خوشه ويستى ويمان تيدا ته واو ده بي.) يوحه ننا:

(ئىمە ئەو خۆشەويستىيەمان زانىۋەو باۋەرمان بىن ھىناۋە كە بۇر
خودايدەو لە ئىمەدايە. خودا خۆشەويستىيەو ئەۋەي لە خۆشەويستىيەدا
بچەسپى، لە خودادا دەچەسپى و خودا بەو دەچەسپى.) يۇھەننا ۴:

۱۶

(ئەكەر يەككى گوتى: خوام خۆش دەۋى و رقى لە بىراى خۆى بوۋەۋە،
دروژنە. چونكە ئەۋەي بىراى خۆى خۆش نەۋى كە دىۋىيەتى، چۇن
دەكارى خۋاى خۆش بوى كە نەيدىۋە.) يۇھەننا ۴: ۲۰

۱

پىنەدۆزىك لە گەل ژنو مندالەكانى لە ژوورىك دەژيا لە جوتيارىكى
بە كرى گرتبوو، چونكە خۆى نە خانوۋى ھەبوو، نە زەۋى. بە
پىنەدوزى مالى عەيالى بەرپۆۋە دەبرد. نان گران بوو، كرى ئىش كەم
بوو. كارەكەى ھەر بۇخۇو بۇرۇ بوو. بە خۇو بە ژنەۋە ھىچيان نەبوو،
تەنيا يەك فەرۋەيان ھەبوو. ئەۋىش خەرىك بوو دەدرا. پىنەدۆزەكە
دوو سال بوو، ھەۋلى دەدا ھەندى كەۋلە بەرخ بىكرى بۇ ئەۋەي
بىكا بە فەرۋەيەكى نوى.

سەرۋەندى پايز بوو، دىتى ھەندى پارەى ھەيە: سى رۋبلى كاغەزى
لە ناۋ باۋلى ژنەكەى ھەبوو، پىنج رۋبلو بىست كۋىكىشى قەرز
لەسەر جوتيارانى دى ھەبوو.

سبەينەيك، پىنەدۆز بىپارى دا بچىتە شارو فەرۋەيەك بۇ خۆى بىكرى.
كورتەكى بە لۆكەى ژنەكەى كرده بەرو كەۋاى چۇخى لەسەر لەبەر

کردو سى رۆبله كەى نايە تەنكەى باخەلى و دەستى داىە
داردەستە كەى و دواى ناشتا، بۆى دەرچوو.

پىنەدۆزە كە بىرى كرده وە: (پىنج روبلە كە لە جوتيارە كان
وهرده گرمە وە. بە پارە كە و بە و سى روبلەى پىمە، دەتوانم باى
فەر وەيەك كەولە مەر بکرم.

كە گەيشتە گوند، چوو و مالى جوتيارىكى قەرزارى، جوتيارە كە لە
مالە وە نەبوو. ژنە كەى بەلىنى پىدا لە و حەفتەيە پارە كەى بۆ رەوانە
بكا بەلام هيجى نەداىە. جوتيارىكى تر سوپىدى بۆ خوارد هيجى نىيە
بىداتى و تەنيا بىست كويىكى دا بۆ چاگردنە وەى بنى پىلاوى.
پىنەدۆزە كە بىرى كرده وە كەول بە قەرز بکرى بەلام بازرگانە كە
رازى نەبوو. پىنگوت:

– پارە پىنە، چىت دەوى بە. چونكە ئىمە دەزانى خەلك چەند بە
زەحمەت قەرزە كانمان دەدەنە وە.

پىنەدۆزە كە هيجى كۆنە كرده وە. جگە لە و بىست كويىكەى بۆ
چاگردنە وە بنى پىلاوىك وەرى گرت، تەنيا پىلاوىكى وەرگرت بۆ
چاگردنە وەى بنە كەى.

پىنەدۆز كەوتە بن بارە كى غەمان. چوو و مەيخانە و باى بىست كويىك
خواردىيە وە و بە بى كەولە بەرخ گەرايە وە. بەيانى كە چوو، بە
درىزايى رىنگا سەرماى بوو، بەلام لە گەرانە وەدا، هەرچەندە بى فەر وە
بوو، سەرماى نەبوو چونكە خواردبوويە وە. بە سووكى دەرپوشت، بە

دهستیک، داردهستی له زهوی شهخته بهند. ده داو به دهسته کدی تر،
پیلاره کدی با ده دا. له دلی خویدا ده یگوت:

- (من به بی فیه ویش سه رام نیه، باده یه کی بچور کم
خوار دژ ته ورو خوینم پر بووه له ئاوی ژیان. فیه و به چ که لک دی؟
من رویشتم و ده رده سهری خویم له بیر کرد. من ئاوام! چ باکم به
شتی وایه؟! ده توانم به بی فیه و بژیم. تا ماوم له بهری ناکم. به لام
ژنه کم کهز ناکا. راستیش ئه مه هوی خوی هه یه! ئیمه ئیشیان بو
ده کهین و ناچارمان ده کهن له دوویان رابکهین... نه ختی چاره پری
ده کهم، رازی نابی پاره که مم بداتی... له ئه ده ب ده رده چم، سویندت
بو ده خویم و ده کهم... ره وشتیکی خراپه. بیست کویک حساب
ده دون!... چ له بیست کویک بکهین؟! له مه یخانه به خوار دنه ووی
ده دهین، ئه و نده یه و براهه وه.)

به رده وام بوو له بهر خو یه وه ده داو:

(کلۆلی! کلۆلی!... کلۆلی من! تو خوت مالو مالات و شتی تر
هه یه، به لام من ته نیا خویم هه یه. تو نانی زهوی خوت ده خوی، به لام
من نان ده کرم. هه فته ی بای سی (۳) روبل نان ده کرم و ده گه ریمه وه
مالی، ده بینم نانه که خورا وه ده بی روبلو نیویکی تر خه رج بکم.
ده که واته چ قدرزی منت له سه ره، بده وه!)

پینه دۆز بهم جو ره گه یشته نزیک کلێسه، لای پیچی ریگا. شتیکی
سهی له پشت کلێسه بینی. روژ له سه ر ئاوا بوون بوو، پینه دۆز به
باشی نه یده دی.

(ئەو چىيە لەوى؟) ھىچ بەردى سېي لىرە نەبوو. ئايا ئەمە مانگايە؟
نا. وى ناچى مانگا بى. لە سەريەو ھەر لە بنيادەم دەكا. بەلام
بۆچى وا سېيە؟ و لىرە چ دەكا؟

نزيك كەوتەو. شتى باشتر لىك دەكرەو. ئاي عاجباتى پر بە
وراتى!! خۆ ئەو بە راستى بنيادەم! ئايا زىندوو، يان مردوو؟
دانيشتوو، رووت و قووتە، بە بى جوولە پشتى بە ديوارى كليسهو
داو. پىنەدۆز سامى لى نىشت و بىرى كردهو: (ئەو كاپرايەكە
كوژراو و لىرە فرېدراو! ئەگەر نزيكى بگەومەو، دونيايەك
دەردەسەرى بۆ خۆم دەنيمەو!)

رۆيشت و بە دەورى كليسهدا سوورايەو. دوای چەند چركەيەك،
ئاورپى دايەو، دىتى كاپرا لە پال ديوار لاکەوت. جوولايەو.
دەتگوت چاوى برپوئەتە ئەم. پىنەدۆز زەندەقى چوو. بىرى كردهو:
(ئايا بگەرېمەو؟ يان رابكەم؟ ئەگەر بچمە لايەو، خۆم تووشى بەلا
دەكەم. ئاخۆ دەتوانم بزانم ئەمە چ جوړە بنيادەمىكە؟! بە لاي منەو،
بوونى لىرە شتىكى بەرشكە. دەستم لە خنخنوك دەنى و رەنگە لە
دەستى دەرياز نەم. گرېمان نەيخكاندم، لە سەر كەمترين شت لىمان
دەبى بە كىشە! جگە لەو چ لە بنيادەمىكى وا رووت و قووت
بكەم؟! ناتوانم جلم دابكەنم و لەبەر ئەوى بكەم. تاكە جلى خۆمى
بدەمى. خوايە لەم تەنگاندىە نەجام بە!)

لە كليسه تىپەرى، بەلام وىژدانى ئازارى دا. لە چەقى رىنگا وەستاو
لەبەر خۆيەو گوتى: (ئەو تۆ چ دەكەى، (سىمۆن)، چ دەكەى؟!)

مرؤفیک به بی پشت و پهنا دهمری و تۆیش دهرسی و راده کهی؟! نایا
تۆ دهوله مهندی؟ دهرسی پاره کت لی به تالان بیهن؟ ناخ (سیمون)،
شتی وا باش نییه.!

۲

(سیمون) نریک کهوته وه و تهماشای کرد. گهنجیکی به وه جی بینی.
هیچ دهوسی لیدان و توندو تیژی به جهسته وه دیار نه بوو. به لام له
سهرمان چرک و هۆر دهله رزی. سهرمای پیوه دیار بوو. دانیشبوو،
پشتی دابوو دیوار. تهماشای (سیمون)ی نه ده کرد. پییه وه دیار بوو
شه کت بی. نهیده توانی پیلووی بلند بکا.

(سیمون) زیاتر چوو به پیش، داهاته وه سهر کابرا. کابرا له پر
بوو ژایه وه و سهری و هرسووران دو چاوی کرده وه و سهرنجیکی لیدا.
(سیمون)، که نه و سهرنجهی بینی، خوشه ویستی کابرای کهوته دل
پیلای داکه ندو زوناری کرده وه و فری دایه سهر پیلایه که و که وای
له بهر کرده وه و گوتی:

- پیویست به حهفت و ههشت ناکا، بگره. زوو له بهر که!

(سیمون) بن ههنگلی کابرای گرت و ههلیسانده وه له سهر پی
خوی رایگرت. لهشی ناسک و لهرو پاکی بینی، بازوو و قاچه
ساغه کانی بینی، رووی نهروم نیانی بینی. که واکهی به پشتی دادا،
به لام کابرا نهیتوانی دهسته کانی له قۆلی که واکه رابکا. (سیمون)
یارمهتی داو دهستی له ناو قۆلی که واکه راکردو دوگمه کانی

داخست و زونناری بۆ بهست. ویستی کلاوه کهی له سهر بکاتهوه و
ئهویش له سهری کابرا بنی بهلام ههستی کرد سهری سارد بوو. بیری
کردهوه: (من تهواو ههویزو سهرتاسم کهچی ئهه قژیکی دریزو به
گروازهی ههیه.) کلاوه کهی بۆ خوی ههشتهوه له دلی خویدا
گوتی: (وا چاکه پیلاره کهی له پی بکهه.)

(سیمۆن) له بهردهم کابرا ههلهزووشکا. پۆتینی کرده پی. ئینجا پی
گوت:

- برا، یاللا! نهختی خۆت راوهشینهه و خۆت گهرم کهوه! چ ئیشمان
لیره نههه. دهتوانی برۆی؟

کابرا له جیی خوی وهستا، هیچ قسهی نه کرد. به نهرمی تهماشای
(سیمۆن) ی کرد.

- بۆ قسه ناکهی؟ خۆ ئهه زستانه ههمووی لیره نابین! دهبی بچینهوه.
یاللا دهسته ده داردهسته کههه. ئه گهر تاقتت نهههه خۆت به سهر
داردهسته که داده. یاللا برۆ!

کابرا زۆر به سانایی رویشت. نه کهوته دواوه. مل به ملی یهک
رویشتن. (سیمۆن) لپی پرسی:

- تۆ خه لکی کوئی؟

- خه لکی ئیره نیم.

- من ههموو خه لکی ئهه ناوه دههاسم. تۆ چۆن کهوتیه ئهه پشت
کلیسهیه؟

- ناتوانم پیت بلیم!

- رهنګه يه کي څراپه ي له گه ل کړ د بېت؟

- نا. کهس څراپه ي له گه ل نه کړ دووم. خوا سزای داوم.

- بې شک هموو شتی به دهست خوايه!... به لام به هر حال پياو
ده بې بچيته جيگايه ك. تو ده چيته كوي؟

- به لای منه وه همووی يه كه.

(سيمون) سهري سوړما. له وه ناکا، کابرا ئيسك گران بې. قسه ي
خوشه. به لام هيچ باسي خوی ناکا. (سيمون) ئه مه ي هموو به لاوه
زور نانا سايی بوو. به کابرا ي گوت:

- باشه. وهره مالي ئيمه. نه ختی لای ئيمه خوت گهرم كه وه.

(سيمون) گه يشته نزيك حه وشه ي مالي خويان. براده ره كه ي له تده
دهرؤيشته. باي هات و كراسي (سيمون) ي دراند.

(سيمون)، سه رخوشي نه ما. له سه رمان چركو هوړ ده له رزي.
كورته كه كه ي له خوی توند كړد. بيري كرده وه: ئاي حال م چند
شړه!. به راستي ته نگانه يه. چووم فهروه بكرم، به بې كه وا هاته وه.
سه رباري ئه وه، کابرا يه كي رووتيشم هينا. (ماترونا) ئه مه م لي په سند
ناكاو ئا فه رينم لي ناکا.

(سيمون)، كه بيري له ژنه كه ي كرده وه، غم دا ي گرت. ته ماشاي
کابرا ي كړدو ئه و سه رنجه ي بير كه و ته وه كه کابرا له پشت كليسه
تبي بري، له خوشيان دلي كه و ته سه ما.

ژنی (سیمۆن) زوو کاری مالهوهی تهواو کرد: داری سووتانی شکاند، چووہ سراوی ئاوی هینا، مندالی دامهزراندن. تیشتی خوارد. ئینجا بیری له نان کردهوه. ئاخۆ ئه‌مپۆ نان بکا، یان به‌یانی؟ هیشتا نانیککی گه‌وره له سهر تریان ماوه.

له دلی خۆیدا بیری کردهوه: (...سیمۆن) له گوند فراوینی خواردووہ، ئه‌گهر ئه‌مپۆ ئیواری نان نه‌خوا. بای سبه‌ی نیوهرۆ ناغمان ده‌می. چهند جارێک نانه‌که‌ی هه‌لگێرو وهر گێر کرد.

– (ئه‌مپۆ نان ناپێژم. ته‌نیا بای یه‌ک نان ئاردمان ماوه، تا هه‌ینی ده‌بی رایبکیشین.)

(ماتریونا) نانه‌که‌ی شاردهوه. له ته‌ک په‌نجهره دانیشته بۆ ئه‌وه‌ی جلی میردی چاک بکاتهوه. دورمانی ده‌کردو بیری له میردی ده‌کردهوه که چوو کهوله به‌رخیک بکری بۆ ئه‌وه‌ی فه‌روه‌یه‌کی لی دروست بکا: (ده‌بی بازرگانه‌که قۆلی نه‌بێ!! میرده‌که‌م پیاویکی ساویلکه‌یه... که‌س ته‌فره نادا، به‌لام مندالیک ده‌توانی بیخاپینی.. هه‌شت روبل پاره‌یه‌کی زۆره! فه‌روه‌یه‌کی باشی پیدی، بی شک فه‌روه‌یه‌کی ساده. به‌لام به‌ هه‌ر حال، فه‌روه‌یه! پار زستانی، زۆر تروش بوو. ناتوانم بی فه‌روه‌ی بچمه سهر کانی، یان هه‌ر شوینیکی تر. ئاوها رویشته و چی هه‌بوو هه‌مووی له‌به‌ر کردو هه‌یچی نه‌هیشتهوه من به‌ پشتی خۆمی دا بدهم... ئای چهند تاخیر بوو! ده‌بوایه تا ئیستا به‌هاتایه‌تهوه.. له‌وانه‌یه له مه‌یخانه‌یه‌ک گیر بوو بی. میردی من!)

(ماتریۆنا) بېرى له م شتانه ده کرده وه، سپړه ی پایه کانی کوسپه ی
دهرگا هات. یه کی هاته ژووره وه. وازی له کاره که ی هیناو چوره
پیشخان. دیتی دوو پیاو هاتنه ژووره وه: (سیمۆن) و جوتیاریکی تری
سهر کۆت، پۆتینیکی لبادی له بی بوو.

(ماتریۆنا) له هه ناسه ی (سیمۆن) زانی خواردوویه تیه وه. له دلی
خویدا گوتی: (به مسوگه ری ده مزانی! خواردوویه تیه وه! . که به بی
که و او به ده ست به تالی و کپو به دلته نگی بینی، به سه زمانه رووخا.
(پاره که ی به خواردنه وه داوه. له گه ل نه و چه تونه چۆته مه یخانه و
نه وه له گه ل خویشی هیناو یه ته وه.)

(ماتریۆنا) ری دان بیته ژووره وه بو ناو کووخه داره که یان. به
بیده نگی که وته شوینیانه وه. کابرای لایده ی دی گه نجیکی له ر بوو
که وای میردی نه می له بهر بوو، هیچ کراسی له بن که و له بهر
نه بوو. کلاویشی له سهر نه بوو. کابرا، که هاته ژووره وه، رهق
راوه ستا. چاوی شوپ کرد. (ماتریۆنا) له دلی خویدا گوتی: (نه مه
کورپکی گه نده له! ده شترسی!)

(ماتریۆنا) به مرووز گرژی رووی کرده ناگردان، چاوه پنی کرد
بزانی چ روو ده دا.

(سیمۆن) کلاوه که ی له سهر کرده وه وه کوو میردیکی چاگر
خزمه تگوزار له سهر کورسی دانیشته و گوتی:

- (ماتریۆنا)، ده شیومان بو بیته!

سهرباری ئەمەیش، پارە کەت بردو چووی بۆ ئەوێ خەرچی بکە. ئینجا گوتی:

- شیوم نییه. ئیمە ناتوانین هەر سەرخۆشیکێ رووتەلە هات، خواردنی بدەینی.

- واز لەو بێنە، (ماتریۆنا)، زمانت بگرە! گوێ بگرە چت بێ دەلیم.

- گویم گرتوو لە قسە گیلانە ئەو گەوجەیی خواردووتیەوه. ئاخ! چەند هەقم بوو کە رازی نەدەبووم شووت بێ بکەم! هەئێ سەرخۆش! دایکم شتیکی پێدام، چووی بە خواردنەوت دا. ئینجا چووی فەرۆ بکری پارە کەت بە خواردنەوه دا.

(سیمۆن) ویستی تیی بگەیهنی تەنیا بیست کوبیکی لە مەنخانە خەرچ کردوو و ویستی بە ژنە کەیی بلی چۆن لەو پیاوێ راست هات، بەلام (ماتریۆنا) رینگای نەدا یەک وشەیی تر بلی. لە جیی هەر وشەیک، دوو وشەیی تی دەکوئا. بەسەرھاتی دە سالی، بە چاوی دادایەوه. هەر قسەیی کردو قسەیی کرد. ئینجا قۆلی کورتەکی (سیمۆن)ی گرت:

- کورتە کەم بدەوه. هەر ئەو نەدەم هەیه. ئەویشتی لی وەرگرم.

ئەو تا لە بەرتە. هەئێ سەگی پیس. دەک خوا لیت هەلنە گری!!

(سیمۆن) ویستی کورتە کە کە لەبەر بکاتەوه. ژنە کە رايکیشاو قەبتانی

پسا. ئاخیری کورتە کە کەیی وەرگرتەوه و لەبەری کردو رووی کردە

دەرگا. ویستی برۆا. بەلام لە هیکەوه راوہستا. زۆر توورپو و هار

هاچ بوو. ویستی رقی خوئی به سهر یه کی دا بریژی. له ههمان کاتدا
ئاگری گرتبوو بزانی نهو کابرایه کییه؟!

۴

(ماتریونا) له سهر کو سپه ی دهرگا وهستاو گوتی:
- نه گهر پیاویکی شهریف بوایه، رووت نه ده بوو. چاو دی کراسی
نییه. نه گهر خیرت تیدا بوایه، پیت ده گوتم نهو پیاوه قوزهت له کوی
هینا.

- نهوه پیت ده لیم: به لای کلیسه دا تپهریم. نهه گه نجه دی
رووت بوو. وهخت بوو بقه سری. هاوین نییه. خوا منی بو نارد
نه گهر نا، نهه شهو دهمرد. چار چییه؟ شت دی. هه لمسانده وهو جلم
کرده بهرو هینامه ئیره. نارام به ره وه! (ماتریونا)، شتی وا گوناحه!
دوینا مهرگو مردنه!

(ماتریونا) ویستی وه لایمی بداته وه، به لام سهرنجیکی له کابرای لایده
داو بیدهنگ بوو. کابرا به بی جووله، له سهر کورسی دانیشتبوو.
دهستی وه کوو خاچ له سهر زرانی، له یه ک تپهراند بوو، سهری
کهوتبووه سهر سینگ. خنه خنی بوو، ده تگوت ده یخنکین.
(ماتریونا) بیدهنگ بوو. (سیمون) پتی گوت:

- نهوه خوا دلی مراندووی؟ چییه؟
له گهل نهو قسانه دا، (ماتریونا) جاریکی تر له کابرای لایده ورد
بووه وه. دلی نهرم بوو. سهر کو سپه ی جی هیشت و رووی کرده

ئاگردان بۆ ئەوهی شیو ئاماده بکا. قاپی له سهر سفره داناو شهراپی
تیکرد. دوا نان و کهوچک و چهنگالی هیناو گوتی:

- فهرمون، بخۆن.

(سیمۆن) کابرای برده سهر سفره و گوتی:

- وهره پیش، گهنجۆ!

نانه کهی کهرت کردو رشاندی. دهستیان به خواردن کرد. (ماتریۆنا)
له لایه کی سفره دانیشت و مشتی دایه بهر چهناگهی و تهماشای
کابرای لایدهی کرد.

زۆری بهزهیی پیداهاته وهو ئەویش دلێ کهوته سهر کابرا. کابرای
لایدا کهیفی ساز بوو، سهری ههلبیری و بزیه کی بۆ (ماتریۆنا) کرد.
شیو خورا. (ماتریۆنا) ئامانه کانی ههنگرت و گوتی:

- تۆ خه لکی کوئی؟

- خه لکی ئیره نیم.

- ئەی چۆن کهوتیته ئیره؟

- ناتوانم پیت بلیم.

کی جلی لی سهندوووی؟

- خوا سزای داوم!

- بۆیه رووتی؟

- بهلێ. ئەوا رووت بووم. وهخت بوو بقه سرم. (سیمۆن) منی بینی
سکی پیسووتام، کهواکهی خوی کرده بهرمو داوای لیکردم شوئی

کهوم. تویش بهزهیت پیمدا هاتهوه. خواردنو و خواردنهوت
پیشککش کردم. خوا خیرت بنووسی.

(ماتریونا) ههستا. کراسی (سیمون) ی له لای پنجهره هینا. ههلیگرت
دایه کابرای لایده. شهروالیکیشی دایه و پپی گوت:

- بگره! دهینم کراست له بهر نییه. له بهری که. له کویت دهوی،
لهوی بخهوه: له سهر کورسی؟ له بهر ناگردان؟

کابرای لایده کهواکهی داکه ندو کراسو شهرواله کهی له بهر کرد.
له سهر کورسی راکشا. (ماتریونا) چرای کوزاندهوه، دهستی دایه
کهواکهو چووه بهر ناگردان، لای میردی راکشاو لایه کی کهواکهی
به سهر خوی دادا. به لام خهوی لینه کهوت. میشکی به کابرای
لایدهوه خهریک بوو. بیری له وهیش کردهوه که چی نان مابوو
هموویمان خوارد. بهیانی نانیان نییه. نه وهتا کراسو شهروالی
(سیمون) یشی دایه کابرا. غم دایگرت، به لام خهندهی کابرای
لایدهی بیر کهوته وهوه له خوشییان دلی کهوته سهما.
(ماتریونا) ههر به خه بهر بوو. (سیمون) یش نه خهوت. ههر کهواکهی
بو لای خوی راده کیشا.

- (سیمون)!

- چیه؟

هموو نانه کهمان خوارد. نه مرۆ نام نه کردووه. بهیانی چ بکهم؟ نایا
سۆزی، بچم داوا له (میلانیا) بکهم هه ندی نام به قهرز بی بد؟
- نه گهر نه مرین، شتیک ههر ده بی بیخوین.

کەمى بېدەنگ بوون.
- ئەو کاڭرايه بى دەچى پياويكى باش بى. بۆچى هيچ باسى خۆى

ناکا؟

- بى شك دياره ناتوانى.

- (سىمۆن)؟!

- چيه؟

- ئيمه شت به خەلك دەدەين، ئەى بۆچى كەس شت به ئيمه نادا؟

(سىمۆن) نەيزانى چۆن وەلام بداتەو. پشتى وەرگىراو گوتى:

- با بەس قسە بکەين؟

نووست.

۵

- (سىمۆن) زوو به خەبەر هات. منداڵ هيشتا خەوتبوون. ژنەكەى

چووه دەرەووه بۆ ئەوہى نانېك لە مالتە جيرانان به قەرز بېنى. کاڭراى

لايدەى دوينى، به كراس و شەلوارى كون لە سەر كورسى

دانېشتبوو. چاوى برېيووه ئاسمان. رووى روون و گەشتەر بوو.

(سىمۆن) گوتى:

- برا، ورك خواردنى دەوى و لەش بەرگ. پتويستە مرؤفە خۆى

خەمى خۆى بخوا. خواردن پەيدا بکا. ئايا تۆ دەتوانى كار بکەى؟

- هيچ نازانم.

(سىمۆن) مېزەى کردو گوتى:

- ئەگەر نیازت باش بى، خەلك ھەموو شىتكت فىر دەكەن.

- ھەموو كەس كار دەكا. منىش ۋەكوو ئەوان دەكەم.

- ناوت چىيە؟

- (مىشىل).

- باشە. (مىشىل)، تۆ ناتەوى ھىچ باسى خۆت بگەى. ئەمە راى

خۆتە. بەلام ئىمە دەبى خواردن بخۆين. ئەگەر من چى دەلىم، تۆ وا

بگەى، خواردنت لە سەر من.

- خوا خىرت بنووسى. فىرم بگە. پىم بلئى چ بگەم؟

(سىمۆن) داۋىكى ھىناو سەرىكى خوش كىردو نامادەى كىرد.

- ئەم ئىشە گران نىيە. سەح كى!

- (مىشىل) تەماشای كىرد. ئەۋىش دەستى دایە داۋىك و سەرەكەى

خوش كىردو نامادەى كىرد. (سىمۆن) فىرى كىرد چۆن شەمى لە

داۋەكە بداو چۆن لەگەل مووى ئەستوروى بەراز باى بداء. (مىشىل)

لەگەل سەرنجى يەكەمدا تىگەشت. ئىنجا ۋەستا پىشانى دا چۆن شت

بدوورى، (مىشىل) ھەر زوو لەۋەش گەشت.

لە رۆزى سىيەمەۋە، (سىمۆن) ھەر كارىكى پىشان بدایە، (مىشىل)

يەكسەر بە چاكى دەيكىرد. زۆر بە وردى كارى دەكىرد. ئەۋەى

بىدىبايە، وايدەزانى بە درىژاىى ژيانى ھەر پىلاۋى دروست كىردوۋە.

يەك خولەك كاتى بە فىرۆ نەدەدا. خواردننى كەم بوو. كە دەستى لە

كار ھەلەدەگرت، لە قوزبىنك كىرۋشەى دەكىردو بى ئەۋەى ھىچ قسە

بكا، چاۋى دەبىيەۋە ئاسمان

ڦهت نه ده چووه دهره وهو گالتو حه نه كي نه ده كردو پينه ده كه نني.
ڦهت نه ياندي بگرژيته وه ، ته نيا يهك جار نه بي: ئيواره ي يه كه م كه
ژني (سيمون) خوار دني پيشكهش كرد.

٦

روژ به روژو حه فته به حه فته ، ساليك رابرد. (ميشيل) ههر خهريك
بوو لاي (سيمون) كاري ده كردو ههر لاي نه وپش ده ژيا. شاگرد
ناوبانگي دهر كرد. هيچ كهس وه كوو (ميشيل) ي شاگردي (سيمون)
پيلاوي ريك و پتهوي دروست نه ده كرد. له هه موو لايه كي
ناوچه كه وه خه لك ده هاتن و پيلاويان لاي (سيمون) به كردن ده دا.
(سيمون) گوزه راني خوش بوو.

روژيكي زستان، (سيمون) و (ميشيل) به يه كه وه كاريان ده كرد،
گويان له دهنگي گاليسكه يهك بوو سي نه سپي زهنگول له مل
رايانده كي شا. له په نجه ره ته ماشايان كرد. گاليسكه كه له بهر دم
كووخه كه وه ستا. خزمه تكار يك له سهر گاليسكه كه بازي هه لدايه
دهره وه و دهرگاي گاليسكه كه ي كرده وه، ناغايه كي فهروه له بهر له
گاليسكه كه هاته خواره وه، رووي كرده مالي (سيمون) و له پايه ي
بهر دهرگا سهر كه وت. (ماتريونا) دهرگاي خسته سهر پشت. ناغا
داهاته وه. هاته ژووره وه و خوي قيت كرده وه. وهخت بوو سهر ي به
ساپته بكه وي به ته نيا خوي لايه كي ژووره وي پر كرده وه.

(سیمۆن) ههستا. به سه‌رسامی به خێر هاتنی کابرای کرد. قهت
پیاوی وه‌کوو ئه‌و پیاوه‌ی نه‌دیوو. (سیمۆن) خۆی قوته‌و قه‌له‌و بوو،
(میشیل) له‌رو لاواز بوو، (ماتریۆنا) ده‌تگوت ته‌خته‌داری وشکه‌!
که‌چی ئه‌و کابرایه‌ ده‌تگوت له‌ دونیایه‌کی تره‌وه‌ هاتوه‌. به‌ رووی
سوورفلی پرو ملی وه‌ک ملی گای ده‌تگوت له‌ تووج دروست
کراوه‌.

فوویه‌کی توندی کردو فه‌روه‌که‌ی فری داو له‌سه‌ر کورسی
دانیشته‌و گوتی:

- ئیوه، کامه‌تان پینه‌دۆزی وه‌ستان؟

(سیمۆن) چووه‌ پێشو گوتی:

- من. ئه‌ی خاوه‌ن شکۆ!

ئاغا بانگی خزمه‌تکاره‌که‌ی کرد:

- (فیدکا)، چه‌رمه‌که‌ بینه‌.

خزمه‌تکاره‌که‌ هه‌ر رایکرد چوو، هاته‌وه‌ سه‌به‌ته‌یه‌کی پێ بوو. ئاغا

سه‌به‌ته‌که‌ی وه‌رگرت و له‌ سه‌ر میزی داناو گوتی:

- سه‌به‌ته‌که‌ بکه‌وه‌!

خزمه‌تکاره‌که‌ کردییه‌وه‌.

ئاغا چه‌رمه‌که‌ی پێشانی (سیمۆن) داو گوتی:

- گویت لی بی، پینه‌دۆز، ئه‌م چه‌رمه‌ت دیوه‌؟

- به‌لی، خاوه‌ن شکۆ!

- ده‌زانی چ جوهره‌ چه‌رمیکه‌؟

(سیمون) دهستی له چهرمه که داو گوتی:

- چهرمینی زور باشه.

- بدلی، باشه! که ودهن! تو قهت شتی وات نه دیوه. نهمه چهرمی

نهمانیه، گوت لیه؟ نهم چهرمه بای بیست روبله!

(سیمون) به ترسوه وهلامی دایهوه:

- لیمه، نهم شتانه له کوی دهینین؟

- بی شک ده توانی جووته پیلاینکم بو لهم چهرمه دروست بکوی.

- به چاوان، خاوهن شکو!

ناغا هاواری کرد:

- به چاوان! باش بزانه نیش بو کوی ده کوی به چ که ره سته بهک؟

پوتینیکم بو دروست ده کوی سالتیک دهوام بکا. بتوانم سالتیک له پنی

بکدم بی ندهوی خوار بینوره، بان بلری. نه گهر ده توانی شنی وا

بکوی، چهرمه که وهر بگره و بیره، نه گهر نا، وهر مه گره. له لیمناوه

پیت ده لیم نه گهر پیلاره که پین سالتیک بلری، فریت ده دهه

بدن دیخانه. نه گهر پیلاره که بیش سالتیکی کرد، ده روبل ده سه نی.

(سیمون) له رزی پیدا هات. نه یزانی چی وهلام بداتمهوه. نهماشای

(میشیل) ی کردو نایشکیکی تی وده نندو به چه پنی گوت:

- وهر بگرم؟

(میشیل) گوتی:

- کاره که وهر گره

(سیمون) به قسه‌ی (میشیل) ی کرد. چهرمه‌که‌ی وەرگرت و گفتی دا پۆتینیکی وای بۆ بکا به یهك سالی ته‌واو، نه خوار بیته‌وه‌و نه بدری. ناغا بانگی خزمه‌تکاره‌که‌ی کرد. فه‌رمانی پیکرد پیلای پیی چه‌په‌ی له پی بکاته‌وه. قاچی دریژ کردو به (سیمون) ی گوت:

- باشه. پیوانه‌که وەر بگره.

(سیمون) پارچه کاغه‌زینکی هیناو چه‌ند جارێک نووشتان‌دییه‌وه‌و چۆکی دادا. ده‌سته‌کانی به به‌روانکه‌که‌ی سرپیه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی گۆره‌ویه‌کانی ناغا پيس نه‌کا. ده‌ستی به وەرگرتنی پیوه‌ره‌که‌ی کرد. بنی بی و گۆزینگی پیوا، پووزی پیوا، به‌لام کاغه‌زه‌که‌ی بای ئه‌وه‌ی نه‌کرد لیی بئالینی. قاچی ئه‌ستور بوو ده‌تگوت پردیکی داره.

- بۆ خۆت ناگادار به! له به‌له‌کی قاچ ته‌نگتری نه‌که‌ی.

(سیمون) کاغه‌زینکی بۆ زیاد کرد. ناغا دانیشتبوو پیی خۆی له ناو گۆره‌وی ده‌جوولانده‌وه‌و ته‌ماشای ئاماده‌بووانی ده‌کرد.

(میشیل) ی بینی. پرسى:

- ئه‌مه‌ کییه‌؟

(سیمون) وه‌لامی دایه‌وه‌:

- ئه‌مه‌ شاگردی منه. ئه‌و، پۆتینه‌که‌ی دروست ده‌کا.

ناغا رووی کرده (میشیل)، گوتی:

- ناگادار به! ده‌بی سالتیک ده‌وام بکا!

(سیمۆن) چاوی بۆ (میشیل) ھەلبەری، دیتی تەماشای ئاغا ناکا.
تەماشای سەرەووە پشتهووی دەکا وەکا ئەووی یەکیکی دیی. ھەر
تەماشای کردو تەماشای کرد. ناخیری بە ئارامی بزەى ھاتی.
- بە چ پێدەکەنى؟ کەودەن؟ ئاگادار بە پیناوەکە لە کاتی خۆیدا

ئامادە بى.

(میشیل) وەلامى داىهوە:

- لە کاتی خۆیدا پیناوەکەت ئامادە دەبى.

- باشە.

ئاغا پیناوی خۆی کردەووە بى و فەرەووەکەى لە خۆى لوول داو رووی
کرده دەرگا، بەلام لە بیری کرد دايتتەووە. نیوچەوانى بە سەردەرەى
دەرگا کەوت. دەستى بە کفر کردو دەستى بە سەرى داھیتا. ئینجا
سواری گالیسکەکەى بوو، رویشت.

کە ئاغا رویشت، (سیمۆن) گوتى:

- ئەوئەندە رەقە دەلێى بەردە. سەردەرەى دەرگای شکاندو ھەر
ئاگایشى لى نەبوو.

(ماتریوئا) رای خۆى دا:

- چۆن رەق نابى؟ کە ئەو جوۆرە ژيانە بژى؟ وا زوو نامرى. وەکا
دەبیین دەلێى لە تەوج دارژاوە.

(سیمۆن) دەمی قسەى کردە (میشیل):

– ئەم ئىشەمان وەرگرت، ئەگەر گىچەلمان بۆ پەيدا نەکا، باشە!!
چەرمەكە گرانەو ئاغا توندو تووشە. نابى ھەلە بکەين. تۆ، چاوت لە
من تيزترو دەستت لە من توندترە. ببه. ئەمە پىوانەكەيه! ئەم پىلاوهم
بۆ ھەلبەرە، من خۆم دەيدووورم!.

(میشیل) بە قسەى کرد. چەرمەكەى وەرگرتو لە سەر ميز پانى
کردەوہو نووشتاندىيەوہو دەستى داىە چەقۆو دەستى بە ھەلبىرىنى
کرد. (ماتريۆنا) چووە لايەوہو تەماشاي کارەكەى کرد. سەرى لە
کارەكەى سورما. ديتى بۆ پۆتين ھەلبىرى، بۆ سۆل ھەلبەرە.
ويستى قسە بکا بەلام بىرى کردەوہ: (بى شك من تينەگەيشتروم ئاغا
چ جور پىلاويكى دەوى. (میشیل) خۆى لە من باشتر دەزانى چ
دەكا. دەست لە كارى ئەو وەرنادەم!)

(میشیل) پىلاوہكەى ھەلبىرى. دەستى داىە پارچەكانو دەستى بە
دووورىنى کرد. ئەك لە دوو لاوہ، بەلكو وەكوو دوورىنى سۆل، لە
يەك لاوہ. (ماتريۆنا) سەرى لەم كارە سورما. بەلام نەيويست قسە
بكا. (میشیل) خەرىكى دورمان بوو. كاتى نان خواردن ھات.
(سیمۆن) دەستى لە كارەكەى ھەلبىرى و ديتى (میشیل) سۆل لە
چەرمەكە دروست دەكا، ئەك پۆتين. ئاخىكى ھەلبىرى بىرى
کردەوہ: (شتى وا چۆن دەبى؟ ئەوہ سالىكى تەواوہ (میشیل) ھىچ
ھەلەى نەكردوہ... ئىستا ئەو گىچەلە چىيە تووش بووين!)

كەرەستەكەي عەدم كەردووه؟ چ بە ئاغا بلىيم؟ كەرەستەي وامان لە
كوي دەست دەكەوي؟!)

بە (ميشيل) ي گوت:

- ئەو تۆ چت كەرد؟! بىرام. مالت كاول كەردم. ئاغا داواي پۆتيني

كەرد بوو، ئەتۆ چت كەردووه؟!)

لەو كاتەدا، زۆر بە توندى لە دەرگا درا. لە پەنجەرە تەماشايان كەرد.

ديتيان كابرابهك ئەسپەكەي دەبەستەوه. دەرگا كرايهوهو خزمەتكاري

ئاغا كە هاتە ژوورهوه.

- ئيواره باش. وهستا!

- ئيواره باش. فەرموو چت دەوي؟)

- خام بۆ مەسەلەي پۆتينه كە ناردوومي.

- پۆتيني؟ بۆ چي؟)

- ئاغا پيوستي بە پۆتيني نەما. مرد.

- قەت نەبي!!)

بەللي. بە زيندووي نەگەيشتەوه مالى. لە ناو گاليسكە مرد. كە

گەيشتينه جي و دەرگا كرايهوه، ديتم لە ناو گاليسكە رەق هەلاتووه.

بە خورتي پيمان دەرھات. خام مني رەوانەي لاي تۆ كەردووه گوتي:

(برۆ بە پينه دۆزە كە بلي لە باتي پۆتيني، سۆليك بۆ ئاغا دروست بكا.

بۆ ئەو هاتووم.

(ميشيل) سۆلەكەو ئەو چەرمەي مابوووه هيناي. جوان پيچاي و

سەبەتەكەي دايه خزمەتكاره كە كە چاوه پي دە كەرد.

- خوا حافیز، هاورپیان، هەر خوۆش به!

¶

یهك دوو سال پېچوو، ئەوه بوو به شەش سال، (میشیل) لای (سیمۆن) دەژی. هیچ نه گۆراوه: هەرگیز دەرناچی، کهم قسه دهکا، دوو جار نهبی، بزهی نههاتوهتی: جاری یه کهم، کاتی (ماتریۆنا) خواردنی دایه و جاری دووهم، که ئاغا که هاته سەردانیان.

(سیمۆن) بەردەوام میسکی به شاگردە که یه وه خەریک بوو. ئیستا لای ناپرسی خەلکی کوئیە؟ تەنیا له یهك شت دەترسی ئەویش ئەوه یه قسه ناکا.

روژی، هەموو له مالهوه بوون. خانمی مالی هیرباری هەلده گرت، مندال به سەر کورسییه کان ده کهوتن و له پەنجەرەوه تەماشای دەرەویان ده کرد. (سیمۆن) له بەر پەنجەرەیهك دریشە لیده داو له لای پەنجەرەیه کی تر، (میشیل) پاژنەیه کی تهواو ده کرد. یه کی له مندالە کان چوووه سەر شانی (میشیل) و له پەنجەرەوه تەماشای کردو گوتی:

- سەیر که! مام (میشیل)، سەیری ئەو ژنو ئەو دوو کچه بکه. ده لای ئیتمه دین. یه کی له کچه کان شەله یه. که (میشیل) گوتی لهو قسه یه بوو، ئیسه که ی راگرت و له پەنجەرەوه تەماشای دەرەوه ی کرد.

(سیمۆن) سەری سورما، (میشیل) قەت تەماشای دەرهووی
نە کردوو. کەچی ئەوەتە چاوی بە مینای پەنجەرەو ناوو لە شتی
ورد بۆتەو. (سیمۆن)یش بە دەوری خۆیەو، لە پەنجەرەو تەماشای
کرد. بە راستی ژنیکی دی جلی پاك و خاوین بوو. دەستی دوو کچی
بچکۆلەیی رادەکیشا. یەکەو فەرەوی بچووکیان لەبەر بوو، هەر یەکە
چارۆکەیهکی خوری لە سەر بوو. بەرەو مائی ئەم دەهاتن. دوو
کچەکە زۆر بە یەک چوون. ئەستەم بوو لە یەکیان جیا بکەیتەو.
ئەواندە هەبوو یەکیان پێی چەپەیی دەشەلی.
ژنەکە لەبەر دەرگا وەستا. شمشیرەیی هەلگرت. دوو کچەکەیی بە
پیش خۆی داو چووو ژووورەو.

- رۆژتان باش، هاورپیان.

- رۆژ باش. فەرموو چت دەوی؟

ژنەکە لای میژ دانیشت. دوو کچەکە خۆیان بە دایکیانەو نووساند.
لە پیاوکان دەترسان.

- دوو پیلاروم دەوی بۆ کچەکانم، بۆ بەهاری.

- ئاھ. ئاسانە! ئیمە قەت پیلاروی وا بچوو کمان دروست نە کردوو،
بەلام دەتوانین بۆت دروست بکەین. هەول دەدەین. دەتەوی بە لیوار
بن، یان ناویان قوماش بی. (میشیل)ی شاگردمان لەو شتانه زۆر
شارەزایە.

(سیمۆن) ئاوری دایەو، دیتی (میشیل) دوو کچەکەیی بە سەرنج
هەلەلرۆشی. (سیمۆن) سەری سورما. بی شک دوو کچەکە جوان

بوون، چاو رهش و روومەت سوورا. گومانیشی تیدا نیسه فهروهو
چارۆکه کانیشیان جوان و ناسک بوون. بەلام تینه گەشت بۆچی
(میشیل) ئاوا بە بایەخەوه تەماشایان دەکا، دەلتی دەیانناسی.
(سیمۆن) که بە دەم وەرگرتنی پێوانەوه قسەى دەکرد، سەرى
سورما بوو.

ژنه که کچه شەله کەى له سەر کۆشى خۆى داناو گوتى:
- دوو پتوهر بۆ ئەمە وەر بگره: لنگه پتلاوتک بۆ پێه شەله کەو سى
لنگیش بۆ پێه کەى تر. پێیان یە که. جەکن.
(سیمۆن) پێوانە کەى وەرگرت. پەنجەى بۆ کچه شەله که درێژ کردو
گوتى:

- ئەم کچه جوانه، بۆچی وا له دایک بووه؟
- ئەمە دایکى شێواندور بەتى.
(ماتریونا) چووه نار قسە کان. مەراقى گرت بزانی ئەو ژنه کینهو ئەو
دوو کچۆلەیه کین. گوتى:
- تۆ دایکیان نیت؟
- نەخیر. نە دایکیانم و نەخزمیان. خوشکى، من گرتوو مننەتە خۆم.
- له خوێنى خۆت نین و ئاوايش نازیان هەلده گری؟
- چۆن نازیان هەلناگرم! هەردووکیانم بە شیری خۆم گهوره
کردووه. کورپنکیشم هەبوو. بەلام خوا بۆ خۆى بردەوه. بە قەد
ئەمانە نازم نەدە کیشا.
- ئەى ئەمانە کچی کین!؟

ژنه که که زمانی کرابووه و ههژدهه ههژدهه قسهی ده کرد. گپرایهوه

گوتی:

- ئەمانه ئەوه چەند ساله ههتیون. سی شههه بوو باوکیان مرد، بو
 روژی ههینیش دایکیان عهمری خوی کرد. که باوکیان مرد، ئەوان
 هیشتا نهبوون. دایکیشیان که ئەمانهی بوو، یهک روژی تر نهژیا.
 ئەو کاته من له گهه میژده کهم مالممان له گوند بوو. له گهه ئەوانه
 دراوسی مال به مالتیوه بووین. باوکیان روژی به تهنیا له لیپ کاری
 ده کرد، درهختیکی به سهردا بهر بووهوه. ههناوی دهرهینا. که
 گپرایهوه ئەمری ههقی به جی گهیناند. سی روژیش دواي ئەوه،
 ژنه کهی ئەو دوو کچۆلهیهی بوو. له بهر ئەوهی ژنیکی ههژارو
 دهستکورت بوو، کهس نهبوو له کاتی مندالبووندا به دهمییهوه بچی.

به تهنیا منداله کانی بوو. خوی ئیوه خوش!

سهه له بهیانی چووم بیینم. چوومه ژوورهوه، دیتیم به سهه زمان
 لاشهیهکی ساردو سهه. له کاتی مردندا بهر بووهوه سهه ئەو
 بهکۆلهیدو شیواندبووی. خههک کۆبوونهوه، مردووه کهیان
 شووشتو کفنیان کرد، له ناو تابووتیان ناو ناشتیان.

دراوسی ههموو مروژی چاک بوون. دوو کچۆله که بیکهس مانهوه.
 چیان لی بکهن؟ ئەو کاته جوتیاره کان کۆبوونهوه. قسهیان کردو
 بربیان کردهوه چیان لی بکهن؟ با پیتان بلیم چیان به من گوت.
 بیان گوتم:

- (ماری)، تو مندالّه کان به خیتو که، شیری خوتیان بدهری و بوسته تا ریک ده که وین چییان لی بکهین.

مه مکم دایه یه کیکیان به لّام مه مکم نه دایه نه وهی تر که شیوا بوو. پیم وا نه بوو دهژی. به لّام پاشان سهر کونهی خومم کرد. واقه واقعی ده کرد دلی ده تونده وه. بوچی نهو فریشته بچوو که نازار بخوا؟ شیرم دایه. شیرم دایه ههر سی مندالّه که: کوره کهم و نه دوو کچه. نه وسا جحیل بووم. له سهر شهنگ و تاقه تی خوم بووم. خواردم زور ده خوارد. شیرم زور تیدا بوو. خوایش یارمه تی دام. شیرم ده دایه دوو مندالو سییه م چاوه رپی ده کرد. که نه وان یه کیکیان تیر ده بوو، شیرم ده دایه سییه م. خوا بهره که تی خستبووه مالّم بو پهر دوه رده کردنیان. دوا ی دوو سال کوره کهم مرد. دوا ی نه وه خوا هیچ مندالی نه دامی. له و ماوه یه دا، هندی پاره مان هاته ده ست. له ناو ناش ده ژیان، لای بازار گانه که. کرنی خومان هه بوو، گوزه رانمان باش بوو. به لّام مندالّم نه بوو. نه گهر نه و دوو کچه م نه بوایه، چم ده کرد؟ چون خوشم ناوین و نازیان ناکیشم؟ نه مانه سیووری دلّو شادی ژیاغن.

ژنه که دوو کچه که ی به سنگی خو یه وه نووساندو شه له که ی ماچ کرد. چاوه پر روند که کانی ماچ کرد.

(ماتریونا) هه نسکیکی هه لکیشاو گوتی:

- مروّ به بی دایک و باوک دهژی، به لّام به بی خودا نازی.

به م جوّره قسه یان ده کرد، ژوور هه مووی رووناک بووه وه. ده تگوت برووسکه یه ک له و گوشه یه وه هات که (میشیل) ی لی دانیشتبوو.

هموو ئاورپان لهولا دابهوه. ديتيان (ميشيل) دانىشتوو، دهستهكانى
وهكوو خاچ له سهر چوكى له يهك تپهپرانووو چاوى بپروهته
ئاسمان. بزهى دههاتى.

۱۰
ژنهكهو دوو كچولهكه روڤشتن. (ميشيل) لهسهر كورسيهكهى
ههستا. بهروانكهو كههستهكانى داناو سلاوى له ژنوميردى خاوهن
مال كردو بئى گوتن:

- بمبورن! خانهخويكاهم! خوالى بوردووم، ئيوهيش ليم بپورن.
خانهخويكان ديتيان (ميشيل) نوورى لى ههلهدهستا. (سيمون) هات
سهلامى لى وهرگرتهوهو گوتى:

- (ميشيل)، دهينم تو وهكوو مروفيكى ئاسايى نيت. ناتوام لاي
خوم راتبگرمو هيچ پرسيارت لى بكهم. تهنيا پيم بللى كاتى تووم بينى و
تووم هينايهوه مالى، بوچى رووت گرژ بوو و ترساي؟ بوچى كاتى
ژنهكهم خواردنى پيشكesh كردى، دلت نارام بووهوه؟ بزهد هاتى و
خاترجهمتر بووى. كاتى، پاشدان، ئاغا به عهيانهكesh هات، پوتينى
به كردن دا، جاريكى تر بزهد هاتى و دلت له پيشوو نارامتر
بووهوه. ئهمرؤيش، كاتى نهو ژنه، نهو دوو مندالهى هينا، بو جارى
سيهم بزهد هاتى و رووت گesh بووهوه. (ميشيل)، پيم بللى بوچى
نهو نورهد لى ههستاو لهبهرچى سى جار بزهد هاتى؟
(ميشيل) گوتى:

- بۆيە نوورم لی ههستا چونکه سزا درابووم و ئیستا خوا لیم خوش
 بوو. سی جار بزهم هاتی چونکه دهبوایه سی وشه بزاهم. ئیستا نهو هتا
 سی وشه کهم زانی: نهو کاته وشه یه کهم زانی، که نهم ژنه بهزه بی
 پیدا هاتمه وه، دووهم نهو کاته فیتر بووم که کابرای دهولته مهند هات
 پۆتینیکی به کردن داو ئیستایش به بینینی دوو کچه که وشه سییه م
 دوا وشه م زانی و بۆ جاری سییه م بزهم هاتی.

(سیمۆن) گوتی:

- (میشیل)، پیم بلی، خودا بۆچی سزای دایت؟ و وشه کانت چین؟
 بۆ نهوه ی منیش بیانزاهم.

(میشیل) وهلامی دایه وه:

- خوا بۆیه سزای دام چونکه به گویم نه کرد. من فریشته بووم له
 ئاسمان و سه ریچیم کرد. فریشته بووم له ئاسمان و خوا ناردمییه سه ر
 زهوی بۆ نهوه ی رۆحیک، رۆحی ژنیك بکیشم. هاته خواره وه بۆ
 سه ر زهوی. دیم ژنه که راکشاوه، نه ساخه، تازه دوو کچی بووه، له
 تهك دایکیان دهواقینن. دایکیان تاقه تی نه بوو شیریان بداتی.

ژنه که، که منی بینی، تیگه یشت خوا دهیهوی رۆحی بکیشم. گریاو
 پارایه وه: (نه ی فریشته ی خوا، نه مانه، سی رۆژ بهر له ئیستا، باوکیان
 له لیر دره ختیکی به سه ردا بهر بووه وه و مرد. هیچ خوشک و پوورو
 دایرم نییه. نهو دوو هه تیوه ته نیا میان هه یه! رۆحی کلۆلم مه به!
 لیمگه ری دوو منداله کهم به خیو بکه م تا به سه ر بی ده که ون. مندا ل
 ناتوانی به بی دایک و باوک بژی.

گویم له ژنه که گوت. هر مندالتیکم له سهر مه مکیکی داناو

گه پرامهوه ناسمان. چوومه جزورر خواو پیم گوت:

- نه متوانی رۆحی نهو ژنه زه یستانه بکیشم. باوکه له بن دره ختیک
مردووه. ژنه دوو مندالتی جهکی بووه. لیم پارایه وه لئی بگه پیم و
رۆحی نه کیشم.

خودا وه لایمی دامه وه:

- برۆ رۆحی نهو ژنهم بو پینه! پاشان رۆژی دی سی وشه ی خوا ی
دهزانی، دهزانی خه لک له چیدان؟ و چ هه یه بو مروؤ نه هاتووه
بیزانی؟ و خه لک به چی دهژی؟ نه گهر نهو سی وشه فیر بووی،
دیته وه ناسمان.

گه پرامه وه سهر زهوی و رۆحی ژنه کلۆله کهم برد. دوو که چه که له
سهر سینگ ی دایکیان لاکه وتن. لاشه ی دایکیان به ربووه وه و قاچی
یه کی له که چه کانی هاری.

که له سهر گوند بهرز بوومه وه بو نه وه ی رۆحی بو خوا ببه م،
باهزینک لیدام. باله کانم قورس بوون و که وتم. رۆحه که به ته نیا بهرز
بووه وه بو لای خوا. منیش که وتمه سهر زهوی و له ده م ریگا راکشام.

11

نهو کاته (سیمون) و (ماتریونا) زانیان جلیان داوه ته کی و خوار دنیان
دهر خوار د کی داوه و کی بوو له مالتیان ده ژیا. له ترسان و له
خوشییان گریان.

فریشته که به ردهوام بوو گوتی:

- به تهنیا له سهر ریگا مامهوه. تهنیاو رووت و قووت تا ئه و ساته
هیچم له باره ی کلۆلی بنیادهم نه ده زانی: نه سه رماو نه برسیتی!!
بووم به بنیادهم. برسی بووم و سه رمام بوو. نه مده زانی چیم به سهر
دی. کلیسه یه کم دی بو خواپه رستی ته رخان کرا بوو. ویستم په نای
بو بیهم. ده رگا قوفل درا بوو. ریگای چوونه ژووره وه نه بوو. نه وسا
له سهر کو سپه ی ده رگا دانیشتم. ویستم خوّم له (با) پپاریزم. ئیواره
داهات، برسی بووم و سه رمام بوو. نازارم هه بوو. له هیکه وه گویم له
دهنگی ههنگاوی یه کی بوو له سهر ریگا. ئه م کابرایه هات، پۆتینیکی
له بی بوو. له بهر خو یه وه قسه ی ده کرد. له وه تی بیووم به بنیادهم،
یه که م جار بوو رووی بنیاده می مرده نیم بینی. له و رووه ترسام، رووم
لی وهر گیزا. گویم لی بوو، له بهر خو یه وه ده یگوت: (چون خواردن
بو ژنو منداله کانم په یدا بکه م؟ چون زستان خو مان گهرم بکه یه وه؟)
بیرم کرده وه: (له برسان و له سه رمان ده رم. نه وه تا نه و کابرایه ی
بیره دا ده روا تهنیا بیر له په یدا کردنی فهروه و نان ده کاته وه بو خو ی و
بو مالو عه یالی. که واته ناتوانی خواردن ده ر خواردنی من بدا.)
کابرا منی بینی، بروی هینایه وه یه کو ترسناک ده ر کهوت. رویشت...
نائومید بووم. له پر گویم لی بوو هاته وه. ته ماشام کرد، نه مناسیه وه.
مه رگی له سهر ده م و چاو نه ما بوو، زیندوو بو بو وه وه، وینه ی خو ام
له ده م و چاویدا دی. لیم نریک که وته وه. جلی خو ی دامی، له به رم
کرد. دهستی گرتم و برده میه وه مالی خو ی. که گه یشتینه مالیان،

ژنه که ی به پیرمانه وه هات و قسه ی کرد. ژنه که له کابرا ترسناکتر بوو. ههناسه ی مهرگی له دهم دههاته دهره وه و کزه ی مهرگ له قسه کانی ههناسه ی بریم و هیژی له بهر داچۆراندم. ویستی بهو سه رمایه دهرم کاته دهره وه، ده مزانی دهرم بکا، خویشی ده مرئ.

له پر میژده که ی باسی خودای بو کردو ژنه که گۆرا. که خواردنی پیشککش کردم، ته ماشای ده کردم. چاوم هه لپری و ته ماشام کرد: مردوو که زیندوو بو بو وه وه. خودام له سهر دهم و چاویدا دی. ئه وسا وشه ی یه که می خوام بیر که و ته وه: (ده زانی دلئ خه لک چی تیدایه.) بهم جۆره زانیم دلئ خه لک چی تیدایه: (خۆشه ویستی!). له گهرمه ی دۆزینه وه ی وشه یه کی خوایی، بو یه که م جار بزهم هاتی. به لام هه موو شتیکم به یه ک جار بو دهر نه که وت. هیشتا ئه وه م نه ده زانی (که بو مرؤة نه هاتوو بیزانی) و نه مده زانی (خه لک به چی ده ژئ؟)

سالتیک بوو له مائی ئیوه ده ژیام، ئه و کابرایه هات که پۆتینیکی به کردن دا، پۆتینیک یه ک سال ده وام بکا بی ئه وه ی خوار بیته وه، یان بدرئ. ته ماشام کرد، یه کیکم له هاورپییانی خۆم، له ته کدا بینی پیمیردم بینی. ههر من دیم و که سی تر نهیدی. من ده مناسی. ده شخزانی کابرای ده وله مند پیش روژئاوا گیانی دهر ده چی. بیرم کرده وه: (ئه و کابرایه بیر له یه ک سال ده کاته وه، نازانی پیش روژئاوا ده مرئ.) وشه ی دووه می خودام بیر که و ته وه: (شتئ ده زانی که بو مرؤة نه هاتوو بیزانی!).

پیشتر زانیم دلّی مرؤڏ چي تیدایه و ئیستایش ئه‌وم زانی که بؤ مرؤڏ
 نه‌هاتووہ بیزانی. بؤ مرؤڏ نه‌هاتووہ پیوستی له‌شی خوی بزانی. بؤ
 جاری دووہم بزہم هاتی. به‌خته‌ور بووم که فریشته هاورپکه‌م بینی و
 خودا وشه‌ی دووہمی بؤ ناشکرا کردم. به‌لام هیشتا نه‌مدہ‌زانی
 خه‌لک به‌ چي ده‌ژی؟ چاوه‌رپی ناشکرا بوونی وشه‌ی سیئہمی خودام
 کرد. سالی شه‌شم، ژنه‌که هات دوو مندالہ جمکه‌کی هیئا.
 مندالہ‌کانم ناسی و هموو شتیکم زانی و بیرم کرده‌وه: (ژنه‌که بؤ
 مندالہ‌کانی ده‌پارایه‌وه. وام ده‌زانی ئه‌و دوو کچه به‌ بی دایاب
 دهمرن. که‌چی ئه‌وه‌تا ژنیکی بیانی ده‌یانگریته خوی و خواردنیان
 دهرخوارد ده‌دا.

که ئه‌م ژنه له‌ میهره‌بانی خویه‌وه گریا، کاتی باسی ئه‌و دوو کچه
 بیگانانه‌ی کرد که نازی ده‌گرتن و ده‌یلاواندنه‌وه، وینه‌ی خودام تیدا
 دی و زانیم خه‌لک به‌ چي ده‌ژی؟ و زانیم خودا وشه‌ی سیئہمی بؤ
 ناشکرا کردم و لیم خوش بوو. بؤ جاری سیئہم بزہم هاتی.)

۱۲

فریشته‌که له‌شی رووت بووه‌وه. که‌وته ناو نووریک. بریسکه‌ی
 نووره‌که ئاوی چاوی بنیاده‌می ده‌برد. ده‌نگی به‌رز بووه‌وه، ده‌تگوت
 له‌ ئاسمانه‌وه دی، نه‌ک له‌ ده‌می خوی. فریشته‌که گوتی:

- زانیم مرؤڏ به‌ پیوستییه‌کانی خوی نازی به‌لکو به‌ (خوشه‌ویستی)
 ده‌ژی، دایکه (بوی نه‌هاتووہ بزانی مندالہ‌کانی چۆن ده‌ژین). کابرای

دوله‌مه‌ند (بۆ نه‌هاتبوو بزانی پئويستی به چ هه‌يه). كابر بۆ
نه‌هاتبوو بزانی ناخۆ ئيواری هيشتا زيندووو پئويستی به پۆتين ده‌بي،
يان بۆ ئيواری ده‌مرئو پئويستی به سۆل ده‌بي

دواي ئه‌وه‌ي بووم به بنيادهم، به زيندوويي مام، نه‌ك له‌به‌ر ئه‌وه‌ي
توانيم پئويستی مرۆفانه‌ي خۆم پي‌ك بي‌نم، به‌لكو له‌به‌ر ئه‌وه‌ي
ريداري‌ك هه‌بوو به خۆيۆ به ژنه‌كه‌يه‌وه دليان پر بوو له
(خۆشه‌ويستی)، منيان خۆشويستو به‌زه‌بيان پي‌مدا هاته‌وه. دوو كچه
هه‌تيوه‌كه‌يش ژيان، نه‌ك له‌به‌ر ئه‌وه‌ي خه‌لك خه‌ميان بۆ خواردن،
به‌لكو له‌به‌ر ئه‌وه‌ي ژني‌كي بي‌نگانه، كه دلي پر بوو له
(خۆشه‌ويستی)، گرتييه خۆي و خۆشي ويستن. هه‌موو ئه‌وانه‌ي
ده‌ژين، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناژين چونكه خويان بي به خيو ده‌كري، به‌لكو
له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌ژين چونكه مرۆف (خۆشه‌ويستی) ي تي‌دايه.

پيشتر ده‌مزاني خودا ژياني به خه‌لك به‌خشيوه‌و ويستوويه‌تي كه
بژين. به‌لام ئيستا من شتي‌كي تر ده‌زام. ده‌زام خودا نايه‌وي مرۆف به
گۆشه‌گيري و لاجه‌بي بژي، بۆيه بۆ كه‌س ئاشكرا ناكا پئويستی به
چي هه‌يه. ده‌يه‌وي هه‌موو كه‌س بۆ خه‌لك بژي. بۆيه بۆ هه‌موو كه‌س
ئه‌وه ئاشكرا ده‌كا كه له هه‌مان كاتدا بۆ خۆي و بۆ خه‌لك به
سورده. ئيستا ده‌زام ئه‌و كه‌سانه‌ي وا ده‌زانن ته‌نيا به هه‌ولي خويان
ده‌ژين، له راستيدا ته‌نيا به (خۆشه‌ويستی) ده‌ژين. ئه‌وه‌ي له
خۆشه‌ويستيدا بژي، له‌گه‌ل خودادا ده‌ژي و خودايش له دلي ئه‌ودا
ده‌ژي چونكه خودا بريتييه له خۆشه‌ويستی.

ئىنجا فرىشته كە ھەندى سروودى پيا ھەلدانى خودانى خويئندەوہ.
كووخە دارە كە لە گەل دەنگى ھەژا. بان كرايەوہ. ستوونە ئاگرىك
لە زەوى ھەلكشا بۆ ئاسمان. (سىمۆن) و ژنە كەى چۆكيان لەسەر
زەوى دادا. فرىشته كە دوو بالە گەورە كانى كردهوہ و دووبارە
ھەلكشايەوہ بۆ ئاسمان.

كە (سىمۆن) ھاتەوہ سەر خۆى، كووخە كە گەرايەوہ سەر شكلى
جاران. خۆى بە تەنيا لە ناو مالو عەياللى خۆى يىنى.

دوو پیره میژد

(۱۱۱۵)

دوو پیره میژد خوځان ناماده کرد بچنه جه ج. یه کیکیان جوتیاریکی دهوله مهند بوو، ناوی (ئیقیم تاراسیچ شیفیلوژ) بوو، نهوهی تر دهوله مهند نه بوو، ناوی (ئیلیزی بودروژ) بوو.

(ئیقیم) جوتیاریکی رهوشتهرز بوو، ناوی ژیانى نه ده خوارده وه، جگه رهى نه ده کیشا، برنووتی به کار نه ده هینا. پیاویکی گرانو سدنګن بوو. دوو جار ببوو به کوپخای گوندو بی نهوهی تووشی غه رانه بی، کاره کهى جی هیشتبوو. مالو مندالی زور بوو: دوو کورو نهوهیه کی هه بوو. هه موو زه ماوه ندیان کردبوو. هه موو به یه کهوه ده ژیان. جوتیاریکی به هیژ بوو، قیتو به ردین بوو. ته مهنی حهفتا سال بوو، هیشتا ریشی سپی نه بوو بوو.

(ئیلیزی) پیرمیژدیکی قوته بوو. نه هه ژار بوو، نه دهوله مهند. کاتی خوئی دارتاشی ده کرد. که کهوته ناو سالانه وه، له ماله وه دانیشته وه دهستی به پهروه رده کردنی ههنگ کرد. یه کی له کوره کانی له دهره وه کاری ده کردو نهوهی تر له ماله وه بوو. پیاویکی روچ سووک بوو، ناوی ژیانى ده خوارده وه و برنووتی به کار ده هینا و جهزی ده کرد دهوله مهند بی، پیاویکی سینگفراوان بوو، په یوه ندی له گه ل

خزم در اوسیتکانی باش بوو. جوتیاریکی زور قوته بوو، ره شه سهر
 بوو. ریشیکی کهمی به گروازهی هه بوو. سهری هه ویز بوو. سهری
 وه کوو سهری پتغمه سهر نه لیه شه ع و ابوو که به ناوی نه وه وه کرا بوو.
 ده می بوو نهو دورو پیره میزده رینک کهوتیون که به یه که وه بچنه
 حدج. به لام (نیقیم) هه می شه دوا ی ده خست چونکه له بهر کاره کانی
 پی نه ده کرا سهر بکا: کارینکی ته و او نه ده کرد، کارینکی تری
 ده هاته پیش. ما وه بک به زن هینانی نه وه که ی خه ریک بوو، ما وه به کی
 تر چاره پتی کره بچوو که که ی ده کرد له عه سکه ری بینه وه.
 ما وه به کی تریش سهر فالتی دروست کردنی خانو وه به کی نوی بوو.
 روزینکی جدرن، هدر درو پیره میزده گه بشته بهک، دانیشن. (ئیلیزی)
 گوتی:

- باشه، هار پی، که ی سهره که مان بکه ی؟

(نیقیم) په شوکا:

- ده بی نه ختی چاره پی بکه ی. من رینک نهع سال له هه موو سالان پر
 ئیشترم. تازه ده ستم به ناوا کردنی نهو خانو وه کردو وه. وام ده زانی
 سهر روبلی تیده چی، که چی نه وه تا له سی سده مین روبلم. ته و اویش
 نه بو وه! با سهره که بو هارین دوا بچنه ی. خوا یار بی؟، هارین،
 سهره که هدر ده که ی!!

(ئیلیزی) وه لامی دایه وه:

- به رای من باش نیه له وه زیاتر دوا ی بچنه ی. پیوسته ههر ئیستا به
 ری بکه ی. ئیستا کاتینکی له باره. وا به هار دی.

- ئیستا کاتیکی له باره. بهلئی، له باره، بهلام کاریکمان دهست
پیکردبی، چون به نیوهچلی جیی بیلین؟

- کهست نییه؟ کوره کهت ئیشه کهت له باتی ده کا.
- بهلام چونی ده کا؟ متمانهی زورم به کوره نوبه ره کهم نییه: دلنیام
هموو شتی تیک ده دا.

- برام، ئیمه دهمرین، ئەوان به بی ئیمه ده میننه وه. پیویسته کوره کان
رابین!

- بهلئی، راسته! بهلام من دهمهوی هموو شتی له ژیر چاوه دیری
خومدا بکری.

- ئاخ! هاوړی ئازیز، تو ناتوانی هموو شتی به هموو شتی و بو
هموو شتی بکهی. بهم جوړه، دوینی ژنان لای من مالیان بو جهژن
پاک ده کرده وه. جاری، ئەمهیان پاک ده کرده وه تاوی، ئەوه. من
ئهمم هموو پینه ده کرا. بوو که گوره کهم، که ژنیکی زیره که،
گوتی: باشه جهژن له روژنیکی دیارو بی چاوه ری دی ئە گهر نا، بی
شک هه رچه نده هه ولتمان بدایه، پیمان ته واو نه ده کرا.

- پارهیه کی زورم لهو بینایه خه رج کردوو. خو نابی به دهست
به تالی بچینه هه ج. سه د رو بلم خه رج کردوو، کهم نییه!!

(ئیلیزی) دهستی به پیکه نین کرد. گوتی:

- هاوړی، گوناهان مه که! تو ده هیندهی منت ههیه! تو باسی بی
پارهیی ده کهی که چی من، که هه ج پاره م نییه، ته نیا باسی سه فهر
ده کهم و ده زانم چون پاره پهیدا ده کهم.

(ئیقیم) یش خهندهیه کی بو کردو گوتی:
- تهماشای ئەم دەولەمه‌نده کەن! باشه پاره له کوی دینی؟
- له مالهوه ده‌گه‌ریم. هه‌ندی پاره کو ده‌که‌مه‌وه. بو ئەوهی پاره‌که
ته‌واو بکه‌م، ده‌وری ده‌ شەرخه‌ می‌ش ده‌فرۆشه‌ دراوسێکه‌م. زۆر جار
داوای لی کردووم.

به‌لام هه‌نگ به‌ره‌می زۆره. په‌شیمان ده‌بیته‌وه.
- په‌شیمان ده‌مه‌وه؟ به‌ درێژایی ژیاخم له هه‌یج شتی په‌شیمان
نه‌بوومه‌ته‌وه. ته‌نیا له گونا‌هه‌کانم په‌شیمان بوومه‌ته‌وه. هه‌یج شتی له
رۆح به‌نرخ‌تر نییه.

- راسته. به‌لام باش نییه مال‌نا‌ژاوه‌ی تی بکه‌وی!
- له‌وه خراپ‌تر ئەوه‌یه رۆح‌نا‌ژاوه‌ی تی بکه‌وی. ماده‌م له‌خۆمان
گرتووه ئەو سه‌فه‌ره بکه‌ین، با بیکه‌ین!

۲

(ئیلیزی) براده‌ره‌که‌ی رازی کرد. (ئیقیم) بیری کرده‌وه‌و به‌یانی
رۆژی پاشی چووه‌ لای (ئیلیزی) و پیتی گوت:
- باشه. با بچین! راست ده‌که‌ی. ئیمه‌ ژیا‌ن و مردمان به‌ ده‌ست
خوایه. ئیمه‌ هه‌شتا له‌ ژیا‌ندا‌ین. له‌سه‌ر شه‌نگ و تا‌قه‌تی خو‌شمان‌ین.
پیوسته‌ بچین.

حفتی پاشی، دوو پیره میرده که ناماده کاری خوین ته و او کرد.
(ئیقیم) پاره ی هه بوو. سه دو نه وه د روبلی بردو دوو سه دیشی دایه
پیره ژنه که ی.

به لام (ئیلیزی)، ده شهرخه میشی بهو شهرخه نوئیانه وه که ده ری
ده کن فروشته دراوسیکه ی. حفتا روبلی بهمه هاته ده ست و
سی (۳۰) روبله که ی تریشی، که م که مه، له هه موو نه د امانی
خیزانه که ی کو کرده وه: پیره ژنه که ی چی پاره ی بو کفن و دفنی
خوی هه لگرتبوو دایه و بوو که کهیشی پاره ی خوی دایه.

(ئیقیم تاراسیچ) پیشه کی ته گیری بو کوره نوبه ره که ی کرد که له و
ماوه یه دا چی بکا: کویندهر توو بداو پهین به کوی وهر بکاو چون
خانوه که ته و او بکاو سه ری بگری. پیشه کی بی ری له هه موو شتی
کرده وه و هه موو شتیکی ریگ خست.

به لام (ئیلیزی) هه ر نه وه نده ی کرد پیره ژنی تیگه یانده ههنگی تازه ی
شانه فروشاوه کان بخاته لاوه بو نه وه ی به نه مانه ته وه بیدا به
دراوسیکه. هیچ باسی شته کانی تری ماله وه ی نه کرد.: (هه موو شتی
چاره سه ری له گه ل خویدا یه، ئیوه گه و ره و ته مامن. ده توانن زور به
چاکی کاری خو تان رای بی بکه ن!)

دوو پیره میرده که خوین ناماده کرد. کولیره کراو کیسه درواو
میزه ری نویان بو هه لبرا. پیلاوی نویان له بی کردو یه که و دوو
جووته پیلاوی له ده ماری دره ختیان له گه ل خوین بردو به ری
که وتن.

خزم و کەس و کاریان تا پەرگەیی دی بە رێیان کردنو لەوی
مالاوا بیان لی کردن. دوو پیره میژده که رویشتن. (ئیلیزی) هەر وه کور
جاران روو خوش و کەنۆک بوو، هیمانی له گوند دەرچوون، هەموو
کاره کانی ماله وهی له بیر کرد.

تهنیا بیری له یهك شت ده کرده وه: که براده ره کهی دلخوش بکاو
قسه یهك نه کا برینداری بکاو به تهباو تفاقیی و به سهلامه تی بچنو
بینه وه. که دەرۆیشت، به ورته ورت دوعای ده کردو بیری له ژبانی
پیرو پیاوچاکان ده کرده وه. ئە گەر له رینگای خۆی بگه یشتایه ته
ریداریك، یان ئە گەر شهو بگه یشتایه ته جینگایهك، ههولتی دهدا له گه
هه موو کەس نهرمو ناسک بی. به قسه دلی هه موو کەس خوش بکا.
دەرۆیشت و شایی له دلدا ده گهرا. یهك شت هه بوو پی نه ده کرا:
نهیده توانی واز له هه لمژینی برنووت بینی. قوتووی برنووتی له
ماله وه له بیر کرد. به مه وه سه خلهت بوو. له رینگادا، کابرایهك
هه ندی برنووتی ده دایه، خۆی ده گرت، خۆی ده گرت، له پر
ده وه ستاو لیده گهرا هاورپکهی پروا بو ئە وهی نه بی به سه رمه شقی
گونا ه کردن، ئینجا هه ندی برنووتی هه لده مژی.

(ئیقیم تاراسیچ) به ههنگاوی سهنگین دەرۆیشت. چه نهی لی نه ده دا.
به لام له دله وه ههستی به نارامی نه ده کرد. کاروباری ماله وهی له
میشک دهر نه ده چوو. هه ر بیری له کاره کانی ده کرده وه: ئایا هه چی
له بیر نه کرده وه به کورپه کهی بلتی؟ ئایا چی به کورپه کهی گوتوو ه،
کورپه کهی وا ده کا؟

له ریگادا، دیتی خهلك كرتۆپهیان دهچاندو پهینیان دهگواستهوه،
بیری كردهوه: (نایا چیم بی گوتووه، دهبی وا بكا؟)
حهزی ده كرد بگه ریتهوهو خوی نیشانی بدا.

۳۳

دوو پیره میرده كه پینج حهفته رویشتن. نهو پیلوانه ی بردبوویان
دران. پیلوی تریان كری. گهیشتنه ولاتی (سه ر به كاكۆلان). لهو
كاتوه كه بهری كه تبوون بو ئه م سه فهره، خواردن و نهوایان به پاره
بوو. كه گهیشتنه ولاتی (سه ر به كاكۆلان)، خهلك به راكردن
بانگیان ده كردن بو مالهوهو خواردن و نووستیان به لاش بوو.
تویشه بهریان بو پر نان و كولیبه ده كردن و هیچ پارهیان
وهرنده گرت. حهفت سه د قوناغیان به م جوړه بری.

پاش نهوهی ههریمیکی تریان بری، گهیشتنه ولاتیکی قهراجو قافر.
لهوی، خهلك جیگای نوستیان خورا پیده دان به لام خواردنیان
ندهدانی. به زهجهت نانیان دهست ده كهوت. ههندی جار به پارهیش
نانیان دهست نهده كهوت. خهلك پییان ده گوتن:

- پار، هیچ شتی شین نه بوو. نهوهی دهوله مهنه بوو، مالی كاوول بوو،
هموو شتیکی فروشت. نهوهی بای خوی هه بوو، هه ژار كهوت و
نهوهی هه ژار بوو، یان كوچی كردو سه ری هه لگرت، یان كهوته

دەرۆزه كردن، يان له كوئى مالهوه په ژمرده بوو. زستانيش كه په كو
دانه ره شيان ده خوارد.

دوو پيره ميړده كه، شهوى له گونديك مانه وه. نزيكه ي پازده نانين
كړى و روژى پاشى كه وتنه وه رى و تا گهر ما داهات ماويه كي زور
رويشتن. نزيكه ي ده قوناغيان برى. گهيشتنه سهر جوگايه ك.
دانيشتن و ناويان به كوچه له كانيان خوارده وه و نانه كانيان رشاندو
خوارديان و پيلاوه كانيان گوړى.

نه ختى بهم جوړه حه سانه وه. (ئيليزى) قوتوى شاخى برنووتى
دهرهينا. (ئيفيم تاراسيچ) سهرى باداو پي گوت:

- بوچى واز له و ره وشته ناهينى؟

(ئيليزى) به گوړپرايه لى گوتى:

- گونا ه پشى لى سهندووم. چ بكمه؟ به دهست خو م نيه!
ههستان، ملي رنى خو يان گرت. دهورى ده قوناغيان برى. له
شاريكي گهوره تپه رين. دونيا گهرم بوو. (ئيليزى) ماندوو بوو.
ويستى پشوريه ك باداو نه ختى ئاو بخواته وه.

به لام (ئيفيم) نه وه ستا. له هاورپكه ي باشت دهر و پشت. هاورپكه ي به
زه حهت ده يگه شتى.

(ئيليزى) گوتى:

- دهمدى هه ندى ئاو بخومه وه.

نه وه تر وه لامى دا به وه:

- باشه، بخوره وه! من تينوو نيم.

(ئیلیزی) راوه ستاو گوتی:

- چاوه پئی من مه که. به غار ده چمه ئەم ماله، قومە ئاویک
ده خو مه وه و دیم ده تگه می.

باشه!

(تاراسیچ) به ته نیا ملی رئی گرت و رویشت. (ئیلیزی) رووی کرده
ماله که.

(ئیلیزی) گه یشته ماله که. مالتیکی بچووک بوو، له قورە سوور
کرا بوو. بنه وهی رهش بوو، سه ره وهی سپی بوو. قورە سووره که له
هه ندی جینگا شه قی برد بوو. دیار بوو ماوه یه کی زۆر بوو سواق
نه درابوو وه. بانه که لایه کی داته بی بوو، کون بو بوو. خانوو ه که به
سه ره وهوشیکدا ده پروانی.

(ئیلیزی) چوو هه وشه. کابرایه کی بی ریشی بینی، له پرو لاواز بوو،
وه کوو (سه ره به کاکۆلان) کراسی له ناو شهروالی نا بوو. له سه ره
سه کو پالی دابوو وه. زووتر له بهر سپهر راکشا بوو به لام ئیستا
هه تاوی گه یشتبو. دریژر بو بوو به لام خهوی لی نه که وتبوو. (ئیلیزی)
بانگی کردو داوای ئاوی خواردنه وهی لی کرد. کابرا وه لامی
نه دایه وه. (ئیلیزی) له دلی خویدا گوتی: (رهنگه نه ساخ بی، یان
رووی خوش نه بی) رووی کرده ده رگا. گوتی له دهنگی دوو مندال
بوو ده گریان. نه لقه ی ده رگای راهه ژاند.

- هۆ! دیانینه!

کەس نەجوو لایه وه.

- ئەى بەندەو خزمەتكارانى خودا!

كەس وەلامى نەدايەو. خەرىك بوو بکشیتەو، لە پشت دەرگا
گوئی لە نالە نالیک بوو: (لەوانەیه دەر دەداریک لە پشت دەرگا
هەبى. دەبى بگەریمەو.)

ع

ئەلقەى باداو دەرگا کرایەو. چوو رارەو کە. دەرگای ژوورەو
والا بوو. لای دەستەچەپ، ئاگردان بوو. لەو سەرى ژوورەویش،
لە گزەشى سەرەكى، رەفكەى مۆمدانەكان - مێزىك - بوو،
کورسیهك لە پشت مێزە کە بوو. پیرەژنىك لەسەر کورسیه کە بوو.
تەنیا کراسىكى لەبەر بوو. قزى کرابووو. سەرى بە مێزە کە
کردبوو. مندالیکى بچووکی لە تەك بوو، لەرو لاواز بوو، دەتگوت
لە مۆم دروست کراو. ورگی هەلەفا بوو. سەر قۆلى پیرەژنە کەى
رادە کیشاو بە کول دەگریاو داواى شتىكى لى دە کرد.

(ئیلیزى) چوو ژوورەو. ژوور بۆنىكى ناخۆشى لى دەهات. بینى
پیرەژنىك لەسەر سەكۆى ئاگردان، راکشا بوو. لەسەر زگ درىژ
بوو. تەماشای هیچى نە دە کرد. هەنسكى دەدا. لە گەل هەنسکدا
قاچەکانى لەیهك دەبوونەو و وىك دەهاتنەو و توند توند دەهەژا.
بۆنى ناخۆش بوو. ئاشکرا دیار بوو کەسى نەبوو پاکی بکاتەو.

پیره ژن سه‌ری بلند کرد. کابرای بینی. به شیوه‌زاری باشووری
گوتی:

- چیت دهوی؟ لیږه هیچ شتی نییه.

(ئیلیزی) تینگه‌یی و چووه پېش و گوتی:

- هاتمه ژووره‌وه. نهی بهنده‌ی خوا، ههندي ئاوم دهوی بخۆمه‌وه.

- کهس لیږه نییه ئاوت بداتی. هیچ شتیش نییه بییه. برؤ!

(ئیلیزی) لئی پرسى:

- چی؟ کهسى ساختان نییه نهو ژنه پاك بکاته‌وه؟

- کهس نییه. پیاوه کهم وا له جهوشه ده‌مړی و نیمه‌یش لیږه!

منداله بچوو که که، که نهو پیاوه بیانیه‌ی بینی، بیده‌نگ بوو. به‌لام

که پیره ژن دهستی به قسه کرد. جارېکی تر قولی راکېشا:

- نان! داپیره، نام دهوی!

دهستی به گریان کرده‌وه.

(ئیلیزی) کاتی نه‌بوو پرسى تری له پیره ژن بکا، پیره‌میرده که هاته

ژووره‌وه. خوی بو بن دیوار خشان‌دو ویستی له سهر کورسى

دانبیشی به‌لام نه‌توانی و بهر بووه‌وه. بی نه‌وهی هه‌ستته‌وه ویستی

قسه بکا. که قسه‌ی ده‌کرد ده‌تگوت وشه له وشه ده‌رده‌کیشی. له

گهل ههر وشه‌یه‌ک نه‌ختی ده‌هستا بو نه‌وهی پشوو بدا.

پیره‌میرد، به سهر ئاماژه‌ی بو لای کوره بچوو که که کردو گوتی:

- برسیتی زوری بو هیناوين. نه‌مه وا له برسان ده‌مړی.

له پرمه‌ی گریانى دا.

(ئیلیزی)، تویشهبهره‌که‌ی له سهر پشتی داگرت و له سهر زهوی
 دانا. زوو داوه‌که‌ی کرده‌وه. کردییه‌وه و نانیک و چه‌قویه‌کی ده‌هینا.
 پارچه نانیکی لی کرده‌وه و دایه جوتیاره‌که. جوتیاره‌که وه‌ری
 نه‌گرت. ناماژه‌ی بو کچه‌که و کوره‌که کرد. وه‌ک نه‌وه‌ی بیه‌وی
 بلی: (نانه‌که بده بهم دووانه!) (ئیلیزی) پارچه نانیکی دایه کوره‌که.
 که کوره‌که بونی نانه‌که‌ی بو هات. پارچه نانه‌که‌ی به ده‌سته
 بچکۆله‌کانی گرت و لووتی له ناو نا. کچۆله‌یه‌کی بچکۆل له پشت
 ناگردان هاته ده‌روه‌وه له نانه‌که نز بووه‌وه. (ئیلیزی) نانیکی دایه.
 پارچه‌یه‌کی تریشی لی کرده‌وه و بو پیره‌ژنی راداشت. پیره‌ژن وه‌ری
 گرت و ده‌ستی به خواردنی نانه‌که کرد. (ئیلیزی) گوتی:

- ده‌بی ناویان بو بینم. هه‌موویان ده‌میان وشکه.

پیره‌ژن گوتی:

دوتنی بو، یان ئەم‌رۆ بو، له بیرم نه‌ماوه، ویستم بچمه سراوی ناو
 بینم. ناوم له بیر هه‌لینجا به‌لام پیم هه‌لنه‌گیرا. ناوه‌که‌م له ده‌ست
 رزاو خۆیشم به‌ربوومه‌وه. لاقم له دوو خۆم راکیشاو هاتمه‌وه مالی.
 ده‌ولکه‌که له‌وی به‌جی ما، ئە‌گەر نه‌یان‌برد‌بی.

(ئیلیزی) پرسى بیره‌که له کوییه؟ پیره‌ژن بۆی باس کرد. (ئیلیزی)
 چوه‌ ده‌ری، ده‌ولکه‌که‌ی دیته‌وه‌وه ناوی هیناو ناوی دایه
 هه‌موویان. دوو منداله‌که‌یش نانیان به‌ ناوه‌که خوارد. پیره‌ژنیش
 نانه‌که‌ی خوارد. به‌لام پیره‌میرد نه‌بخوارد. گوتی:

- بۆم ناخوری.

ژنه كه نهك هەر پێی نهده كرا ههستیهوه، بهلكو بوورابووهوه، هەر له ناو نوین تلی دهدا.

(ئیلیزی) چوو له لای بهقالتی گوند. ساوارو خوی و ئاردو روونی كړی. تهوړیكی بچووکی دۆزییهوهو داری قهلاشكهری شهق كردو ناگری له ئاگردان كردهوه. كچه بچكۆله كه یارمهتی دهدا. جوړه شله ساواریكی لێناو دهر خواردی ههموویانی دا.

جوتیاره كه توانی كه مێك بخوا. ههروهها پیرهژنیش. كور و كچه كه ههموو له گه نه كه یان لستهوه. ئینجا دهستیان كرده ملی به كزو نووستن.

جوتیار و پیرهژن به سه رهاتی خویان گیرایهوه. گوتیان:
- پێشتر ئیمهیش وهكوو ههموو خهلك دهژیاین، ئه گهرچی زۆر دهوله مه ند نه بووین. له پر بوو به وشكه سالی و هیچ شین نه بوو. چیمان هه بوو پایز هه موومان خوارد. كه هه موومان خوارد، داوای خواردنمان له دراوسێكان، ئینجا له خیرخوازان كرد. سه رهتا خهلكه كه شتیکیان پنده داین، پاشان ئه ویش نه ما. كه سانی هه بوون خۆزگیان دهخواست هه یانی و شتیکیان بدهنی. جگه له وه پیمان شهرم بوو به ردهوام داوای شت بکهین. به نان و پاره و ئارد قهرزازی هه موو كهس بووین.

جوتیاره که گوتی:

- به دواى کاریکدا گه پرام: کار نه بوو. ئیش کردن ههر بخۆو برۆ
بوو. رۆژه ئیشیک دوو رۆژه گه پرائى دهویست بۆ ئیش. نهوسا
پیره ژنو کچۆله ی ساوا دهستیان به ده رۆژه کرد. خیر کم بوو
چونکه خه لک نایان نه بوو. له گه ل نه وه شدا خواردنمان ههر هه بوو.
پیمان وابوو تا وه رزی دروینه ی دادی ده توانین لاق له دوو خۆمان
رابکیشین، به لām له به هاره وه کهس هیچی بی نه داین. ئیتر نه خوشی
دهستی خسته ناومانه وه. هه موو شتی به ره و خراپه ده چوو. رۆژیک
خواردنمان هه بوو، دوو رۆژ نه مان بوو! ده ستمان به گیا خوردن
کرد. به لām نایا به هۆی گیا بوو، نایا به هۆی تر، پیره ژن تووشی
نه خوشی بوو. کهوته ناو جی. منیش تاقه تم نه ما. نه مزانی چۆن له م
حاله رزگار بم.

پیره میرد گوتی:

- به ته نیا مامه وه. نه وه ی پیم بکرایه، ده مکرد. به لām بی خوردن.
هیزم له بهر برا. ئه م کچه بچکۆله یه ش ژا کا. زۆر ده ترسا. ده ماننارده
ماله دراوسینه ک، نه ده چوو. خۆی له کونجی ماله وه مات ده کردو
ده رنده چوو. پیری، ژنه دراوسیکه مان هاته مالممان، که بینی
هه موومان برسی و نه خوشین، پشتی تی کردین و به په له رویشت.
میرده که ی نه ویش، که هیچی نه ما بیداته منداله کانی، مالی جی
هیشت و رویشت. ئیتر راکشاین و چاره پئی مردنمان کرد.

(ئیلیزی) که گوئی له قسه‌کانیان بوو، بریاری دا ئهو رۆژه نه‌گه‌رپته‌وه لای براده‌ره‌که‌ی. له ماله‌که خه‌وت. رۆژی پاشی، له خه‌و را بوو، وه‌ك ئه‌وه‌ی ماله‌که مالتی خۆی بی، هه‌مووی پاك كرده‌وهو ریگی خست. له‌گه‌ل پیره‌مێرد هه‌ویری بۆ نان كردهو ئاگردانی داگیرساند. له‌گه‌ل كچه‌ بچوو‌كه‌كه‌ چوو‌ه ماله‌ دراوسینه‌كه‌ بۆ ئهو شتانه‌ی پێویستی بی بوو به‌لام هه‌یچی ده‌ست نه‌كه‌وت. هه‌ر شتی بی: هه‌ر بار، یان جل‌و به‌رگ. هه‌موو شتی ته‌واو بوو. ئینجا (ئیلیزی) شتیکی كری و شتیکی داھیناو هه‌موو كه‌مو كورتنیه‌كانی پینك هینا. رۆژی، دوو رۆژ، سی رۆژ، ئاوا له‌وی مایه‌وه. كچه‌ بچكۆله‌كه‌ چاك بووه‌وه. له‌سه‌ر كورسی ده‌رۆیشتو ده‌چوو‌ه لای (ئیلیزی) و به‌ میهره‌بانی خۆی تی هه‌لده‌سوی. كچۆله‌كه‌ له‌ هه‌موو شتی یارمه‌تی ده‌دا. شاد بوو. به‌ داوی (ئیلیزی) دا رای ده‌كردو هاواری ده‌كرد: (باپیره‌ی میهره‌بان)، پیره‌ژنیش چاك بووه‌وه. ده‌چوو‌ه مالتی دراوسینه‌یان. كابرا وای لی هات ده‌یتوانی خۆی به‌ دیواره‌وه‌ بگری و هه‌ستیه‌وه. ته‌نیا ژنه‌كه‌ی له‌ ناو جی هه‌لنه‌ستایه‌وه، به‌لام ئه‌ویش رۆژی سییه‌م چاك بووه‌وه‌و داوی خواردنی كرد.

(ئیلیزی) بیری كرده‌وه: (نهمده‌زانی ئهو ماوه‌ زۆره‌ لیره‌ ده‌مینمه‌وه. ئیستا كاتی سه‌فه‌ر كردنه‌).

روژی چوارهم، بوو به جهژنی فہسح. (ئیلیزی) له دلی خویدا.
گوئی: (بای زیافهتیک شتیان بو ده کرم و جهژنیان له گهل ده کهم و
ئیواری سفهر ده کهم.)

گه پرایه وه گوند. شیرو ناردی سپی و روئی کری. له گهل پیره میرد
کردی به حهلوا. بهیانی چووه قه داس و که گه پرایه وه، که وتنه سهر
خواردن و خواردنه وه. نهو روژه ژنه که دهستی به رویشتن کرد.
جوتیاره که ریشی تاشی و کراسیکی پاکی له بهر کرد، روژی پیشوو
نهم بوی شووشتوو، ئینجا چووه لای جوتیاریکی دهولمه مندی گوند
که زهوی و میرگی لا به رهمن دانا بوو. تکای لی کرد بهر له کار
زهوییه کهی بداته وه. ئیواری پیره میرد هاته وه زور غه مبار بوو، دهستی
به گریان کرد. جوتیاره دهولمه منده که رهتی کرد بوو وه زهوییه کهی
بداته وه. داوای کرد بوو یه کهم جار پاره که بدا، نهو جا زهوییه کهی
دهداته وه.

(ئیلیزی) دووباره بیری کرده وه: (ئیستا نه مانه چون دهژین؟ خه لک
دروینه ده کهن، به لام نهوان، نا. چونکه زهوییه کهیان له رهنه دایه.
نه گهر ئیستا سفهر بکهم وه کورو خویان لی دیته وه.)

برپاری دا نهو ئیواریه سفهر نه کا. سفهره کهی بو سبهینه ی روژی
پاشی دوا خست. چوو بو نهوی له حهوشه بجهوی. نوژی کردو
راکشا. به لام خهوی نه چووه چاو.

دهبی سفهر بکهم. پارهیه کی کهمم به دهسته وه ماوه و کاتیکی زور
زور کهمیش. له گهل نهو هشدایه نهم کلۆلانه جیگای بهزهین... به لام

نایا مرؤ ده توانی یارمه تی هه موو کهس بدا؟ من ویستم ته نیا ناویان بو
 بینم و هه ر یه کهو کهرته نانیکی بده می، که چی نه وه تا کار بهم راده یه
 گه یشت! زه وی و میرگ هه ن ده بی ره نیان له سه ر هه لبگیری. نه گه ر
 زه وی ره نی له سه ر هه لبگیری، ده بی دوو منداله که مانگایه کیان بو
 بکر دروی و جوتیاره که نه سپیک، بو نه وه ی قرشهی بی بگوازیته وه.
 هاوری (ئیلیزی بودرؤڤ)، زیاد له پیویست رویشتی! قیله غمات بزر
 کردووه. بازی رویشتی خوت نازانی.

(ئیلیزی) هه ستاو کهواکه ی به سه ر سه ری دادا. قوتووی برنووتی
 کرده وه که میکی هه لمژی. ویستی به روونی بیر بکاته وه. هه ر بیری
 کرده وه بیری کرده وه، به هیچ شتی نه گه یشت. پیویسته سه فه ر بکا
 به لام جی هیشتی ئەمانه گوناھیکه بوردنی بو نیسه! نه یزانی بریاری
 چی بدا. جاریکی تر کهواکه ی پیچایه وه له بن هه نگلی ناو
 راکشایه وه. ماوه یه کی زور بهم جو ره مایه وه. که چاوی چوو سه ر
 یهک، که له شیر ده ستیان به بانگدان کرد.

له پر ههستی کرد وهک نه وه ی خه بهری بوویته وه. بینی جلی له بهر
 کردووه تویش به ره و دار دهسته که ی به دهسته وه یه. خه ریکه ده چیته
 ده ره وه. ده رگا درزیک بوو یهک پیای پیوه ده چوو. رووی کرده
 ده رگا. به لام تویش به ره که ی له لایه کی ده رگا گیر بوو، که ویستی
 خوی ده رباز بکا، پیلاوی له لا ته نیشته که ی تر گیر بوو. که خوی
 له ویش رزگار کرد، ههستی کرد جاریکی تر ریی لی گیرا. دیواری
 ده ره وه نه بوو ریی لیگرت، به لکو کچه بچکوله که بوو، گرتبووی و

هاواری ده کرد: (باپیری میهره بان، باپیری میهره بان، نانم بدهری!)
کابرا ته ماشای پی خوی کرد، کوره که قهیتانی پینلاوی گرتبووو

جوتیارو پیره ژنیش له په نجره وه ته ماشایان ده کرد.
(ئیلیزی) به خه بهر هات و له دلی خویدا گوتی: (ره هن له سهر
زه وی و میرگه که هه لده گرم. سهره پای نه وه یش، نه سپیک بو
جوتیاره که و مانگایه ک بو دوو منداله که ده کرم. نه وسا ده چم له و دیو
دهریا کانه وه به دواي مه سیحدا ده گه پریم. پیویسته به هانای خه لکه وه

(بچین.)

تا به یانی خه وت. به یانی زوو له خه و را بوو. چووه لای جوتیاره
دهوله مهنده که، زه وی و میرگه که ی وهر گرته وه. مه له غانه کانیشی
وهر گرته وه چونکه نه وانیش فرؤشرا بوون و بردیه وه مالی.
جوتیاره که ی ناردده دروینه و خویشی چووه لای خاوه نی مه یخانه، له
دواي گالیسکه یه ک و نه سپیکی فرؤته نی گه را : مامه له ی کردو
کری... پاشان چوو مانگایه کی کری. که له ریگا ده رپویشته، دوو
ژنی شاری خویانی له پیش خویه وه بینی. دوو ژنه که به دهم
رؤیشتنه وه باسی نه ویان ده کرد. یه کیکان گوتی:

- یه که م جار کس نه یده زانی نه م پیاوه کییه. وایانده زانی ته نیا
حاجیه که و بس! ده لین چۆته مالیان بو نه وه ی ئاو بخواته وه. به لام
له وی مایه وه. ده لین هه موو شتیکی بو کریون. من خوم نه مرؤ دیم
نه سپیک و گالیسکه یه کی له خاوه نی مه یخانه کری. ئاخر مرؤقی
ئاوایش هه ن! با بچین بیینین.

(ئیلیزی) گوئی لهم قسهیه بوو. زانی ئهوانه پئی ههلهه لئین. گهراپهوه
لای خاوهنی خانه که، نهچوو مانگا بکری. نرخى ئهسپه کهى داو
رووی کردهوه مالهوه. که گهیشته بهر دهرگای جهوشه. وهستاو له
گالیسکه کهى دابهزی. ماله که ئهسپه کهیان دیو واقیان ورمما. زانیان
ئهسپه که بو ئهوان کراوه بهلام زاتیان نه کرد وا بلئین. خاوهن مال
دهرگای کردهوهو گوئی:

- ئهم ولاغەت له کوی بوو؟ ئه‌ی پیرمێردی ئازیز!!

(ئیلیزی) وهلامی دایهوه:

- کریومه. دهرفهت بوو قوستمهوه. ههندی گیای بو بدوورهوه بو
شهو.

جوتیاره که ئهسپه کهى کردهوه، گیای بو دووریهوهو ئاخوری پر
کردو ههموو خهوتن. (ئیلیزی) له جهوشه خهوت، له ئیوارپوه
تویشه بهره کهى لهوی دانا بوو. که ههموو خهوتن، (ئیلیزی) ههستا،
پریاسکه کهى پیچایهوهو پیلایوی له پئی کردو کهواکهى له بهر کردو
چوو به دواى (ئیقیم) دا بگه پری.

||

(ئیلیزی) پینج قوناغ رویشت. بهیان ئهنگوت. له ژیر بنه دارینک
دانیشت، پریاسکه کهى کردهوهو پاره کهى ژمارد: حهقه ده روبلو
بیست کوبیکی پئی ما بوو. له دلی خویدا بیری کردهوه: (بهوهنده
پارهیه ناتوانم له دهريا بپهرمهوه، دهروژه کردنیش لهو سهفه رهى به

ناوی مەسیحی دەکەم لەوانەبە گوناھو تاوان بێ. با (ئیفیم) ی ھاوڕێم
بە تەننێ بچن. گومانێ تێدا نیبە مۆمیکیش بۆ من دادەگیرسینی. تا
دەمرم نەزرم لە سەر نامیتن. خوا بە روحمە: نەزرەکەم لە سەر
هەلەدەگری.

(ئیلیزی) هەستا، توپشەبەرەکە ی بە کۆلی داداو گەپرایەو. بەلام لە
سەر گوند سوورا بۆ ئەوێ نەیین. زوو گەیشتەو مالتی. لە
چووندا، سەخت و زەحمەت بوو، خۆی لە دوای (ئیفیم) رادەکیشا،
بەلام لە گەرانەو دا، خوا تاقەتی دایە بە بێ ماندوو بوون دەرویشت.
بێ ئەوێ مانای ماندوو بوون بزانی، گەمە ی بە دار دەستەکە ی
دەکردو دەرویشت. روژی حەفتا قوناغی دەبری.

کە گەیشتەو مالتی: خۆشەختانە کاری زەوی و زار تەواو کرا بوو.
مالو عەدالتی بە هاتنەوێ خۆش حال بوون. لییان پرسی چۆن
برادەرەکە ی جی هیشت و بۆچی سەفەرەکە ی تەواو نەکردو
گەپرایەو.

وہلامی دایەو:

- خوا وای ئیرادە لەسەر بوو، نەبویست بچم. لە رینگادا پارەکەم
خەرج کرد. ھاوڕێکەم بە پیشم کەوت. منیش نەچووم. بۆ خاتری
مەسیح لیم ببورن.

ئەو پارەبە ی ماوو دایەو پیرەژنەکە ی. (ئیلیزی) پرساری کاروباری
مالەوێ کرد. ئیشەکان زۆر بە چاکێ بەرپۆوە چوو بوون. ھەموو

شتی به باشی ده‌رۆیشت. مال له هیچی کهم نه‌بوو. هه‌موویان به تهباو
تفاقی ده‌ژیان.

که رۆژ داهاات و مالی (ئیقیم) زانیان (ئیلیزی) گه‌راوه‌ته‌وه، چوون
ده‌نگ و باسی پیره‌میردی خویمان لی پرسی. (ئیلیزی) هه‌مان شتی بی
گوئن. بی گوئن:

– پیره‌میردتان زۆر باشه! سی رۆژ پیش جه‌ژنی پیر پترۆس له یه‌ک
دابراین. ویستم بی بگه‌مه‌وه به‌لام هه‌ندی شتم به‌سه‌ر هاات و
ئه‌وه‌نده‌م پاره بی نه‌ما له ریگا به‌رده‌وام بم. ئه‌وه‌تا گه‌راومه‌ته‌وه...
خه‌لکه‌که واقیان ورما، چۆن پیاویکی زیره‌کی وه‌کوو ئه‌و، ئه‌و
گیلایه‌تییه ده‌کا؟.. (چووه سه‌فه‌ر، نه‌گه‌یشه‌ته نامانجه‌که‌ی و پاره‌که‌ی بی
هووده چواند). خه‌لکه‌که سه‌ریان سووما بوو. پینه‌که‌نین.

(ئیلیزی) ئه‌مه‌ی هه‌موو له بیر کرد. ده‌ستی به‌کاره‌کانی خو‌ی
کرده‌وه. له‌گه‌ل مندا‌له‌کان، داریان بو زستان بری و ده‌غلی له‌گه‌ل
ژنان کوتاو سه‌ری هۆری گرت و خزمه‌تی شانه هه‌نگه‌کانی کردو
ناماده‌ی کرد تا ده‌شهرخه هه‌نگی تازه به‌دراوسینه‌که‌ی بدا.
پیره‌ژنه‌که‌ی ویستی حسابی هه‌نگی تازه‌ی لی به‌شاریته‌وه به‌لام
(ئیلیزی) ده‌یزانی کام هه‌نگ پره‌و کامیان پر نییه. له‌باتی ده
شهرخه، حه‌فده‌شهرخه‌ی دایه‌دراوسینه‌که‌ی.

(ئیلیزی) کاروباری خو‌ی رینک خست. کوره‌که‌ی نارد له‌ده‌ره‌وه
کار بکا. خو‌یشی ده‌ستی به‌چینی پیلاو کرد له‌ده‌ماری دره‌خت و
قاپقه‌په‌ی بو زستان دروست کرد.

رۆژی یەكەم كە (ئیلیزی) لە مالتی نەخۆشەكان مایەو، (ئیقیم) ی
 برادەری چاوەرێتی کرد. لە نزیك گوند چاوەرێتی کردو چاوەرێتی
 کرد. نەختی خەوتو بە خەبەر هات. كەمی دانیشت، نەیدی كەس
 بی. ئەوەندە چاوەرێتی کرد، چاوی شل بوو. رۆژ لە پشت
 درەختانەو ناوا بوو، (ئیلیزی) هەر دەرنەكەوت: (لەوانە یە منی
 نەدی و تێپەری چی چونكە خەوتبووم. نەخیر، ناشی نەمبینی. لەو دەشتە
 مرۆڤ لە دوورەو شت دەبینی... دەگەریمەو، بەلام بۆی هەیه لە یەك
 تێپەری. ئەمە خراپتریش... من پێشی دەكەومو لە یەكەم خاندا
 دەگەینەو یەك.)

گەشتە گوندێك و بە باخەوانەكە ی گوت ئەگەر پیرەمێردێکی قوتە
 بدم رینگایدە هات، بیاتە خانەكە. (ئیلیزی) بۆ خەوتنیش نەهات.
 (ئیقیم) بگەشتبایە هەر كەس لێ دەپرسی داخۆ پیرەمێردێکی قوتە ی
 هەوتی نەدیو. كەس نەیدی بوو. (ئیقیم) بە تەنیا رێی گرتە بەر.
 بیری كردهو: (لە جیگایەك هەر بە یەك دەگەینەو: لە ئۆدیسای،
 یان لە سەر پاپۆر). دوا ی ئەو چیدی بیری لێ نەكردهو.
 لە رینگادا، گەشتە حاجییەك. ئەو حاجییە بە جلی درو قژی درێژی
 دەچوو چیا ی (ئاسوس) بۆ ئەو ی بۆ جاری دووهم حەجی قودس
 بكا. لە خانێك گەشتنە یەك و دەستیان بە قسە كردو بە یەكەو
 كەوتنە رێ.

به سهلامه تی گه‌یشتنه ئۆدیسا. پاپۆر سی رۆژ له‌وی چاوه‌پێی کرد.
 ژماره‌یه‌کی زۆر حاجی تیدا بوو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هاتن. جارێکی
 تر (ئیفیم) پرسیری (ئیلیزی) ی کرد به‌لام که‌س نه‌یدیوو.
 حاجیه‌ک ریگایه‌کی پێشانی (ئیفیم) دا ده‌توانی بی پاره گه‌شته‌که‌ی
 بکا. به‌لام (ئیفیم) گوئی بی نه‌دا. گوئی:
 - من پیم باشه کریکه بدهم. بۆ ئه‌وه پاره‌م هه‌تاوه.
 (ئیفیم) په‌ساپۆرتیکی بۆ ده‌روه ده‌ره‌ینا پینج روبلی تیچوو. چل
 روبلیشی کرپی چوون و هاتنه‌وه داو نانو ماسیسی کرپی.
 پاپۆر بار کراو برواداران سوار بوون، (ئیفیم) له‌ گه‌ل حاجیه‌که سوار
 بوون. له‌نگه‌ر بلند کراو که‌شتی به‌ ری که‌وت. ئاوو هه‌وای خۆش
 بوو به‌لام ئیواری باهۆزیک هات و دایکرده باران و شه‌پۆل که‌شتی
 شووشته‌وه‌و پر ئاوی کرد. ژنان گریان و پیاوان زراویان چوو.
 هه‌ندی له‌ نه‌فه‌ره‌کان به‌م لای به‌و لادا رایان ده‌کرد. له‌ دالده‌یه‌ک
 ده‌گه‌ران. (ئیفیم) یش هه‌ستی کرد ترسی لی نیشته به‌لام نه‌یه‌یشت
 بیده دیار بی. به‌ درێژایی ئه‌و شه‌وه‌و رۆژی پاشی، له‌ جیگای
 خۆی، لای پیره‌میرده‌کانی (تامبوڤ)، به‌ کپ و بیده‌نگی مایه‌وه. رۆژی
 سیه‌م، ده‌ریا هه‌من بووه‌وه، رۆژی پینجه‌م، گه‌یشتنه قوسته‌نتینه.
 هه‌ندیکیان دابه‌زین و زیاره‌تی کلیسه‌ی ئه‌یا سو‌فایان کرد که ئیستا
 تورکی لیه. (ئیفیم) دانه‌به‌زی. که‌شتیه‌که دوا‌ی بیست و چوار
 سه‌عات وه‌ستان، که‌وته‌وه ری و گه‌یشته شاری (سمیرنا) و ئینجا
 له‌سکه‌نده‌ریه. ئینجا بی هیچ رووداوێک گه‌یشته یافا. له‌ یافا،

حاجیه کان ده بویا ده دابه زنو ده قوناغ به بی بپن بو قودس.
برواداره کان له کاتی دابه زیندا، نهختی ترسان. کهشتی بلند بوو،
بهلم له خواره وه راگیرا بوون، نه فهره کانیاں فری ده دایه نار
بهلمه کان. بهلمه کان ده هه ژانه وه. نه فهره کان ده هات بهر بینه وه،
نهك بو نار بهلمه کان، بهلكو بو سهر ته نیشته کانیاں. دو انیاں مه یله و
تهر بوون به لام ناخیری هه موویان به ساغ و سه لامه تی گه یشتنه سهر
وشکاتی.

یه کسه رروویان کرده قودس. روژی چواره م، گه یشتنه جی. (ئیقیم)
له دهره وهی شار، له خانیکی رووسی، وه ستاو په ساپورت ته که ی نیشانه
کرد. نانی خواردو له گه ل حاجیه کان چوو زیا رته تی شوینه
پیروزه کان. هیشتا ریگا نه ده درا بچنه سهر گوری مه سیحی بهر پیز.
یه کم جار رووی کرده قداس. هه موو حه جاج له دیری په تریک
کوبوونه وه: ژن له لایه ک و پیاو له لایه ک. فهرمانیاں بی کردن
پتلاویان دابکنو به شیوهی باز نه یه ک دابنیشن. نهو حه له راهییک
هات دهر سوکیکی بی بوو. قاچی هه موویانی شووشت. قاچی
شووشتو سر پیه وه و ماچیشی کرد. دو عا کرا. قداسیکی گه وره و
قداسیکی بی سرود کرا. مؤم داگیرسانو دو عا بو خزم و که سو
کار کرا. (ئیقیم) ویستی قداسی ئیواری له سهر گور بیینی به لام
درهنگ گه یشت. چوو زیا رته تی دیری ئیبراهیم و باخچه ی (سافک) ی
دی که ئیبراهیم ویستی له وی کوره که ی بکاته قوربانی بو خودا.
دوای نه وه، نهو شوینه ی دی که مه سیح له مه ریهمی مه جده لی

دهر کهوت. له گهل کلپسهی یه عقووبی برای مه سیحی به پرتز.
حاجیه که هموو شوینیکی پیشان ددهاو بچووبوایه هدر شوینتی پی
ده گوت له کوی پاره بداو چهند بداو مؤم ده بی له کوی
دابگیر ستری. جاریکی تر بو نان خواردن گه رانه وه خان.
له کاتی نووستندا، حاجی له پر گیر فانه کانی خوی پشکنی و گله بی
کردو گوتی:

- جزدانه کهم به پاره وه دزراوه. بیست و سی روبلی تپدا بوو. دوو
وهره فه، هدر یه که ده روبلو سی روبلی ناسن.
حاجی هدر گله بی کردو گله ی کرد. چار چیه؟ نووست.

4
کاتی (ئیقیم) چووه ناو جی، بیریکی خرابی بو هات. ئەم حاجیه
پاره ی نه دزراوه، وا بزائم هیچ پاره ی نه بوو. بچووبوایه هه چ شوینتی
قدت هیچی نه ددها. پاره که ی به من ددها، خوی هیچ پاره ی نه ددها.
ته نانه ت روبلی کیشی له من قهرز کرد.

(ئیقیم) ناو ما بیری کرده وه. ئینجا سهرزه نشتی خوی کرد: بوچی
برپاری بی ری و جی و بی بنهما له باره ی ئەم پیاو وه بدهم؟! ئەمه
گوناهه! نامه وی له مه و دوا گوناهی وا بکه م.

به لأم هدر هینده خهوی ده هات، دوو باره شته که ی بیر ده که و ته وه:
ئهو حاجیه به چاو یکی مؤن ته ماشای پاره ی ده کرد. ناشکرایه راست
ناکا ده لی پاره م دزراوه. پاره ی پی نه بوو. ئەمه هه لبه سته یه!

روژی پاشی زوو، له خه وهستان. چوونه قداسی بهیانی له
کلیسهی گهورهی پهسلان، لای گۆری مهسیحی بهرپرز. حاجی قهت
(ئیقیم) ی جی نه ده هیشت. بچووبایه هر کوی وه کوو سایه به

دوایه وه بوو.

کلیسه که بی ژمار چه حاجی روس و یونان و نهرمه نو تورکی تیدا
بوو. (ئیقیم) له گهل جه ماوهره که گه یشته دهر گای پرۆزو به ناو
پاسه وانه تور که کاندای تپه ری بو نهو شوینهی مهسیح له سهر خاچ
هتیرایه خواره وه به زهیت هه نوویان. ههشت چلچرای گه وره
داگیر سا بوون. (ئیقیم) مؤمینی له ناو دانا. ئینجا حاجیه که بردیه
لای دهسته راست، لای سهر وه، به پلیکانه بو لای نهو گومه زهی
زهنگوتی خاچی لی بوو. لیره (ئیقیم) نوپزی کرد. ئینجا نهو درزه ی
پیشان دا که تا دۆزه خ زهوی شق کرد بوو. نهو شوینهی پیشان دا
که له سهر خاچ بزماریان له ههردوو دهست و پی مهسیح دا. ئینجا
گۆری ئادهم که ئیسک و پرووسکی به خوینی مهسیح تهر کرا بوو.
ئینجا نهو بهردهی بینی که یهسوع نهو کاتهی تاجی چقلیان له سهر
نا، له سهری دانیشته و نهو ستوونهی یهسووعی لی بهسرایه وه بو نهو
جهددهی لی بهدن. (ئیقیم) زور شتی که ی بینی، بهلام بوو به
قهه پستهی جه ماوهر: هه موو پهله یان بوو زوو نهشکهوتی گۆری
پرۆز بینن. قداسی ئورتودۆکسی خهریک بوو قداسیکی نا
ئورتودۆکسی بخوینته وه. (ئیقیم) کهوته شوین جه ماوهر بو ناو
نهشکهوت.

ويستی خوئی له دهست حاجیه که رزگار بکا. (ئیقیم) له بیری خوئی
 گوناھی بهرامبهر حاجی ده کرد. بهلام حاجی خوئی پیوه لکاندو
 کهوته دوایهوه بو ئەشکهوتی گۆری پیروز. (ئیقیم) ویستی له پیش تر
 بی بهلام ئەوان درهنگ هاتن. شه ماتیه کی زور ئەستورر بوو به
 جزوی پی نه ده کرا بچیته پیش، یان بگه رپتهوه. له جی خوئی
 مایه وه. تهماشای پیش خوئی ده کردو دوعای ده کرد. ناو به ناویش
 دهستی له گیرفانی خوئی ده کوتا بو ئەوهی بزانی داخو جزدانه کهی
 ماوه، یان نا؟ بیره کانی له ناو میشکی، سهریان له دوو یه ک نابوو:
 (بی شک ئەم حاجیه تهره م ده دا... ئە گهر تهره م نه دا... ئە گهر به
 راستی جزدانه کهی دزرا بی! داخو ده بی منیش وام به سهر نهیه؟!).

۱۰

(ئیقیم)، که به بی دهنگی نوژی ده کرد سهرنجیکی لهو کلیسه
 بچوو که گرت که گۆری پیروزی تیدا بوو، سیو شهش چرای له
 پیشه وه هه لاسرا بوو. له سهر سهری خه لکه که تهماشای کرد. ئای
 لهو عاجباتیه!! پیره میردیکی قوتهی بینی که وایه کی دری له بهر بوو.
 سهری ته واهه ویز بوو وهک سهری (ئیلیزی بودروڤ) ده بریسکایه وه.
 بیری کرده وه: (ئه مه ههر له (ئیلیزی) ده کا. نابی ئەو پیش من
 گه شتیته ئیره. که شتیته کهی تر هه شت روژ بهر له ئیمه به ری
 کهوتو ناکری پیش من کهوتی. خو له که شتیته کهی ئیمه ش
 دانه بوو. من له هه موو برواداره کان ورد بوومه وه.)

کاتی ئەم بیرانەى دەکردهوه، پیره‌میرده قوته‌که نوێزی ده‌کرد. سێ جار سه‌لامی دایه‌وه: سه‌لامی یه‌که‌م بۆ پێشه‌وه، بۆ خوا. دووه‌که‌ى تر له‌راسته‌و چه‌په، بۆ برواداران. که پیره‌میردی قوته سه‌رى بۆ لای راسته وه‌رسوورانده (ئیفیم) یه‌کسه‌ر ناسی: (ئه‌مه رینگ خۆیه‌تى! (بودرۆڤه). ئەوه ریشی مه‌یله‌و ره‌شو به گروازه‌یه‌! قزی سه‌ی که‌وتۆته سه‌ر روومه‌ت. دوو برۆی، دوو چاوی، که‌پووی؟، هه‌موو ده‌موو چاوی. هه‌وه‌! (ئیلیزی بودرۆڤه) خۆیه‌تى.

(ئیفیم) شاد بوو چونکه هاورپی ئەو سه‌فه‌ره‌ى خۆى دۆزیه‌وه. سه‌رى سوپما که ئەویش وه‌کوو ئەم گه‌یشته‌وه. بیری کرده‌وه: (ئى! بودرۆڤه!). ئەوه چۆن توانیویه‌تى دزه بکاو بچیته ریزی پێشه‌وه‌ى برواداران؟! دياره ناسیاوی له‌گه‌ل یه‌کى په‌یدا کردووه‌و ئەو هیناویه‌ته ئیره. که ده‌رچووین ده‌بینم و پیکه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه. ئەو حاجیه لیره جی ديلم. به‌لکو (بودرۆڤه) بتوانی منیش بباته ریزی پێشه‌وه.

(ئیفیم) هه‌ر ته‌ماشای (ئیلیزی) ی ده‌کرد بۆ ئەوه‌ى له‌به‌ر چاوی بزر نه‌بى. که قه‌داس ته‌واو بوو، جه‌ماوه‌ر جوولا. خه‌لك قه‌ره په‌سته‌یان بوو بۆ چوونه رکووع. (ئیفیم) له‌گه‌ل پالدانه‌که ترنجایه گۆشه‌یه‌که‌وه.

جاریکی تر ترسا نه‌وه‌ک جزدانه‌که‌ى بده‌زری. ده‌ستی بۆ جزدانه‌که‌ى درێژ کردو وستی در به‌ خه‌لكه‌که‌ى به‌دا بۆ ئەوه‌ى بچیته جیگایه‌کی به‌تال. له‌ ئاپوره‌که نه‌جاتی بوو. رویشته. له هه‌موو شوینی به‌ دواى

(ئیلیزی) دا گه‌پا. له کلیسه چوو ده‌روه، به‌لام نه‌بینی. دواى
قداس (ئیفیم)، خان له دواى خان، له (ئیلیزی) گه‌پا، نه‌یدۆزییه‌وه.
ئىوارى، حاجیش نه‌هاته‌وه. بى ئه‌وه‌ى روبله‌كه‌ى بداته‌وه، خوى بزر
کرد. (ئیفیم) به‌ته‌نیا مایه‌وه.

رۆژى پاشى، له‌گه‌ل پیره‌میردیکى خه‌لكى تامبو، كه‌ به‌ هه‌مان
كه‌شتى هاتبوو، چوو سه‌ر گۆرى مه‌سیحى به‌رپۆرو وىستى بچینه
پیشه‌وه به‌لام ئه‌م جارەیش له‌ قالبیان دا. لای ستوونیک مایه‌وه‌و
ده‌ستى به‌ نوێژ کرد. وه‌كوو رۆژى پیشوو، ته‌ماشای پیش خوى
کرد، وه‌كوو رۆژى پیشوو (ئیلیزی) ى بینى له‌ ژیر چراکان، لای
گۆرى مه‌سیحى به‌رپۆر، وه‌ستا بوو. وه‌كوو كاهینى قوربانى‌خانه
ده‌سته‌كانى بو‌ پیشه‌وه دريژ کردبوو. سه‌رى هه‌وێزى ده‌بريسكایه‌وه.
(ئیفیم) بیری کرده‌وه: (ئه‌م جاره ده‌زانم چۆن ده‌یگرم!) تا ریزی
یه‌كه‌م دزه‌ى کرد. (ئیلیزی) ى نه‌بینى. بى شك ده‌بى ده‌رچوو بى.

رۆژى سێهه‌م. دیسان چوه‌ قداس و دیسان ته‌ماشای کردو له‌ شوێنى
پروژدا (ئیلیزی) ى له‌به‌ر چاوى خوى بینى، ده‌سته‌كانى دريژ
کردبوو، چاوى برپى‌وه ئاسمان ده‌تگوت بى له‌ شتیكى سه‌ره‌وه
ده‌كاته‌وه. سه‌رى تاسى ده‌بريسكایه‌وه: بیری کرده‌وه: (باشه ئه‌م
جاره له‌ ده‌ستم ده‌رناچى. له‌ به‌ر ده‌رگا ده‌وه‌ستم. به‌ بى شك
ده‌بینم.)

چوو ده‌روه. هه‌ر چاوه‌رپى کردو چاوه‌رپى کرد. جه‌ماوه‌ره‌كه‌
هه‌مووى ده‌رچوو، (ئیلیزی) ى تیدا نه‌بوو.

(ئىقىم) شەش ھەفتەى بەم جۆرە لە قودس بردە سەر. زیارەتى شوینە
پیرۆزەکانو بیت لەحمو ئوردونی کرد. کراسیکی دانا بوو بۆی
بکەن بە کفن. کراسەکەى بە مۆرى گۆرى مەسیح مۆر کرد. ھەندى
ئاوی ئوردونی لە شووشەیهکی بچووک کردو مۆمىکی لە شوینى
پیرۆز ھینا.

کە پارەکەى ھەموو خەرج کردو تەنیا پارەى گەرانەوہى ما، بەرەو
مال، بەرەو لای مالو عەيالى خۆى، بووہوہ.
گەيشتە يافاو سواری کەشتى بوو، گەيشتە ئۆديساو بەپى گەپرايەوہ
شارى خۆى.

||

(ئىقىم) بە کويدا ھاتبوو، بە ھەمان رینگادا گەپرايەوہ. ھەر چەندە لە
مالەوہ نزيك دەكەوتەوہ، غەمى زياتر دەبوو. لە مالەوہ، چۆن بى ئەو
ژياون؟
لە دلى خويدا، بىرى دەکردەوہ: (بە سالىك زۆر شتى گەورە
دەقەومى. ئەو مالەى بە سەد سال دروست دەكرى، بە چركەيەك
كاوڵ دەكرى... كورەكەم مالى چۆن بەرپۆه بردووہ؟ بەھار چۆن
ھاتووہ؟ مالات چۆن لە زستان سەرکەوتوون؟ ئاخۆ دەبى مال بى
وہى بووبى؟

(ئىقىم) گەيشتە ئەو شوینەى سالى بوورى لە (ئىليزى) دابرا. ئەستەم
بوو خەلكى ولات بناسیتەوہ. پار بە كۆپرەوہرى و دەردەسەرى

دهژيان، نه مړو به خو شگوزهرانی دهژين. بهر و بوم زور نایابه.
جوتیاره کان بوو ژاونه ته و هو کویره و هری خویان له بیر کردووه.
نیواره، (نیقیم) گه یشته نه و گوندهی (نیلیزی) ی لی به جی هیست.
هر هینده گه یشته ناو گوند، کچیکی بچکوله له مالیک هاته
دهره وه. کراسیکی سپی له بهر بوو. رای کرد بو لایه وه:

- پیرهمیردی میهره بان، پیرهمیردی میهره بان، وهره مالمان!
(نیقیم) ویستی لی تیپه ری و پروا به لام کچه که دوو باره ی کرده وه.
قولی (نیقیم) ی گرتو به پیکه نین رایکی شتا بو مالی خویان.
کورپکی بچوکو و ژنیک له سهر کوسپه ی دهرگا دهرکه وتن. به
دهست بانگیان کرد. گوتیان:

- وهره، پیرهمیردی میهره بان، وهره، شیومان له لا بخوو شهو لامان
بینه وه.

(نیقیم) داو ته که ی قه بوول کردو بیری کرده وه: (به و بونه یه وه
سؤراغیکی (نیلیزی) یش ده که م. وا بزائم ریگ نه و مال له بوو که پار
هات ناوی لی بخواته وه.)

(نیقیم) چوره ژووره وه. ژنه که تویش به ره که ی له کول هینایه
خواری. بردی بو نه وه ی دهست و دهمو چاوی بشوا. له سهر سفره ی
داناو شیرو ساواری له بهر دانا. (نیقیم) سوپاسی مال له که ی کردو
نافرینی له میوانپهروه ری کردن بهرام بهر به حاجیان.

ژنه که سهری له قاندو گوتی:

- چۆن به چاکی پيشوازيان لي ناکهين؟ ئيمه قهرزاري حاجيه کين که له ژياندا ماوين. ده ماخواردهوه، خوامان له بير کردبوو، خوا سزاي داین. له سهر مردن بووين. بهلتي، به هاري رابردوو، ههموومان که وتبووين. نه ساخ بووين، هيچمان نه بوو بخوين. نه گهر خوا پيره ميژديکي ميره باني وه کوو تو ي بو نه ناردين، ههموومان ده مردين. به روژي نيوه رو، به ژوروي کهوت، ئاوي خواردنه وي ده ويست. که حالي ئيمه ي بيني، به زه يي پيماندا هاته وه لامان مایه وه. ئاوو خواردني ده ر خوارد داین. به سهر پي خستينه وه.

ئه سپيک و گاليسکه يه کي بو کرين و بو ي جي هيشتين.
پيره ژن هاته ژوروه وه قسه ي به ژنه که بري:

- ئايا پياو بوو؟ فرشته بوو؟ ئيمه خویشمان نازانين. ههموو که سي خوش ده ويست و ههمووي ده لاواندنه وه. بي ئه وي خه به ري کهس بدا، روشت. ته نانه ت نازانين دوعا بو کي بکهين لاي خودا. ئيستايش له بهر چاومه: من نووستبووم چاوه رپي مهرگم ده کرد. له پر پيره ميژديکي قوته ي بي غوودم بيني، هات.. لي مان به ژوروي کهوت و داواي ئاوي کرد. ده زاني چيم به خه يالدا هات؟ مني گونا هکار؟ (ئمه چي له ئيمه ده وي؟) به لام سهير که ئه و چي کرد. که مني بيني، تو يشه به ره که ي لي ره داناو کرديه وه.

کچه که چووه ناو قسه کان و گوتي:
- نا. داير، لي ره!! يه کهم جار تو يشه به ره که ي لي ره، له ناوه راستي ژوروه وه دانا. ئينجا له سهر کورسي دانا.

دهستيان به گفټو گوټو كړد. همموو قسه و كرده وه كانيان دوو باره
ده كرده وه: له كوي داده نيشټ، له كوي ده خهوت، چي بهم و بهو
ده گوت.

كه تاريك داهات. جوتياره كه به سواړي نه سپه كهي هاته وه. نه وپش
دهستي پټكرد باسي ژياني (ټيليزي) ي كړد لاي خوږيان.

- نه گهر نه هاتايه لمان، به گونا هه كانمانه وه دهمردين. له نائوميديان
دهمردين. نكووليمان له خوا ده كړد. نه فره تمان له بنيادهم ده كړد.

نه و بوو، به سهر پټي خستينه وه و به خيرا نه و بوو، سهر له نوي
خوامان ناسي و پروامان به چا كهي بنيادهم هينا. پټشتر وه كوو نازل
ده ژباين، نه و، كړدني به بنيادهم.

خواردنو خواردنه ويان دايه (ټيقيم). نوښتيكي باشيان بو راخست و
هموويان نووستان.

(ټيقيم) خهوي لټنه كهوت. ميشكي به بيري (ټيليزي) وه خهريك بوو
كه سي جار له قودس، له ريزي پټشه وه بيني.

بيري كرده وه: (بهم جوړه نه و به پټش من كهوت. نايا من حه جم
قه بوول بووه؟ نازانم. به لام نه و حه جي قه بوول بووه.)

روزي پاشي، ماله كه حه لوايان بو ريگا دايه (ټيقيم) و ئيزيان دا بروا.
خوښيان چوونه سهر كار. (ټيقيم) ملي رتي خو ي گرت و روښت.

کاتی (ئیقیم) گه پرایه وه مالی خوین، سالیکی بی چوو بوو. بهر بهری
ئیواره گه یشته وه مالی. کوره کهی له ماله وه نه بوو، له مه یخانه بوو.
به سه رخوشی هاته وه. (ئیقیم) پرسیری لی کردو هر زوو زانی
کوره کهی نه رکی خوی جی به جی نه کردوو. پاره کهی ته خشانو
په خشان کردوو و پستی له کارو باری ماله وه کردوو. باوکی
سه رزه نشتی کرد. کوره که به رهقی وه لایمی دایه وه. گوتی:
- ده بوايه خوت خزمهتی ماله وه بکهیت و نه چی نه وه هموو پاره یه
له گهل خوت بهی. که چی نه وه تا هه ره شه له من ده کهی!

باو که تو وره بوو، له کوره کهی دا.
(ئیقیم تاراسیج) ده رچوو، چوو بو نه وهی لای ناغای دی
په ساپورته کهی نیشانه بکا. به بهردهم مالی (ئیلیزی) دا تپه ری.
پیره ژن له بهر ده رگا بوو. سلاوی لی کرد. پیره ژن گوتی:
- به خیر هاتیه وه، برام، نایا سه فیره کهت سه رکه وتوو بوو؟
(ئیقیم) راوه ستا:

- له خوای به زیاد بی به نامنجی خوم گه یستم. پیره میردی توم بزر
کرد به لام زانیم هاتوته وه مالی.
پیره ژن دهستی پیکرد به سه ر هاته کهی بو گیرایه وه. چه زی له چه نه
چهن بوو، گوتی:

- ناندهره کهمان له میژه هاتوته وه. له جه ژنی هه لکشان هاته وه. نای
چهنه که یف خوش بووین که خوا بوی ناردینه وه. بی نه، وه زعمان
شر بوو. نیشی گه وره ی بو ناگری. له هه ره تی لاوی نه ماوه به لام

همیشه سهره بۆ مالهوه. له گهڵ ئەو نه بێ، نازانین خوشی چیه؟ ئای
کۆره کهی چهندی بێ شاد بووهوه!! گوتی: (مال به بێ باو، وه کور
چار به بێ سوما وایه. که لاما نه بێ، حالمان شه. ئای چهندان
خوش دهوی و چهندی ناز ههڵده گرین!!)

- باشه، ئیستا له مالهوه یه؟

به لێ، برام. لای شهرخه میشه کانه. خزمهتی ههنگه کان ده کا.
ههنگوین زۆره. خوا هیزیکه گهوهی به ههنگ داوه، تهنا ته
پاوه کهم به بیری نایه قهت پیشتر شتی وای دیبێ. خوا به رهحمی
خزی له گهلمان ده کا، نهک به عههلمان که هه مووی گونا مه. ده وه ره
زۆره وه، برام. که یفی به دیتنی تو دی.

(ئیفیم) هه وشه و دالانی بری. چوه ههنگه خانه بۆ لای (ئیلیزی).
چوه زووری (ئیلیزی) ی بینی که وایه کی بۆری له بهر بوو، له ژیر
دره ختیکی ساوا وه ستا بوو. به بێ په نجه وانه دهستی درێژ کرد بوو،
چاروی هه لبرێ بوو بۆ ئاسمان. سه ری هه ویزو تاسی ده بریسکایه وه
وه کور له قودس، له نزیك گۆری مه سیحی به رپۆز، بینی، تیشکی
خۆر وه کور چراکانی قودس له ناو ده خته کان، سه مای له سه ر سه ری
ده کرد. هه نگیش به سه ر سه ریدا ده سوورانه وه بێ نه وه ی پیه وه
بدن، شتیکی وه کور تاجیان پێک هینا بوو. (ئیفیم) وه ستا. پیره ژنی
(ئیلیزی) بانگی میرده کهی کرد، گوتی:

- نه وه برامه!

(ئیلیزی) ئاوری دایه‌وه‌و هاوارینکی خوشیی کردو به وریایی
هه‌نگینکی له‌ردینی کرده‌وه‌و به پیر براکه‌یه‌وه‌و چوو.

- رۆژ باش، برام، رۆژ باش! سه‌فه‌ریکی به خه‌یرو خوشی و
سه‌رکه‌وتوو!!

- ئاخ! قاچی خۆمم به هیلاک دا. هه‌ندی ئاوی رووباری ئوردوئم بۆ
هینای. وه‌ره مالمان بیه. به‌لام نازانم داخۆ خوا حه‌جی قه‌بوون
کردووم؟ یان نا؟

- خوا ده‌ست به‌بالته‌و بگری و یه‌سوع رزگارت بکا!
(ئیفیم) دوای نه‌ختی بیده‌نگی، گوتی:

- به‌قاچو له‌ش له‌وی بووم. به‌لام ئاخۆ به‌رۆح له‌وی بووم؟ یان نا؟
ره‌نگه‌که‌سیکی تر بووبی...

- به‌ده‌ست خوايه. برام، هه‌موو شت به‌ده‌ست خوايه!

- له‌گه‌رانه‌وه‌دا، سه‌رم له‌و ماله‌شدا که‌تۆ چووی...

(ئیلیزی) زراوی چوو. قسه‌که‌ی پێ بێ بێ:

- شته‌که‌ به‌ده‌ست خوايه! برام. شته‌که‌ به‌ده‌ست خوايه!... نایه‌ی

له‌ماله‌وه‌ دابنیشین، هه‌ندی هه‌نگوین بخۆی؟

(ئیلیزی) ویستی بابته‌ی قسه‌که‌ بگۆری، باسی کارو باری ماله‌وه‌ی
کرد.

(ئیفیم) هه‌نسکیکی هه‌لکیشا، باسی (ئیلیزی) بۆ ماله‌که‌ نه‌کرد و
نه‌یگوت له‌قودس چی دی. تینگه‌یشت خودا له‌م دونیا‌یه‌دا، ته‌نیا یه‌ک

شتی له‌ئیمه‌ ده‌وی: خوشه‌ویستی!

ئاگر ھەلگىرسا، دانامركىتتەو

(۱۱۱۵)

جوتيارىك له لادى ھەبوو، ناوى (ئىقان چىرباكوۋ) بوو. ھىشتا له سەرەتاي تەمەنىدا بوو. له دىدا، ئىشى له ھەموو كەس باشتر بوو. له گەل سى مندالە كەى بە بەختەو ھەرى دەژيان. مندالە كانى يارمەتيان دەدا: يەكەم له مالەو ھەبوو، دوو ھەم دەزگىرانى ھەبوو، سىيەمىش ھىشتا مەيلەو مندال بوو، جووتى دە کرد.

ژنى (ئىقان) كابانىكى خاتوونو شارەزاو بەبگرە بوو. خوشبەختانە بوو كە كەشى ژنىكى نەرمو ھەلىم و ئىشكەر بوو. تاكە كەسى كە له مالى (ئىقان) خواردنى دەخواردو ھىچ سوودى نەدەگەياندا، باوكە بوو. باوكە پىرەمىردىك بوو تەنگەنەفەسى ھەبوو، لەبەر ئاگردان نەدەبزووت.

مالەكە گوزەرانىان باش بوو. ئىقان سى ئەسپو جوانوويەك و مانگايەك و گوپرەكەيەك و پازدە سەر مەرى ھەبوو. ژنەكان له مالەو، كاتى خۇيان بە كار كردن دەبردە سەر: پىلاويان دەچنى و جلىيان بۇ جوتيارەكان دەدوورى. ھەمىشە تریانان پر نان بوو. زادىان له پىويستى نىوان نان كردنىك و نانكردنىكى تر، زياد بوو. جۇداسىش باى باج دان و پىك ھىنانى پىويستىيە كانى مالەو ھەبوو.

کهواته (ئیقان چیرباکوڤ) به بهخته و هری له گهل مالو عدیالی ده زیان.
 به دبه ختانه دراوسییه کی هه بوو ناوی (گافریلو) شهل بوو کوری
 (گوری ئیقانوڤ) بوو. نهو دوو دراوسییه زور رقیان له یهك ده بوو وه،
 قهت پیک نه ده هاتن. تا (گوری) ی پیره میرد مابوو، باوکی (ئیقان)
 کاروباری مالی خوی بهر یوه ده برد. نهو دوو دراوسییه په یوه نندیان
 باش بوو. نه گهر ژن پیوستیان به دهولک، یان هیله گ بوایه، یان
 نه گهر پیاو پیوستیان به پیچکه ی یه ده گ بوایه له یه کتریان
 ده خواسته وه وه کوو دراوسی پاك و دل ساف له گهل یهك ده زیان و
 خزمهتی یه کتریان ده کرد. نه گهر گویره که ی یه کیکیان بهر هلا بوایه و
 بچرو بایه سهر خهرمانی نه وهی تر. خاوهن خهرمان گویره که که ی
 ده رده کردو ته نیا ده یگوت:

– لی مه گهرین گولکه که تان بیته سهر خهرمانی ئیمه. هیشتا
 ده غله که مان نه کوتاوه.

به لأم نازاری نه ده دا نه له سهر خهرمان و نه له گه ور.
 نهو دوو پیره میرده بهو جوړه ههلس و کهوتیان له گهل یهك ده کرد.
 به لأم که بهر یوه بردنی مالیان کهوته ده ست منداله کانیان، شته که به
 تداواری گورا.
 له سهر شتیکی کهمو بی نرخ ناکوکیان کهوته بهین. بووکی (ئیقان)
 مریشکیکی هه بوو. سبهینان زوو هیلکه ی ده کرد. بوو که هیلکه کانی
 بو حفته ی نازار هه لده گرت. مریشکه که هه موو روژی هیلکه یه کی
 ده کرد، له ناو گهورو له ناو گالیسکه. روژی مریشکه که به سهر
 دیواری حهوشه دا فری. بی گومان له هاواری مندالان تر سا بوو.

چووہ مالی در اوسیکه یانو له مالی نهوان هیلکهی کرد. که ژنه
حجیله که گوئی له قوده قودی مریشکه که بوو، بیری کرده وه:
(نیستا مال بو جه ژن ریك ده خهم. کاتم نییه هیلکه که هه لگرمه وه.
دوای نهختیکی تر ده چم.)

تا ئیواری نه چووہ گهور. نهوسا دهستی برده ناو گالیسکه، هیچ
هیلکه نه بوو. له خه سووو شوو برای پرسی:

- ئیوه هیلکه که تان هه لنه گرتوته وه؟

وه لامیان دایه وه:

- نا. هه لمانگرتوته وه.

نهوسا له (تاراسکا) ی برا گچکهی پرسی، (تاراسکا) پیی گوت:

- مریشکه که ت هیلکهی دؤراند، له مالی در اوسیکه مان هیلکهی
کرد. گویم لی بوو له خه وشه ی نهوان قوده قودی ده کردو بینیم
له ری هاته وه.

ژنه که سه رنجیکی له مریشکه که دا که له نریک که له شیره که ی
هه لگورما بوو. چاوی نیوه نوقا بوو ده تگوت خه ریکه ده خه وی.
بوو که که خه زی ده کرد لیی پرسی هیلکهی له کوی کردو وه؟ به لام
مریشکه که وه لامی نه ده دایه وه.

ژنه که چووہ لای ژنه در اوسیکه یان. پیره ژن به ده میه وه هات و لیی
پرسی:

- ها، چت ده وی؟

- داپیری نازیز، نه مرؤ مریشکه کهم هاته خه وشه ی ئیوه. له وانیه له
مالی ئیوه هیلکهی کرد بی!

- ئىمە چ ھىلكەمان نەدىوہ. ھىلكەى مريشكى خۇمان
ھەلگرتۆتەوہ. پويستمان بە ھىلكەى جيرانان نىيە. كچم، ئىمە لەر
كەسانە نىن كە ھىلكە لە ھەوشەى خەلك كۆ دەكەنەوہ.

ژنە ججیلەكە بەو قسەيە ھەستى بريندار بوو. لەم، قسەيەك و لەو،
دوو قسە، بوو بە شەر. ژنى (ئىقان) چووبووہ سراوى بۆ سەر بىر
لە گەل ژنى (گافريلو) گويان لە چەقەچەقيان بوو، ھاتن و بەشداری
شەرەكەيان كرد. ھەر يەكە جويىنى بەوہى تر دەداو بوختانى بى
ھەلدەبەست، ئەگەر راست ئەگەر درۆ. كيشەكە گەرم بوو، ھەموو
بە يەكەوہ دەيانقىزانند. چەمارۆيەك بوو نەبىئەوہ. ھەر يەكە دەيەويست
دوو قسە بە يەك جار بكاو ھەموو قسەكانيش جويىن و فەزيەت
بوون.

- تۆ واو... واى!! دزى... ھەى ھىچو پوچ... نان نادەيتە

خەزوروت، خەزوروت رووتەو بەرگى بۆ ناكەى!!

- تۆ دزى! ھىلەگى منت بردو فروشتت. پەتەكەيشم ھىشتا لای

تۆيە. بىنە بجدەوہ!

- پەتى دەولكەكەى گرتو راكيشا. ئاوەكە رژا. كلاو فرى بۆ

ئاسمان. دەستيان لە تىتكى يەك نا.

- (گافريلو) لەسەر زەوى ھاتەوہو گەيشتى. چووە يارمەتى

ژنەكەى. (ئىقان) بىنى. بە خۆو بە كورەكەى لە مالەوہ دەرپەرپىن و
كەوتنە ناو شەرەكە.

(ئىقان) جوتيارىكى بەوہج بوو. بە زەھمەت بە مشتو دردان رىنى
خۆى كرددەوہ. ردىنى (گافريلو) گرتو يەك چەنگى لى دەركيشا.

خەلك كۆمەل كۆمەل ھاتن، شەر كەرە كانيان لە يەك كردهووە بەلام
زۆر بە زەھمەت.

ھەموو ھۆی شەر و ناكۆكییە كە ئەمە بوو.

(گافریلۆ) داوھ ردینی دەر كیشراوی خۆی كۆ كردهووە لە
كاغەزێكى پێچاو چوو لە دادگا شكاتی كرد. گوتی:

- وا دەزانن من بۆیە ردینم ھێشتۆتەووە تا ئەم (ئیقان) ە بەرەلایە بێ،
یەك چەنگە مووی لی دەر كیشی؟!!

ژنەكەى بچوو بایە ھەر شوینی دووبارەى دە كردهووە دەیگوت:

بەم زووانە (ئیقان) حوكم دەدری و سوپ گوم دە كرى بۆ سبیریا.

رق و قینی ئەو دوو خیزانە تا دەھات ئەستورتر دەبوو.

باوكی (ئیقان) كەمتەرخەمى نە كرد لە نامۆژگارى كردنیان كە پێك

بینەو. ھەر لە یەكەم سەعاتەو، ھەولێ دا ناكۆكییە كە پیریتنەو.

بەلام گەنجەكان بە قسەیان نە كرد. پێی گوتن:

ئەقلتان بیننەو سەر. ئەم ھەموو ھەرایە لە پیتاوی ھیلكە یەك؟! مندان

ھیلكە كەیان بردوو؟ دەك نۆشى گیانیان بێ! ھیلكە ئەو ەندە گران

نیە. ھەموو كەس ھیلكەى ھەیە... ئینجا چیت؟ پیرەژنی دراوسێ

قسە یەكی ناشیرینی كرد؟ با بچی ئەدەب بكا! فیر بێی چۆن قسە

دەكا! ئینجا چی تر؟ لە یەكتان دا؟!... شتی وا ھەموو رۆژی دەبێ.

بالا پێك وەرنەو. لەمەودوا ھەر باسی مەكەن! ئەگەر بەردەوام بن

لە نازاردانی یەكتر، پەنجەى پەشیمانی دەگەزن!

بەلام گەنجەكان گوتیان نەدا یە. قسە كەیان بەلاو ە خەرفانی پیری بوو،

نەك زمانی ئەقل.

ئیقان نهرم نه بوو. سوور بوو له سهر ههلویتستی خۆی و گوتی:
- من له گهل (گافریلو) پینک بیمهوه؟ من ردینی نهوم دهرنه کیشاوه.
نهو خۆی تان تان دهری هینا. چاو ده کراسی من، کوره کهی
دراندی.

بردیانه بهردهم دادگا.
داواکه ریژهوی خۆی گرت. که (گافریلو) سنگی گالیسکه کهی
بزر بوو، کوری (ئیقان)ی تاوانبار کرد که بر دوویه تی:
- شهو دیمان به بن په نجره که ماندا تیپه ری. دیمان له دهری
گالیسکه که مان ده سوورا. زانیومانه چووہ سنگی پینچکه کهی
فرۆشتوته خاوهن مه یخانه ی گوند.

جاریکی تر هه موو چوو نه بهردهم دادگا. دووباره شهرو ناکۆکی له
نیوان دور خیزانه که سهری هه لدا یه وه. هه موو روژی، مندال جوینیان
به یه کتر ده دا. ژنان ههر جاره ی له ده م رووبار، ده گه یشته یه ک،
زمانیان له شونکی جل شووشتن زیاتر ده خسته کارو قسه ی
ناشیرینیان به یه کتر ده گوت.

نهو دور جو تیاره ی له سهره تا ته نیا خراپترین قسه یان به به کتر
ده گوت، وای لی هات هه رچی شتیکی یه کتریان بکه وتایه بهر ده ست
ده یان برد. منداله کانشیان له یه ک تیخ تیخه ده دا. روژ به روژ به یینیان
خراپتر ده بوو.

(ئیقان چیرباکوژ) و (گافریلو) شهل هه موو داوهره کانیان بیزار کرد
نهو نده ی شکات بیه نه لای لیژنه ی ناوچه و دادگای دهره به گان و
داوهری ناشت کرد نه وه. (گافریلو) داوای ده کرد (ئیقان) غه رامه

بکری. (ئیقان) داوای ده کرد (گافریلو) بهند بکری. تا زیاتر
خرابهیان له گهل یهك ده کرد، قینیان له یهك نهستورتر ده بوو. دؤخی
نهو دوو جوتیاره وه کوو دوو سهگ وا بوو که بهربوونه گیانی یهك:
تا زیاتر قهپ له یهك ده دهن، هارو هاجتر دهن. نه گهر شتی له پاشهلی
یهکی له سهگه کان بدهی، وا ده زانی سهگه که ی دی بوو قهپی لیداو
هارتر ده بی و ناگر ده گری. (ئیقان) و (گافریلو) یش وابوون.
بهردهوام یه کتریان راکیشایه بهردهم دادگا، تا ده هات، رقو قینی
بهینیان زیاتر ده بوو. ههندی جار، به غه رامه حوکم ده دران و بری
جار، به گیران.

- راهسته، ههلیده گریته وه!!
نهم دؤخه شهش سال دهوامی کرد.
تهنیا پیره میردی باوکی (ئیقان) به بی ماندوو بوون له بهر ناگردان، به
زمانیکی دروست قسه ی ده کرد:
- کورم، نهنگو چ ده کهن؟ واز له سوو کایه تی کردن به یهك بین.
ئیوه همووتان به پیچه وانهی پهرژه وهندی خوتان ده جوولینه وه.
ناگری قینتان له یهك جوش مه دهن، ده حه سینه وه. نه گهر له نازاردانی
یه کتر بهردهوام بن، خراب په شیمان ده بنه وه.

بهلام (ئیقان) گویی نه ده دایه.
سالی شه شه م، ناکوییه کی تازه له بهینی دوو جوتیاره که سه ری
هه لدا. رۆژی، له زه ماوه ندی کدا، بووکی (ئیقان)، له بهرام بهر
خوندیان، ههندی پرسیاری له (گافریلو) کرد، هاواری کرد
دیو یه تی ههندی نه سپی بی بووه هی خوی نه بوون.

(گافریلو) خواردبوویهوه. عهړنی و له بووکی (ئیقان) ی داو نازاری
دا. بووکی (ئیقان) ههشت روژ کهوته ناو جی. له سهر مندالتبوونیش
بوو.

(ئیقان) دهستی ههنگلۆفت. لای دادهری کۆلیار شکاتی کردو له
دلی خویدا گوتی: (ئاخیری ئەم دراوسییهم له کۆل دهکهنهوه. ئەم
جاره له سیبیریا نه جانی نابی.)

بهلام دیسان نائومید بوو. دادهری کۆلیار سکالای (ئیقان) ی
وهرنه گرت. له کاتی لیکۆلینهوه دا، چوو بووکی (ئیقان) ی بینی،
ژنه که له ناو جی هاتبووه دهری و هیچ دهوسی لیدانی پیوه نه ما بوو.
ئهوسا (ئیقان) چووه لای دادهری ناشتوونهوه و ئهویش حهواله ی
دادگای گوندی کردهوه. ئەن ئاخیری، به فرت و فیل و به خیرا
دهولکه ئاوینکی زیان که بو داوهرو نووسیاری دادگای برد، توانی وا
بکا حوکمی جهلده لیدان بو (گافریلو) دهر بکهن.

نووسیاری دادگا دهقی حوکمی (گافریلو) ی خویندهوه:

- دادگا بریاری دا، جوتیار (گافریلو) بیست جهلده ی لی بدری.

(ئیقان) لهوی بوو. سهرنجیکی له (گافریلو) دا، چاره پنی کرد داخو
چ ده کا؟

(گافریلو)، که گویی له بریاری دادگا بوو، رهنگی زهره ههنگه را.
وهك پهرووی سپی لی هات و رووی کرده دهرگا. (ئیقان) کهوته
دوایدهوه. دیتی رووی کرده لای ئهسپهکانی و گویی لی بوو بۆله بۆلی
ده کردو دهیگوت:

- باشه، باش! به جەلدە پشتم بسووتینه! بزانه تۆ چون به شتیکی خراپتر دەهسووتی؟

(ئیفان) گوئی لەو قسانە بوو. رایکرد بۆ لای دادوهر و بۆی گیرایه و هو پئی گوت:

- ئەه ی دادوهری دادپهروهەر، ئەمه هه ره شه ی سووتاندنی لیکردم. شایهت هه ن له بهر دەم خه لک قسه یه کی ئاوهای کرد.

له دوو (گافریلو) یان نارد. دادوهر لئی پرسی:

- راسته وات گوتووه؟

- هیچم نه گوتووه. ماده م ئیوه ئه مرتان کردووه، با جەلدەم لی بدری. با ته نیا من له پیناوی راستی ئازار بخۆم، که چی هه موو شتی بۆ ئه و ره وایه.

(گافریلو) ویستی له سه ر قسه که ی بروا. به لام لیوه رزه ی پیکه وت و روومه تی له رزی و رووی خۆی بۆ لای دیوار وه رگیرا.

ته نانه ت دادوهر خۆیشی له شیوه ی دەمو چاوی ترسا. بیری کرده وه:

(په نایش بۆ توندو تیژی نه با به رامبه ر دراوسی که ی و به رامبه ر خۆی!!)

به کابرای گوت:

(براکام، پیک وه رنه وه. هیچ شتی له پیک هاتنه وه باشتر نیه... (گافریلو)، کوره تۆ شه رمت به خۆ نیه له ژنیکی نه ساخ ده ده ی؟... خۆشبه ختانه چاک بووه وه. ئەگه ر نا ویژدانته ئازاری ده ده ی و خراپ په شیمان ده بوو ته وه. ئایا ئه وها باشه؟ پیم بلی، ئاوها

باشه؟ له بهر ده میا دان به گوناوه کت بنی و دهستی بگوشه، نه ویش
لیت ده بووری و نیمه ییش دؤسییه که داده خهین و بریاره که راده گرین.
نوو سیار، که ئەم قسانه ی بیست، گوتی:

- شتی وا نابی! چونکه ئەو ناشبوونه وه پیشه کییه نه بووه که له
ماده ی ۱۸ ی یاسادا هاتوو. نیمه ئیستا له بهر دەم مهسه له یه کی یه ک
لا کراوه داین. ده بی بریاره که ریی خو ی بگری و جی به جی بگری.
به لام دادوهر گوتی پینه دا. به نوو سیاره که ی گوت:

- بهس ههله وه ری بکه. برام ماده ی یه کهم ده لی: ده بی پیش هه موو
شتی په پره ی ئیراده ی خوا بکهین. خوایش ئیراده ی له سه ر
ناشتبوونه وه یه.

جاریکی تر سه ری بو لای جوتیاره کان وهر سوورانده ویستی ناچار یان
بکا بینه وه سه ر ریی هه ق. به لام هه وله که ی به هه ده ر چوو.
(گافریلو) له که ری شه ی تان نه هاته خواری. گوتی:

- ته مه نم نیو سه ده تپه ری وه، کورم به ژنو ماله، تا ئیستا قهت کهس
لیی نه داوم، که چی نه مرو، ئەم به ره لاییه وا ده کا به بیست جه لده
حوکم بدهن! سه ره رای نه وه ییش من بچم داوای بور دنی لی بکه م؟!
به سه. خو ی ده بینینه وه.

تور ره یی زوری بو هینا، ناچار بوو بوهستی. سه ری دانه وانده داد گای
جی هیشت.

(ئیقان) ده قز ناغی له پیش بوو تا ده گه یشته وه مالی. درهنگ
گه یشته وه جی. ژنان چوو بوونه به رای مهرو مالات.

ئەسپەكەي كردهوۋ چوۋوۋە مالى: مان چۆلو ھۆل بوو. مندان لە
سەر زەوى و ژن لای مەرۋ مالات بوون. (ئىقان) لە سەر كورسى
دانىشتو لە فكر راجوو. بىرى كردهوۋ چۆن (گافرىلو) لە گەن
خويندەنەوى بىرىارى دادگا رەنگى زەرد ھەلگەراو چۆن رووى بۆ
لای ديوار ۋەرگىرا. ھەستى بە دلتنەنگى كرد: (ئەگەر ئىقان خۆى
بوایە حوكمى جەلدەى بدرايە!!) بىرى كردهوۋ بە خۆيدا چوۋوۋە.
بەزەبى پىدا ھاتەو.

لەو بىرانەدا بوو، گوئى لە كۆكەو جوولەيەك بوو. پىرەمىرد بوو لە
سەر سەكۆى ئاگردان دەھاتە خواری، قاچى شۆر كردبوۋەو. كە
گەيشتە سەر زەوى، بە تەنىشت ديواردا لاقى لە دوو خۆى راکىشا.
ئەوئەندە شەكەت بوو، ۋەخت بوو بەریتتەوۋ سەر كورسىيەكە. پاش
كۆكە كۆكىكى تر، ئانىشكى خستە سەر مېزو گوئى:

- باشە، بىرىار دەرچوو؟

ئىقان ۋەلامى داىەوۋ:

- بىرىار درا بىست جەلدەى لى بدرى.

پىرەمىرد سەرى باداو گوئى:

- ئىشەكى خراپت كرد. كورم! ئاى لەو كارە كرېتە!! بۆ خۆت
خراپتە تا بۆ ئەو. كەواتە جەلدەى لى دەدرى؟ ئايا تۆ بەمە ھىچت
بى دەبرى.

(ئىقان) ۋەلامى داىەوۋ:

- جارېكى تر شتى ۋا ناك.

جاریکی تر شتی واکا؟ بوچی ئەو گوناھی له گوناھی تو گوردەر
بوو؟ چه کاریکی له کاری تو خراپتر بوو؟
(ئیفان) توورە بوو. گوئی:

- چۆن؟ کارهکانی چین؟ .. ئەگەر نهختی زیاتری بکردایه بوو که کەمی
ده کوشتم. ئەو ئیستایش به سووتاندن هه پره شهه لی ده کاا ئەهه
شتیکی گرنه نیه؟! ده بی سوپاسی له سهه بکهه، وایه نیه؟
په مه زده هه نسکیکی قوولی هه لکیشاو گوئی:

- ئایا پیت وایه تو که ده توانی برۆی و بو ههه کویت بوی بچی و من
ئهوه بیست سهه له جیی خۆم، له بهه ناگردان ناجوولیمه وه، پیت
وایه تو هه موو شتی ده زانی و من هه یج شتی نازانم؟ نا، کورم. تو هه یج
شتی نازانی. توورهی بهی بهی چاوی گرتووی. تاوانی خه لکت له
پیشه، به لام تاوانی خۆت له پشته. ده لئی ئەو خراپهی
کردووه؟ .. ئەگەر ته نیا ئەو خراپهی کردی، هه قته! جگه له وه ئایا
خراپه به یه ک کهس ده کری؟ نا. خراپه به دوو کهس نه بی، ناکری.
تو تاوانی ئەو ده بینی و تاوانی خۆت نایینی. ئەگەر ته نیا ئەو خراپ
بوایدو تو باش بوای، خراپه نه ده بوو. کی مووی ریشی ئەوی
ده رهینا؟ کی ده ستاره کهی برد؟ کی رایکیشایه بهر دهه هه موو
دادگاگان؟ تو که ئەو به هه موو شتی تاوانبار ده کهی، ژیانی خۆت له
ژیانی ئەو باشتر نیه. تا که سهه چاوهی خراپه ئەمه یه. کورم، من بهو
جۆره نه زیاومو سهه مه شتیکی خراپ نه بووم بو تو. پیم بلی: ئایا ئیمه
ئاوما ده ژیاين؟ من و باوکی (گافریلو)؟ ئیمه په یوه نه دیمان چۆن بوو؟
په یوه ندی دراوستیمان دۆستانه بوو. .. ئەگەر ئەوان پیوستیان به

ئارد بوایه. کابانه کهی دههات دهیگوت: مامه (فرول)، ئاردمان
 نهماوه. هندی ئاردم دهوی! (کچم، برؤ بهرهمو چندت دهوی
 بیه!). باوکی (گافریلو) نهیده زانی ئهسپهکانی به تهمای کئی جی
 بیلی، دهیگوت: (... ئیفان)، ئهسپهکانم به تهمای تو جی دیلیم...
 نه گهر منیش پیویستم به شتی بوایه، دهچوممه لای دههگوت: (مامه
 گوری)، ئهم شتهو ئهو شتهم دهوی. وهلامی دهدايهوه: (چیت
 دهوی بییه!). ئایا ئیستا ئاوهایه؟ سهربازیک باسی شهپی (بلیفنا)ی
 بو دهگیراینهوه، شهپی ئیوه له شهپی (بلیفنا) گهوره تره؟ بوستن.
 ئایا ئهمه زیانه؟! ئهمه چ تاوانیکه!! توی جوتیار، سهروکی خیزانی،
 لیسراوی ههموو شتیکی، ژن چ دهزانن؟! منداڵ چ دهزانن؟ هر
 دهزانن وهك سهگ بژین. دوینی، گویم لی بوو (تاراسکای
 هیچ و بووچ جوینی به پووره (ئارینای) دهداو گالتهی به دایکی خوی
 دهکرد. ئایا ئهمهت بی باشه!! پیش ههموو کهس تو ئهنجامه کهی
 ههله گریتهوه. بیر له رۆحی خۆت بکه رهوه... ئایا راسته بهو جوره
 ههلسو کهوت بکهی؟! تو جوینیکم پیده دهی، من دوو جوینت
 پیده دهه. تو زللهیه کم لیده دهی، من دوو زللهت لیده دهه.. نا،
 کاکو، (خۆشه ویستی) داوای شتی وا ناکا. یه کئی گالتت پیده کا،
 وهلامی مهده رهوه. له خوی تهریق ده بیته وه. ئهمهیه فرمانی خودا.
 ئهوهی زللهیه کی لیدای، لا روومه ته کهی تری بو راگره. پی بلی:
 (لیم بده، نه گهر مسته ههقم). شهرم له خوی ده کاته وه، له کاره کهی
 ژیوان ده بیته وه به قسهت ده کا. خودا وای فرمان پیکردووین! نهك
 فیزو کهپوو بلندی.. بو بی دهنگی؟! قسه کهم راسته، یان نا؟

(ئیقان) به بی نهوهی یدک وشه ی له دهم بیته دهرهوه، گوئی له باوکی
گرتوو. پیره میرد جارینکی تر دهستی به کۆکه کۆک کرد. وهخت
بوو بخنکی. که کۆکه که بهری دا، دهستی بی کردهوه، گوئی:

- تماشای ژبانی خۆت بکه. نایا تو دوا ی نهو رووداوه بی مانایه،
بهخته وهرتی؟ یان بهدبختتر؟ حساب که چهند له سکالوو سفهرو
خواردن خهرج ده که ی؟ منداله کانت وه کوو بیتجووه ههلتون.
پتوخته به هیمنی بژی و پهره به مولک و مالت بدهی، نهک وه کوو
نیستا که می بکه پتهوه. جا له پای چی؟ تاوانه که هه می شه تاوانی فیزو
لووتبدرزیه. له باتی نهوهی له گه ن منداله کانت زهویت بکینلی و
دهغل بچینی، ناچاری هات و جوی دادوهران و بازرگانان بکه ی؟!
زهوی خۆت نا کینلی و له کاتی پتوخته توو نا که ی. زهوی به بارهش
به لاش ههجت بی نادا. نهم سان ههج جوداست نه هات له بهر نهوهی
دوا ی هاتنوهت له شار، درهنگ تووت دا.

له مدهوه هیت بی برا؟ خه پتهی زهاتر. ناخ! برا، نه لیا بیر له
په رزه وهندی راسته قبه دی خۆت بکه وه. له مالی خۆت دا کاسی.
له گه ن منداله کانت زهوی خۆت بکینه. نه گهر خراپه بان له گه ن
کردی، لیان خۆش به! بهم جو ره ده توانی خه ریکی کاری خۆت بی و
هه ست ده که ی بار گرانیته له سه ر سووک بووه.

ئیقان هه ر بیده نگ بوو.

- نهمه بوو ویستم پت بلیم، (ئیقان). متمانه به باوکت بکه. متمانه
به ر پیره میرده بکه. برۆ نهمپ له گالینکه دایه ستهو بگه رنوه برۆ
دادگا. واز له داواکت ینهو بیکشه وه. به بانیش برۆ مالی

(گافریلو) و له گهلی پیک وهرهوه. داوهتی بکه بو مالتهوه. بهیانی
جهژنه. سهماوهر جوش ده. ناوی ژیان بکره. خوت له گوناهاکانت
پاک بکهوه. له مهودوا کس باسی گوناهاکانت ناکا. فرمان به ژنو
مندالانیش بکن بهم جوړه بجوولیتنهوه.

(ئیقان) هه ناسهیه کی هه لکیشاو بیرى کردهوه: (خو قسه کهى
راسته!)

قسه ی باوکی هه ژاندى به لام نهیزانی چون پیک بیتنهوه. پیره میرد
دهستی به قسه کردهوه. ده تگوت دلی کوره کهى خویندوتنهوه:

- (ئیقان)، ههسته برۆ. چیدی دواى مه خه! له سهره تاي گرگرتنهوه
ناگر وهرینه. چاوه ری مه که تا بلاو ده بیتنهوه چونکه نهو حمله
دوره قهتی نایه ی!

پیره میرد له سهر قسه کانی رویشت، به لام ژنو مندال به ژوورنیان
وهر کردو بوو به چه مارۆ. زانیوویان (گافریلو) حوکی جهلده ی
دراوه وهره شه ی له (ئیقان) کردوو بیسووتینی. ژنه کان له سهر
زه ی، له گه ل ژنانی دراوسییان تیگگیرابوون.

ژنانی دراوسیکیه یان هه ره شه یان کردبوو که بینا به قسه ی خویان،
دادوهر هدی (گافریلو) پیاریزی و گورینی بهری داواکه بخاته نهستی
خوی. بهرپوه بهری قوتابخانه، به خه ته خوشه که ی خوی، داوایه کی بو
قرال نووسیوه به دوورو دریزی باسی هه موو شتیکی کردهوه: وهک
سنگو جهوزی سهوزاتی و هه موو شتی. بی شک، نیوه ی مالو
مولکی (ئیقان) بو (گافریلو) ده بی.

(ئىقان) گۆنى دايە ئەم قسانەو ھەستى کرد جارېكى تر دلى رەق
بوو. ئامادە نەبوو ئاشت بېتەو.

جوتيارى دەولەمەند ھەمىشە شقى ھەيە خۆى پيۈە خەرىك بكا.
(ئىقان) زىنەكانى لەو چەنەبازىيە جى ھىشت. ھەستا لە مالەو
دەرچوو. چوو لە سەر جۆخىنو لە مەغل كار بكا. تا رۆژئاوا لەو
خەرىكى ئىش و كار بوو. لەو كاتەدا مندالەكان ھاتنەو ھە بە رۆژ
خەرىكى ئامادە كردنى زەوى بوون بو تۆودان.

(ئىقان) تووشيان ھات و پرسىارى ئىش و كارى لى كردنو يارمەتى
دان ھەموو شتى لە جى خۆى دابىنەو. زىنى دپراوى ئەسپى لە
قورۇنىك دانا بو ئەو ھى چاكى بكا تەو. كە خەرىك بوو بىبا دەست
بى بكا، دىتى تارىك داھاتو. زىنەكەى لە دەرەو جى ھىشت.
ئالىكى دايە ئەسپەكان و دەرگای گەرەى كەدەو. چونكە (تاراسكا)
شەو ئەسپەكان دەباتە دەرەو. لە دلى خۆيدا گوتى: (ئىستا ھەر
ئەوئەندەم ماو ھىو جۆم و جەوم!)

زىنى دپراوى، بە شانى دادا گەرەپەو زوورى بى ئەو ھى بىر لە
(گافرېلو)، يان قسەى باوكى، بكا تەو. كە دەسكى دەرگای بادا
ويستى بچىتە زوورەو، لە پشت دىوارى ھەوشە گوتى لە ھاوارى
نورسارى دراوسىكەيان بوو. جوينى بە يەكى دەدا. (گافرېلو)
ھاوارى دەكرد:

- بە ھەقى شەيتان، مستەھەقى كوشتنە!

(ئىقان) ھەستا گوتى قولاغ كەردو سەرى بادا. ئىنجا چوو
زوورەو. لە مالەو، ئاگر كرابو ھەو. بووكى (ئىقان) لە قورۇنىك

خهږه کی با ددهاو ژنه کهیشی شیوی لی دهنه. کوره کهی سولی
ده چنی و نه وهی بچووک کتیکی ده خوینده وهو (تاراسکا) خوی
نامه ده کرد شهو بچیته دهره وه.

(ئیقان) بیری کرده وه: (نه گهر نهو دراوسی نه فره تیه نه بوایه، شت
چهند به چاکی دهر ویشته!!)

هستی کرد میزاجی تیکچووه. دلی تونده. پشیله یه که له سهر
کورسی خه و تبوو، پیله قه یه کی لیداو دهری کرد. له ژنه کان به ربوو
چونکه مه نجهل له جینگای خوی نه بوو. دانیشته، دلی تنگ و رووی
تیک چوو بوو. دهستی به چاک کردنه وهی زینی نه سپه کهی کرد. بی
دهستی خوی، ههږه شهی (گافریلوی) له دادگاو نهو قسانه ی پیش
که می گویی لی بوو: (مسته ههقی کوشته)، میسکی خه ریک کرد.

لهو کاته دا کابانی مالتی شیوی له بهر (تاراسکا) دانا. کوره که
خواردنی خواردو که وای له بهر کردو زونناری به ست و فره وهی به
سهر شانی داداو پارچه نانیکی بردو چووه دهره وه بو نه وهی
نه سپه کان ببا. برا گه وره کهی له گه لیا چوو. (ئیقان) کورسیه کهی
خوی جی هیشت و چووه دهره وه بو سهر پایه کانی بهر دهرگا.

شهونکی تاریکی کلکه چه م بوو. هه ورینکی تاری له بهر بوو. بای
دههات. (ئیقان) گه یشته خوار پایه کان و یارمه تی کوره کهی دا
سواری نه سپ بی و جوانو وه کهی به گهل دا. وه ستاو چاوی گپرا
گویی رادپرا. (تاراسکا) هاژوای و گه یشته وه منداله کانی هاوزی
خوی که به غار له گوند دهرده چوون. (ئیقان) به بی دهنگی له بهر

دهرگای گالیسکه کان وه ستابوو، قسه کانی (گافریلو) ی هاته وه بیر:

(بزانه تو چون به شتیکی خراپتر دهه سووتتی.)

بیری کرده وه: (شتی وای بو ده کری. دونیا وشکه. بای دی.
ئه وه ندهی به سه خوی بخزینتته قوزبنیک و له پشته وه به دزی ناگری
تی بهر بدا. جا وهره به دوایدا بگه ری!!... ئهم مهلعوونه ناگری تی
بهر دهرده دا. پیشم ناگری. ئاخ! نه گهر له حانی تاوانه که ی بیگرم،
به سزای خوی ده گا!!

ئه وه نده ترسا، له دهرگای گالیسکه کان تیپه ری و چووه دهره وه بو
سهر جاده و له باتی بگه ریته وه مالی، له سیله ی دیواری حه وشه
سوورایه وه:

(لیروه تا حه وشه ده چم. پیاو ناتوانی له وه به پاریزتر بی.)

به ههنگای ریک به بن دیواردا رویشت و له سیله ی دیوار
سوورایه وه و ته ماشای دیواری حه وشه ی کرد. ههر ته ماشای کردو
ته ماشای کرد. وای به خه یالدا هات له سیله که ی تر شتیکی بینی.
له پر له پشت دیوار دهر که وت و جوو لایه وه.

(ئیقان) له جیی خوی رهق راوه ستاو هه ناسه ی راگرت. گویی
رادیراو به وردی ته ماشای کرد.

(هیج شتی جینگه ی نیگه رانی نیه! بایه، گه لای داربی ده هه ژینی و له
ناو قامیشان هونه ده کا.) شه وه که ی تاریک بوو چاو چاوی نه ده دی.
به لام ئاخیری چاوی له تاریکی راهات و سیله ی دیواری هه موو لی
دهر که وت و ئه وه جارهی له وی بوو. ساباتی لای پیشه وه، (ئیقان)
به بی هورده میزه ی کرد: کهس نه بوو. له دلی خویدا گوتی: (وا

بزانم ههلهم کردوو. بهلام له گهل نهویشدا دهبی فیته به دهوره که
تهواو بکهه.

به تهنیشت دیواری گه وری دهروه دا رویشت. دهستی له دیواره که
کوتاو به هیدی رویشت. سوئی له ده ماری درهخت چنراوی
دهنگیکی که می لیوه دههات. ههه نهووته گوتی له دهنگی پیی خوی
بوو. ههه رویشت و رویشت. له پر له سیله که ی تر، له نزیك
ههوجار، شتیکی بیی ده بریسکایه وهو بزر ده بوو.

نهه ده تگوت خه نجهه بوو به دلی کهوت. له ترسان له جیی خوی
رهق بوو. له هه مان شوین شتی به شیوهیه کی توندتر پرووشکی لی
ههستا. به روونی پیاویکی بیی کلاوی له سهه بوو، له سهه زهوی
ههلترووشکا بوو، ناگری له باو هه شه قه سهه ریك به رده دا.

ههستی کرد دلی وهك چوله که له ناو سینگی ده رده پهری. هه موو
هیزی خوی کو کرده وهو رایکرد بو لای کابرا. ههه نهووته پیی
ده گه یشته سهه زهوی. بیری کرده وه: (ناخ! ناخ! نهوه تووم گرت وا
ده که ی!)

ده ههنگاوی نه نا بوو، روناکییه کی گهوره دهه کهوت. نهك لهو
شوینهی پرووشکه که دیار بوو، به لکو له قه سهه ری ساباتی پیشه وه که
خه ریك بوو ده سووتاو گوری ناگر ده گه یشته بنمیچه که.

(ئیقان) کابرای ناسی. به تهواوی دیار بوو. (گافریلو) بوو. چون
سووره دال ده نیشتیه سهه کلاو کوره، (ئیقان) ناوها نیشته سهه
کابرای شهله. له دلی خویدا گوتی: (دهیه ستمه وه، نهوهك رابکا.)

دهنگه (گافریلو) گوتی له دهنگی پتی بووبی!! سووراپیهوهو به
خیراییه کی سهیر، وهك كهرویشك به تهك گهوردای رای کرد.

(ئیقان) راوه دوروی ناو هاواری کرد: (کوئوه دهچی، قهت له دهستم
دهرباز نابی!) توند بهرژکی گرت. (گافریلو) خوی له دهست
راپسکاند. دامه نی کهوای گرت. دامه نه کهی له دهست بهربور،
(ئیقان) بهربورهوه. بهلام زوو ههستایهوهو کهوتهوه دوایهوهو هاواری

کرد:

- هاواره! هاواره! بیگرن!

تا (ئیقان) ههستایهوه، (گافریلو) کیسی وهرگرتو به پیش
ناحزه کهی کهوت.

که (ئیقان) پتی گهیشت، له چهوشه ی خویان نزیك کهوتبووهوه.
کاتی (ئیقان) ویستی بیگری، ههستی به سه ره گیزه کرد. دهتگوت
بدردیکی به سه ره کهوت. ئەمه (گافریلو) بوو. به ههردوو دهست
قوته دار بهروویه کی گرتو که گهیشتهوه مالی خویان له رووی
نهیاره کهی چهقی و ههتا خوتورمه گرتی له تهپلی سه ری کوتا.

(ئیقان) بهربورهوه. دونیای له بهر چاو سووراو چاوی تاری بوو.
ههموو شتی بوو به تاریکی و به پشتدا کهوت.

که هاتهوه هۆش خوی، (گافریلو) نهما بوو. دهورو بهری خوی به
روونی بینی. دهتگوت نیوه پویه. قرچه قرچو تهقینهوه لای مالی
خویان دههات دهتگوت دهنگه که له نامیریکهوه دی. (ئیقان) سه ری
وهرسووراند. گهوری پشتهوه دهسووتاو ناگر گهیشتهوه گهوری

ته‌نیش‌تیش. لکه قه‌سه‌ریکی به ناگر خه‌ریک بوو له ناو تاریکی ده‌گه‌یشته ماله‌وه.

ئیقان هاواری کرد:

- چیم لی ده‌که‌ن، برایان!

به نیگه‌رانی بازووی بلند ده‌کردو ده‌یه‌نایه خواری. له دلی خویدا ده‌یگوت: (ده‌بویا به‌ه‌شه قه‌سه‌ره گر گرتوو‌ه که له ناو سابات ده‌ریتمو له ژیر پیدا بیکورژینمه‌وه!)

ریستی هاوار بکا به‌لام هه‌ناسه‌ی نه‌هات. ده‌نگی ده‌رنه‌هات. ریستی رابکا به‌لام لاقه‌کانی تیک ئالاو نه‌یتوانی پروا. به زه‌جه‌ت لاقی له دوو خوی راکیشا. دوو هه‌نگاوی نا. ده‌لاهات و دوو باره هه‌ناسه‌ی برا. هه‌ستایه‌وه، هه‌ناسه‌ی هاته‌وه به‌ر. به‌رده‌وام بوو لاقی له دوو خوی راکیشا. که له ده‌وری گه‌وری پشته‌وه سوورایه‌وه بو ئه‌وه‌ی له چه‌قی ناگره‌که نریک بکه‌ویته‌وه، گه‌وری ته‌نیش‌ت ده‌ستی به سورتان کردو ناگر بوو ده‌رگای چه‌وشه‌ی گالیسکه‌کان و گوشه‌یه‌ک له گوشه‌کانی ماله‌وه چوو. بلیسه‌ی لی به‌رز بووه‌وه. نه‌ستم بوو بتوانی بجیته‌وه چه‌وشه.

خه‌لک له ده‌وری خانووی سووتاو خر بوونه‌وه، ناگره‌که نده‌کوزایه‌وه. دراوسیکان که‌لو په‌لی ناومالیان راکیشایه‌وه‌ی. مه‌رو مالاتیان ده‌رکرده ده‌ره‌وه.

ناگر له چه‌وشه‌ی مالی (ئیقان) په‌ریبه‌وه بو چه‌وشه‌ی مالی (گافریلو). (با‌یه‌کی توندی ده‌هات. ناگره‌که‌ی له جاده په‌راند‌ه‌وه‌و نیوه‌ی گوندی کاول کرد ده‌تگوت به گه‌سک ماشیویانه‌ته‌وه.

پیره میزد زور به زهجت توانی له مالی (ئیقان) خوی به کیش بکا
بو دهره وه. هموو مالو منداله کانیش به سهلامه تی دهر باز بوون.
ئهسپه کان نه بی که شهو دهر هینرابوون، هیچ شتی له گری ناگر
قوتار نه بوو: هموو شتی سووتاو له ناو چوو: مهرو مالات، مریشک
له کولانه، ههوجار، خهر ماشه، کانتوری جلان، دهغلی عه مبار.
به لام مالی (گافریلو) توانیان مهرو مالات له گهل هندی ناومان
رزگار بکهن.

به دریا بی شهو ناسمان له بهر ناگره که سوور ده چوو وه
(ئیقان) ههرو دوباره ی ده کرده وه: (برایان، سهیره! ده بویه باو شه
قهسره گر گرتو وه که له ناو سابات دهر بینم و له ژیر پیدا
بیکورژنمه وه!) به لام که بینی بانی خانوو که بیان داته بی، خوی به ناو
ناگر داداو دهستی دایه کاریتیه کی گه وره و رایکیشا. سه ره رای
قیره و پارانده و ی خزمه کانی، دووباره گه رایه وه ناو ناگرو کاریتیه کی
تری راکیشا. نهم جاره ساتمه ی کردو به ربوو وه سهرو پولیه ناگریک.
کورپه که ی به ناو ناگردا، رای کرد بو لایه وه. (ئیقان) ریشو قزو
دهست و جلی هموو سووتا له گهل نه وه شدا، ههستی بی نه ده کرد.
جده ماره که گرتیان:

- به سدرمان، له خهفته تان شیته بووه!
ناگره که ورده ورده کز بوو. (ئیقان) له جیی خوی رهق بو بوو ههرو
دووباره ی ده کرده وه: (برایان، سهیره! ده بویه باو شه قهسره گر
گرتو وه که دهر بینم.)

که روژ بو وه، ناغای گوند کورپه که ی له دوو (ئیقان) نارد:

- مام (ئیقان)، باوکت وا دهمری. حهز ده کا بتینی. سهرهتا، تیغه گیشته چ دهلین. به تهواوی باوکی له بیر کردبوو. وهلامی دایه وه:

- باوکی چی؟ کی دهیهوی چاوم پی بکهوی؟

- باوکت دهیهوی بتینی. له مالی ئیمهیه. خهریکه دهمری. خیرا بگه لای! مام (ئیقان)!

ناخیری (ئیقان) تیگه گیشته و کهوته دوای کوری ناغای دی. که پیره میردیان دهر باز ده کرد، سهره بزوتیکی به سهردا به ربوو وهو زور خراب سووتانندی. بردیانه مالی ناغا له و سهری گوند، که ناگری نه گه یشتبو.

که (ئیقان) چوو. ته نیا پیره ژنی ناغاو منداله کانی له ماله وه بوون. نهوانی دی هه موو چوو بوونه هاواری ناگره که. پیره میرد چاوه پنی کوره کهی ده کرد. له سهر کورسی راکشابوو. مؤمیکي به دهسته وه بوو. چاوی بریبوو دهرگا.

که (ئیقان) چوو ژوو ره وه. پیره میرد جووله یه کی کرد. پیره ژن چوو لایه وه و گوتی:

- نه وهتا کوره کهت هات.

پیره میرد وهلامی دایه وه:

- بیهینه پیش، بو لام.

که (ئیقان) گه یشته لای باوکی. باوکی پی گوت:

- کورم، من له سهر ههق بووم، یان نا؟ کی گوندی سووتاند؟

(ئیقان) به توندی وهلامی دایه وه:

- ئەو بوو! ئەو! بابە گيان! بەسەردا چووم ئاگرى تېبەر دەدا. دېم
بانى دەسووتاند. بېر بکەو: (دەبوایە باوئەشە قەسەرە گر گرتووه که
دەربېنم و له ژېر پېدا بیکورژېنمەو. ئەوسا تووشى ئەو کارەساتە
نەدەبووین.)

بېرەمېرد دەستى بې کردەو:

- (ئىقان)، من دەمرم، تویش دەمرى! گوناھى كى بوو؟

(ئىقان) چاوى برېبە باوكى و رەق راوئەستا. متهقى لیوئە نهات.

لەبەردەم خوادا قسە بکە، گوناھى كى بوو؟

تەنیا ئەو حەلە (ئىقان) هوشى هاتەو سەر و تېگەشت.. بە هېنکە

هېنک و بە گریان و بە چاوى پر رۆندك خۆى بە باوئەشى باوكى داداو

گوتى:

- گوناھى من بوو. باوكى ئازیز.. بمبورو!

بەرامبەر خۆت و بەرامبەر خوا گوناھت کرد!

بېرەمېرد دەستەکانى جوولاندهو. بە دەستى چەپە مۆمىكى گرت و

دەستى راستەى تا حەناس تەوئىلى (ئىقان) بەرز کردەو و وىستى

نیشانەى خاچ بکېشى، بەلام نەیتوانى. تەماشای کورپەکەى کرد و بېى

گوت:

- خوا پرۆزى کا! خوا پرۆزى کا!... ياللا (ئىقان)!

- چىبە؟ باوكى ئازیز.

- ئیستا چ دەکەى؟

(ئىقان) بە چاوى بە ئەسرىن وەلامى دایەو: -

- نازام. باوكى ئازیزم. نازام ئیستا چۆن دەژین!!؟

پیرهمیرد چاوی نووقا. لیوی لهرزی. چی هیژی تییدا بوو ههمووی
کز کردهوه، چاوی کردهوهو به چرپه گوتی:
- راستو دادپهروهو بن، دهژین.

وهستا. بزهی هاتیو بهردهوام بوو:
- گوی بگره، (ئیقان)! زمان لهو کهسه مهده که ناگری له مالت
بهردا. تاوانی خه لک داپوشه، خوا له تاوانه کانت خوش دهبی.
پیرهمیرد مؤمه کهی به ههردوو دهست گرتو له سهر دلی خوی
داناو ههنسکیکی ههلکیشا. گیانی له لهش جودا بووهوه.
(ئیقان) زمانی له (گافریلو) نه داو کهس نهیزانی کی نهو ناگری
نایهوه.

(ئیقان) قهت هیچ قینی بهرامبهو (گافریلو) له دلدا نهما. یه کهم جار
(گافریلو) سهری سوپما که (ئیقان) زمانی لی نه دا. له سهرسامیش
زیاتر، نیگهران بوو. به لام ناخیری خاترجهم بوو. ناکوکی نهو دوو
جوتیاره و مالو عه یالیان کوتایی هاتو له ماوهی چاک کردنهوهی
خانوره کانیان ههردوو مال له یهک حهوشه دهژیان. بوونهوه دراوسیو
وه کوو باوکو باپیرانیان به ته باو تفاقی ژیان.

ئیقان ههرگیز دوا قسهی پیرهمیردو نهو دهستوره خواهیهی له بیر
نه کرد که دهبی ناگر له سهره تاوه وهمرینو نه گهر یه کی ویستی
نازارت بدا، تولهی لی مه کهوه. ههولی ناشتوونهوه بده. نه گهر یه کی
جوینی پیدای، نه کهی به جوینیکی خراپتر وهلامی بدهیتهوه! خوت له
قسهی ناشیرین به دوور بگره و کهسو کارت فیتر بکه خویمان لی
دوور بکه نهوه.

کور او هومۆر

(بیستووتانه گوتوو یانه: چاو به چاوو ددان به ددان. به لām من پیتان ده لیم به رامبه ر خراپه دهست مه کهنه وه. نه گهر یه کی زلله ی له لارو مه تی راسته ت دا، لاکه ی تریشی بو را گره.) مه تی ٥: ٣٨:

٣٩

(له بهر نه وه ی تۆلهم بو نووسراوه، من خه لات ده کم، خودان ده لی.)

نامه ی پۆلسی په یامبه ر بو خه لکی رۆمیه. ١٢ - ١٩

|

جوتیارنکی هه ژارو کلۆل کورپکی بوو. جوتیاره که زۆری که یف بی هات. چوو له لای دراوسیکه ی و تکای لیکرد بی به باواوه مۆر (العراب) به لām دراوسیکه ی ره تی کرده وه: دراوسیکه ی نه بیست بی به باواوه مۆر بو کورپ پیاویکی هه ژاری وا. کابرای هه ژار چوو له لای یه کیکی تر، نه ویش ره تی کرده وه.

هه سوو گوند گه را، کهس رازی نه بوو بی به باواوه مۆر. جوتیاره که چوو گوندیکی تر. له ریگادا گه یشته ریوارنک. ریواره که گوتی:

- رۆزباش، ئوغری!

جوتیاره که وهلامی دایه وه:

- خوا کورپکی پنداوم، که به مندالتی به خییوی بکهم بو ئه وهی که
پیر بووم خزمه تم بکاو که مردم دو عاو خیرم بو بکا به لام له بهر
ئه وهی هه ژارم، له گوند کهس رازی نیسه بیی به باوا وه مۆر. ده چم له
باوا وه مۆر تک ده گه پریم.

ریواره که گوتی:

- من ده به باوا وه مۆر.

جوتیاره که شاد بوو. سوپاسی ریواره کهی کردو گوتی:

- ئه دی کی بکهم به دادا وه مۆر (العرابه)؟

ریواره که گوتی:

- داوا له کچی بازرگانیک بکه بیی به دادا وه مۆر. برۆ شار. مالتیک
له گۆرپانه که ههیه. ههندی دوکانی پتویه. له بهر ده رگا داوا له
بازرگانه که بکه لی بگه پرئ کچه کهی بیی به دادا وه مۆر.

جوتیاره که در دۆنگ بوو. گوتی:

- چۆن داوا ی شتی وا له بازرگانیک ده وتهمه ند بکهم، برام،

لینا گه پرئ کچه کهی بو ئا وه مۆر (العماد) بیی.

جوتیاره که گه رایه وه مالی ئه سپه کهی به سته وه. رووی کرده مالی

بازرگانه که له شار. بازرگانه که خوی لی هاته ده ره وه و گوتی:

- چیت ده وی؟

- بازرگانی به رتیز حالو مه سه له ئه وهیه. خوا کورپکی پنداوم که به
مندالتی به خییوی بکهم بو ئه وهی که پیر بووم خزمه تم بکاو که مردم

دوعاو خیرم بۆ بکا. ئەو چاکە یەم لە گەل بکە لینگەری کچە کەت بی
بی بە داداوەمۆر.
- ئاوەمۆر کەنگییە؟

سبە ی بەیانی.
باشە. تۆ برۆ خوات لە گەل. سۆزی، لە گەل قەداسی بەیانی دی.
رۆژی پاشی، داداوەمۆر هات. باواوەمۆریش هات. کورپە کە ئاوەمۆر
کرا.

هێمانی ئاوەمۆر تەواو بوو، باواوەمۆر رویشت و نەمانزانی کتیە.

۲

منداڵە کە گەورە بوو. بۆ شادی و خوشی مالهووە گەورە بوو. بە هیز
بوو. ئیشکەر بوو، زیرەك و گوپرایەل بوو. کە مالهووە ناردیانە
قوتابخانە، تەمەنی دە سال بوو. ئەوەی ئەوانی تر بە پینج سال فیۆ
دەبوون، ئەو بە سالتیک فیۆ دەبوو. هیچ نەما نەبخویندی.

حەفتە ی پیروز هات. کورپە کە بۆ پیروزبایی ئاسایی چوو لای
داداوەمۆری. گەرایەووە مالتی پرسیاری کرد:

- باوکی ئازیز، دایکی ئازیز، باواوەمۆرم مالتی لە کوئیە؟ دەمەوی
یچمە لای، پیروزبایی جەژنی لی بکەم.

دایبایی پیمان گوت:

- کورپی خوشەویشت ئیمەیش نازانین باواوەمۆرت مالتی لە کوئیە؟
زۆرمان بی ناخوشە کە نازانین. لەو رۆژەووە کە تۆی ئاوەمۆر کرد،

چاومان پینه که وتوو و هیچمان له باره وه نه بیستوو و نازانین مالی له
کینده ره و نازانین داخو ماوه، یان نا؟
کوره که دهستی دایایی ماچ کردو گوتی:
- باوکی نازیز، دایکی نازیز، ریم بدهن بچم به دوایدا بگه پیم.
دهیدوژمه وه و پیروزبایی جهژنی لی ده کم.
دایکه و باوکه رینگای کوره که یان دا بروا. کوره که به دوی
باوا و موریدا که وته گهران.

۳۳

کوره که له ماله وه ده چوو. ملی رتی گرت و رویشت. دانه روژنیک
رویشت. (دانه روژ = نیو روژ. له بهیانی تا نیوهرۆ، یان له نیوهرۆ تا
روژ ناوا. ناق). گه یشته ریبوارنیک. ریبواره که گوتی:
- روژ باش. ئوغری بی!

کوره که گوتی:

- چوومه لای دادا و مورده کم و جهژنه پیروزم لی کرد. که گه پامده
مالی. له دایایم پرسی: باوا و مورده کم مالی له کونیه؟ ده مهوی بچم
پیروزبایی جهژنی لی بکم. دایایم بیانگوتم:

- کوری خوشه ویست، نازانین باوا و مورده کهت مالی له کونیه. پاش

ئه وهی توی ئاوهمور کرد. روخسه تی خواست و رویشت. هیچی له

باره وه نازانین. نازانین داخو ماوه، یا نا؟ ئیتر من وا ده چم به دوایدا
ده گه پیم.

رینواره که گوتی:

- من باواوهمۆری تۆم.

کورپه که شاد بوو. پیروزبایی جهژنی لیکردو باوهشیان به یه کدا کرد.
کورپه که گوتی:

- باواوهمۆره کهم، ئەهی ئیستا دهچیته کوی؟ ئەگەر بۆ لای ئیمه
دهچی، وهره بچینه مالی ئیمه. ئەگەر دهچیته وه مالی خویشت، منیش
له گهلتا دیم.

باواوهمۆر گوتی:

- ئیستا کاتم نییه بیمه مالی ئیوه. له گوندان کارم ههیه. به لām سبهی
ده گهرپیمه وه مالی خۆم. ئەوسا وهره مالی من.

- به لām ئەهی باواوهمۆره کهم، چون بتدۆزمه وه؟

- باشه! روو بکه ئەو لایه ی روژی لی هه لیدی و به هیلکی راست
برۆ، ده گه یته لی پیک. گوراپیه که له ناو راستی لی ره که ده بینی. له
گوراپیه که دانیشه و پشوو بده. ته ماشاکه چ روو ده داو چاک له وه
ورد به ره وه که ده بینی. له وی زیاتر برۆ. هه میسه له سه ر هیلکی
راست برۆ. له لی ره که ده چیته ده ره وه. ده گه یته باخیک. کۆشکیک
له باخه که دا ده بینی بانی زی ره. ئەمه مالی منه. وهره لای ده روازه ی
گه وره. من خۆم دیمه ده ره وه بۆ لات.

باواوهمۆر وای گوت و له بهر چاوی کورپه که بزر بوو.

باواوه مۆر چی گوت، کوره که بهو جوړه روښت. هر روښت
 روښت. گهښته لیره که. کوره که گوراییه کی له ناوهراستی لیره که
 دی. دارکاژیکي له ناوهراست بوو. دانیشت و چاوه پئی کرد.
 په تیکی دی به لکیکی داره که وه کرا بوو. تهخته داریکي گه وره به
 په ته که وه کرا بوو. کیشی سی پوود ده بوو (پوود = ده وری، ه
 کگم). (واته هیزوک هه لبه سرا بوو). سه تله ههنگوینیک له بن
 تهخته داره که بوو. کوره که هیشتا نه پیرسیوو نهو ههنگوینه بوچی
 له وپیهو نهو تهخته داره بوچی لهو په ته به سراوه، گوتی له
 دهنگه دهنگیک بوو له لیره که دههات. دیتی چهند ورچیک هاتن.
 دهله ورچیک له پیشه وه بوو. سی ورچی بچووکي به دواوه بوو.
 دهله ورچه که بونی به کزه با کردو بو لای سه تله که چوو.
 بچوو که کان کهوتنه شوینییه وه. دهله ورچه که لمووزی له ناو
 ههنگوینه که ناو بانگی بیچووه کانی کرد. خیرا هاتن و دهستیان به
 خواردن کرد. تهخته داره که کهمی لار بووه وه. ئینجا گه پرایه وه سر
 دؤخی جارانی. دهله ورچه که ههستی پیکرد. به په له کانی پالتی به
 تهخته داره که وه نا. تهخته داره که زیاتر لار بووه وه و گه پرایه وه به
 بچوو که کان کهوت: به پستی نه مهو به سهری نهو کهوت. ورچه
 بچوو که کان بوړاندیان و دوور کهوتنه وه. دهله ورچه که بۆره یه کی
 گه وری کرد. به ههردوو دهست تهخته داره که کی گرت و بلندی کرد
 بو سهر سهری و تا هیزی تیدا بوو هه لیدا. تهخته داره که زور بهرز
 بووه وه. ورچی بچووکي یه کهم گه پرایه وه بو لای سه تله کهو لمووزی

له ناو ههنگوینه که ناو دهستی به خواردن کرد. ورچه بچوو که کانی
تریش نزیك کهوتنه وه. هیشتا نه گهیشتبون تهخته داره که به سهر
سهری ورچی بچوو کی یه کهمدا بهر بووه وه. به سهری کهوت و
کوشتی.

دهله ورچه که بووره یه کی گه وره تری کرد. به هه موو هیزی خوویه وه
تهخته داره که ی هه لدا. تهخته داره که له لقه داره که بهر زتر بووه وه.
تهنانه ت په ته کیش خوار بووه وه. دهله ورچو بیچوه کانی هیرشیان
کرد بو سهر سه تله که. تهخته داره که بهر ز بووه وه، ههر بهر ز بووه وه،
ئینجا وه ستاو هاته خواره وه. تا ده هاته خواره وه، خیرایی زیاتر ده بوو.
زور به خیرایی هاته خواری و به سهری دهله ورچه که کهوت و
که لله ی هه پروون به هه پروون کرد. دهله ورچه که له دهوری خوئی
سووراو بهر بووه وه، پهل راکیشاو گیانی ده رچوو. ورچه
بچوو که کان هه لاتن.

□

کورپه که واقعی ورما. ههستا کهوته وه ری. گهیشته باخیکی گه وره.
باخه که کوشکیکی گه وره ی تیدا بوو، بانه که ی زیر بوو. باوا وه مؤر،
دهم به خهنده، له بهر ده رگا وه ستا بوو. باوا وه مؤر به خیر هاتنی
کورپا وه مؤری کردو بردیه ژووره وه. به ناو باخدا رویشتن. کورپه که

به خه ونیش شتی وا جوانی نه بینی بوو که لهو باخه دا بینی. باواو امؤر
 کورپاوه مۆری برده ناو کۆشک. کۆشکه که عاجباتیتریش بوو.
 باواوه مۆر کورپه که ی برده هه موو ژووره کان. هه موویان نمرونه ی
 جوانی و خوشی بوون. گه یشتنه ده رگایه کی مۆر کراو. گوتی:
 - نهم ده رگایه ده بینی؟ نهمه کلیل نه دراوه. تنیا مۆر کراوه.
 ده کریته وه. به لام تو نابی بچیته ناو نهم ژووره... چهندت دهوی لیره
 بینه وه به که یفی خوت بسورپتوه. چیژ له هه موو شتی وه رگره.
 به لام قه ده غه یه له م ده رگایه بچیته ژووره وه. نه گهر چورینه
 ژووره وه، نه وسا چیت له ناو لیر بینی، به بیر خوتی بینه وه.

باواوه مۆر نهمه ی گوت و روخسه تی له کورپاوه مۆری وه رگرت.
 کورپاوه مۆر له ناو کۆشک مایه وه وه له وی ژیا. زور خوشی و شادی
 بینی. سی (۳۰) سال پپچوو، وایزانی سی سه عاته. که نه و سی (۳۰)
 ساله ته واو بوو. کورپاوه مۆر چووه لای ده رگا مۆر کراوه که و بیری
 کرده وه: (باواوه مۆر بۆچی چوونه ناو نهم ژووره ی له من قه ده غه
 کرده وه؟ ده چمه ژووره وه بزائم چی تیدایه.)

ده رگای پال دا. مۆره که شکاو ده رگا که به ئاسانی بووه وه.
 کورپاوه مۆر پی له سهر کۆسپه ئاوا کرد. هۆلیکی پیشوازی بینی له
 هه موو ژووره کانی دی خوشتر بوو. عهرشیکه له ناوه راست بوو.
 کورپاوه مۆر به ناو هۆله دا رویشت. گه یشته لای عهرشه که. له
 پله کانه وه سهر که وتو له سهر عهرشه که دانیشت. که دانیشت،
 داردهستی شاهانه ی له تهک عهرش بینی، دهستی دایه و به دهستییه وه

گرت. له ناکاو هەرچوار دیواری هۆله که رووخان. کورپاوه مۆر
تەماشای کرد. هەموو دونیای بینی و چی خەلک له دونیادا دەیانکرد
هەمووی بینی. له دلی خۆیدا گوتی: (تەماشای دەکەم بزانم لای
خۆمان چ هەیه؟)

تەماشای پێشەوهی خۆی کرد. دەریای بینی. کەشتی له ناو دەریادا
بینی. تەماشای لای راستەیی کرد هەندی گەلی بی باوهری بینی.
تەماشای لای چەپەیی کرد، دیانەکانی بینی، نەك رووس. تەماشای
پشەوهی کرد، رووسی بینین. رووسی خۆمان. (ئێستا تەماشای دەکەم
داخۆ دەغل لای خۆمان شین بووه؟)

تەماشای زهوی خۆیانی کرد. سوارەیی دورواوهی بینی هیشتا هەموو
هەلنەگیرابوونەوه. گیشەو گەلاویژەکانی ژمارد بۆ ئەوهی بزانی
دەغل باش هاتوو. گالیسکەیه کی بینی له ناو زهوی دەرویشت.
جوتیارنکی تێدا بوو. کورپاوه مۆر وای بۆچوو ئەو جوتیارە باوکیهتی.
شەر هاتوو بۆ ئەوهی دەغله که هەلبگریتهوه. بەلام بۆی دەرکەوت
ئەرە (فاسیلی کودریشوڤی) دزه به سواری گالیسکە دەچی. دزه که
له گیشەو گەلاویژەکان نزیك کەوتەوهو دەستی به بارکردنی
گالیسکە کهی کرد. کورە که توورە بوو، هاواری کرد:

- باوکی نازیز، گیشەو گەلاویژیان دزیت!

باوکه به پەشو کاوی به خەبەر هات. گوتی:

- له خەودا دیم گیشەو گەلاویژەکانم دەدزن.

سواری نهسپه‌کهای بووو چوو. گه‌یشته سهر زه‌وی. (فاسیلی) ی
بینی. بانگی جوتیاره‌کانی کرد. (فاسیلی) ان گرتو لییان داو
خستیانه گرتوو‌خانه.

کورپه‌که ته‌ماشای نهو شاره‌یشی کرد که داداوه‌مؤره‌کهای تیدا بوو.
دیتی داداوه‌مؤری شووی به بازارگانیک کردووه. دیتی داداوه‌مؤر
نووستو میرده‌کهای بینی له خهو هه‌ستا و چوووه لای گراوییه‌کهای.
کورپه‌که بانگی ژنی بازارگانه‌کهای کرد:

- هه‌سته، رابه سهرخو! میرده‌کهای کاری کریت ده‌کا.
داداوه‌مؤر به په‌له له خهو هه‌ستا. جلی کرده بهر. نهو مال‌های
دؤزییه‌وه که میرده‌کهای لی بوو. تیر جوینی کرد. له گراوییه‌کهای
میردی دا. میرده‌کهای له مال‌هوه دهر کرد.

کورپه‌که ته‌ماشای دایکیشی کرد. دیتی له مال‌هوه خهو‌توووه. دزینکی
دی چوووه ژووره‌وه. دهستی به شکاندنی سندووقه‌کان کرد.
دایکه له خهو هه‌ستا. قیزاندی، دزه‌که دهستی دایه ته‌وریک و قیتی
کرده‌وه سهر سهری ژنه‌که. خهریک بوو بیکوژی. کورپه‌که خوئی بی
نه‌گیرا دارد‌هستیکی شاهانه‌ی راوه‌شاندی دزه‌که. له لچه‌ره‌ی داو
کوشتی.

7

که کورپه‌مؤر دزه‌کهای کوشت، دیواره‌کان دووباره به‌رزبوونه‌وه.
هولی پیشوازی دیمه‌نی ناسایی خوئی وهرگرت‌هوه. دهرگا کرایه‌وه‌وه

باواوهمۆر هاته ژوورهوهو چوووه لای کورپاوهمۆر. دهستی گرت و له
سهر عهرش هینایه خواری و گوتی:

- تۆ گوپرایهلی فهرمانی من نهبووی! یه کهم شتی خرابت کرد نهوه
بوو دهر گایهکت کردهوه کردنهوهی قهدهغه بوو. شتی خرابی دووهم
نهوه بوو چوویتته سهر عهرشو داردهستی منت به دهستهوه گرت.
شتی سییهم نهوه بوو خرابهی دونیات زیاتر کرد. نه گهر سهعاتیک له
سهر نهو عهرشه بجا بایتهوه، نیوهی دونیات وهرده گیرا.

باواوهمۆر جارێکی تر کورپاوهمۆری له سهر عهرش داناو داردهستی
نایه دهست و جارێکی تر دیواره کانی هۆله که رووخانو جارێکی تر
دونای له بهر چاو کرایهوه. باواوهمۆر گوتی:

- ئیستا سهیر که چیت له باوکت کرد. نهوه (فاسیلی) یه سالییک
له بهندیخانه بوو. له بهندیخانه ههموو خرابهیه کی کرد. تهواو هار بوو.
چاو دی. نهوه تا ئهسپه کانی باوکت ده دزی. نهوه تا ده بیینی ناگر له
مالی باوکت بهر ده دا.

که کورپه که دیتی ناگر له مالی باوکی بهردرا. باواوهمۆر نهه
دیمه نهی له بهر چاو لابرده، پی گوت تهماشای شوینیکی تر بکا.
گوتی:

- تهماشای میردی داداوهمۆرت بکه. له وهتی سالییکه لای ژنه کهی
نهماوه، له گهل ژنانی تر راده بویری. ژنه کهیشی، پاش نهوهی ههر
بهرگری کردو بهرگری کرد، ئاخیری دوستیکی گرت. ئاوهات له
داداوهمۆره کهت کرد.

باواوهمۆر ئەم دیمەنەیشی لەبەر چاوی کورپاوهمۆرە کەمی لا ببرد. مالتی
خۆیانی نیشان دا. کورپە کە دیتی دایکی بە هۆی گوناھەکانییەوه
دەگری و خەفەت دەخواو دەلی: خۆزگە ئەوسا ئەو دزە بیکوشتبام،
ئەو جەلە ئەو هەموو گوناھانەم نەدە کرد.

- ئاوهات لە دایکت کرد.

باواوهمۆر ئەم دیمەنەیشی لا دا. پێی گوت تەماشای خوارەوه بکا.
کورپە دزە کەمی بینی. لە بەردەم بەندیخانەدا، دوو پۆلیس دزە کە بیان
گرتبوو.

باواوهمۆر گوتی:

- ئەو پیاوه نۆ کەسی کوشتوو. دەبی گوناھەکانی پاك بکاتەوه.
ئێستا گوناھەکانی لە ملی تۆیە. بزانه چیت بە خۆت کرد.. من
سی (٣٠) سال مۆلەت دەدەم. برۆ لە ناو خەلک بژی و گوناھەکانت
پاك بکەوه. ئەگەر گوناھەکانت پاك کردەوه، هەردوو کتان ئازادن.
ئەگەر گوناھەکان پاك نە کەیتەوه، تۆ دەچیتە جیگای ئەو.
کورپە کە گوتی:

- بەلام مرۆڤ چون گوناھەکانی پاك دە کاتەوه؟

باواوهمۆر وەلامی دایەوه:

- لەم دونیایەدا چەندت خراپە کردوو، ئەگەر ئەوەندە خراپە لە ناو
بیدی، گوناھی خۆت و گوناھی دزە کە پاك دە بیتەوه.
کورپە کە پرسی:

باشە، خراپە چۆن لە ناو دەچی؟

باواوهمۆر گوتی:

– له سەر هیلپکی راست بۆ ئەو لایه برۆ که روژی لی هەلدی.
دهگه‌يته زه‌وییهك. خه‌لكانیك له‌سەر زه‌وییه‌که ده‌بینی، ته‌ماشای که
خه‌لكه‌که چ ده‌که‌نو و چی خۆت ده‌زانی فی‌ری ئەوانی بکه. له‌وی
زیاتر برۆ. هەر چی بینیت لی ورد به‌ره‌وه. روژی چوارهم ده‌گه‌يته
لێپێک. په‌رستگایه‌ک له‌ ناو لێپه‌که ده‌بینی. پیره‌مێردێک له‌ ناو
په‌رستگایه‌که ده‌ژی. چیت به‌ سه‌ره‌اتبوو هه‌مووی بۆ بگێره‌وه. ئەو
فیرت ده‌کا. که هه‌رچی پیره‌مێرد پی گوتی، کردت، ئەو حه‌له
گونا‌هه‌کانی خۆت و گونا‌هه‌کانی دزه‌که پاک ده‌بنه‌وه.
باواوه‌مۆر وای گوت و کورپاوه‌مۆری له‌ کۆشک برده‌ ده‌ره‌وه‌و
ده‌رگای داخست.

U

کورپه‌که که‌وته ری. ده‌رپو‌یشت و بی‌ری ده‌کرده‌وه: (چۆن خراپه‌ له
دو‌نیادا له‌ ناو بیهم؟) ئایا خراپه‌ به‌ سو‌رگوم کردن و راکێشان و
ریشه‌کێش کردنی ژیا‌نی خه‌لك له‌ ناو ده‌چی؟ چ بکه‌م بۆ ئەوه‌ی
ئۆبالی خراپه‌م نه‌یه‌ته سه‌رو گونا‌هی خه‌لك نه‌گرمه‌ ئەستۆ؟
کورپاوه‌مۆر هه‌ر بی‌ری ده‌کرده‌وه‌و بی‌ری ده‌کرده‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی بتوانی
به‌ چاره‌سه‌ریک بگا. هه‌ر رو‌یشت رو‌یشت. گه‌یشه‌ زه‌وییه‌ک.
زه‌وییه‌که گه‌نی لی چاندرا بوو. گه‌غه‌که درو‌ینه‌ی هاتبوو. وه‌رزی
درو‌ینه‌یش بوو. کورپه‌که دی‌تی گۆلکێک چوو‌ه ناو ته‌باره‌و سه‌پانان

دیتیان. سواری ئەسپان بوون و به هه‌موو لایه‌کی تەبارە کەدا
راوە دوویان نا. کە گۆلکە کە هات بچیتە دەرەو، سواریک پەلاماری
دا. گۆلکە کە ترساو گەرایەو ناو تەبارە کە. جارێکی تر دەریمان
کرد. ژنە جوتیاری خاوەنی گۆلکە کە لەوی بوو. دەگریاو دەیگوت:
- گۆلکە کەم بە هیلاک دەدەن.

کۆرە کە بە سەپانە کانی گوت:

- ئیو بۆچی وا لەو گۆیرە کە یە دەگەن؟ بەم جۆرە قەت
گۆیرە کە کەتان بۆ دەرناکری؟! ئیو هه‌مووتان لە ناو دەغڵە کە بڕۆنە
دەرەو. ئەوسا با ژنە کە بانگی گۆیرە کە ی خۆی بکا.

سەپانە کان بە گۆییان کرد. ژنە کە چوو لە لای دەغڵە کە و بانگی
کرد:-

- ترووسی! ترووسی! بوریۆنوشکا! ترووسی! ترووسی!

گۆیرە کە کە گۆیی مووت کردەو و گۆیی رادیرو رای کرد بۆ لای
ژنە کە. راستەو راست رای کرد بۆ لایەو. لمووزی لە ژنە کە سوی
تا خەریک بوو بەری بداتەو. جوتیارە کان کە یفخۆش بوون. ژنە
جوتیارە کە و گۆرە کە یشی شادو کە یفخۆش بوون. کۆرە کە لەوی
زیاتر رویشت و بیری کردەو: (ئێستا دەبینم خراپە بە خراپە دور
چەندان دەبی. خەلک تا زیاتر راوی خراپە بنین، زیاتر گەشە یی
دەدەن. کەواتە نابێ خراپە بە خراپە لە ناو ببەین. ئە ی چۆن خراپە لە
ناو ببەین؟ نازانم. باش بوو گۆیرە کە کە بە قسە ی خاوەنە کە ی کرد.
ئە گەر بە قسە ی نە کردبا، چۆن دەبیردەو؟)

هەر رۆیشت رۆیشت. گەیشته گوندیک. داوای له ژنی مالیک کرد
 شهو بیحهو بنیتهوه. ژنه که رازی بوو. کەس له مائهوه نه بوو. ژنه که
 مالی پاک ده کردهوه. کوربه که چوووه ژوورهوه. چوووه سهر سه کۆی
 ناگردان تهماشای کرد ژنی خاوون مال چ دهکا. دیتی ههموو
 کورسی و میزهکان به پهڕۆی پیس پاک ده کاتهوه. که میژی به
 پهڕۆکه که پاک ده کردهوه، میزه که پهلهی پیسی له سهر ده نیشته.
 ئهه په لانهی وشک ده کردهوه، پهلهی تر پهیدا ده بوون و وشکی
 ده کردنهوه. وازی له میزه که دههینا ده چوو کورسی پاک ده کردهوه.
 ههمان شت بوو. ههموو شتیکی به پهڕۆی پیس، پیس ده کرد.
 پهلهیهکی وشک ده کردهوه، پهلهیهکی تری پیس ده کرد.
 کوربه که ههر تهماشای کرد، تهماشای کردو گوتی:

- خانم، ئهوه تو چ ده کهی؟

- نازانی؟ بو جهژن مال پاک ده کهمهوه! بهلام بۆم پاک ناکریتتهوه.

ههموو شتی پیسهو من شه کهتم!

- دهبی یه کهم جار پهڕۆکه بشۆی، ئهوسا بیانسریتتهوه.

ژنهی خاوون مال به قسهی کرد. داوای ئهوه میزو کورسیهکانی

سرپیهوه. ههموو شتی پاک بووهوه.

سبهینهی رۆژی پاشی، کوربه که خاتری له ژنی خاوون مال خواست و

ملی رنی خۆی گرت. رۆیشت رۆیشت. گەیشته لیپیک. دیتی

ههندی جوتیار شه کهت بووین. خهریک بوون پیچکه گالیسکه یه کیان
دروست ده کرد. کوره که چوو لایانه وه. دیتی جوتیاره کان
ده سوورانه وه به لام پیچکه که نه ده چه مایه وه. گوتی:

- خوا قهوه تان بدا!

گوتیان:

- مه سیح دهست به بالته وه بگری.

کوره که تهماشای کرد دیتی بریوشک (بنکه ی چه ماندنه وه) له گه
پیچکه که ده سوورا چونکه چه سپ نه کرا بوو. گوتی:

- برایان، نه وه ئیوه چ ده کهن؟

- چاو دی! نه وه پیچکه یه مان پی ناچه میته وه. دوو جاریش ئاوی
کولایمان به سهر دا کردووه. شلو شه کهت بووین، داره که
ناچه میته وه.

- ده بی بریوشکه که بچه سپین، برایان، چونکه ئاوها بریوشکه که
له گه ئیوه ده سووری.

جوتیاره کان به ئاموزگاری کوره که یان کرد. بریوشکه که یان
چه سپاندو ئیشه که یان به چاکی رویشته.

کوره که شه ویک له لایان مایه وه. ئینجا ملی رنی خوی گرت. نه وه
رۆژه تا ئیواری و شه وه که ی تا سبچه نی رویشته. گهر دو گولتی به یانی
گه یشته هه ندی شوان. لای نه وان نووست. دیتی ویستیان ناگر
بکه نه وه. چیلکه ی وشکیان دیناو ئاگریان تی به رده دا. رانه ده وه ستان
تا گر ده گری. درکی ته ریان ده هاویشته سهر. درکه که دوو که لی

دهرده داو فیشکه فیشکی ده کردو ناگره کهی ده کورژانده وه. شوانه کان جارینکی تر چیلکهی وشکیان دههیناو دهیانسووتاندو. درکی تهرپیان دهه اویشته سهر، دیسان ناگره که نه ده بوی. شوانه کان ماوهیه کی زور ههولیان دا نه یانتوانی ناگر بکه نه وه. کوره که پی گوتن:

- زور درکی ماوینه سهر. یه کهم جار با ناگره که باش دابگری، راهستن تا گر ده گری. که گری گرت، نهوسا درکی تری باوینه سهر.

شوانه کان وایان کرد. لیگه پان تا ناگره که گری گرت. نیجا درکیان هاویشته سهر. ناگر کلپهی هاتو گوری لی ههستا. کوره که ماوهیه که له کنیان مایه وه، دووباره کهوته وه ری. بیری کردوه بوچی نهم سی شتهی بینی؟ هیچ سهره ده ری لی نه ده کرد.

4

کوره که ههر رویشته، رویشته. روژ ناوا بوو گه یشته لیپرنک. لیپره که پهرستگایه کی لی بوو. کوره که چوو له لای پهرستگاکه وه له دهرگای دا. دهنگیک له ژووره وه گوتی:

- کیه له دهرگا ده دا؟

- گوناهاکاریکی گه ورهم. دهمه وی گوناھی خووم و خه لک پاک بکه مه وه.

پیره میرد هاته دهره وه. لی پیرسی:

- ئەو گوناھانەى خەلك چىن گرتۈتتە ئەستۆى خۆت؟

كۆرەكە ھەموو شتىكى بۇ گىراپىيە: دەلە ورجەكەو بىچوۋەكانى،
عەرشى ناو ھۆلى مۆركراو، ئەو فەرمانەى باواوھمۆرى پىنى كرد،
ئەوھى لە زەويىيەكە بىنى، ئەو جوتيارانەى راوى گۆپرەكەكەيان دەناو
دەغلىان پان دەكردەوھو چۆن گۆپرەكە لە خۆپەوھو چوۋەوھو لای
ژنەى خاۋەنى. ئىنجا گوتى:

- تىگەيشتم ئىمە نابى خراپە بە خراپە لە ناو بىھىن. بەلام نازام چۆن
خراپە لە ناو دەبرى. تۆ پىم بلى چۆن؟
پىرەمىرد گوتى:

- تۆ پىم بلى لە رىگادا چىت دى؟

كۆرەكە باسى ژنەى خاۋەن مالى بۇ كرد چۆن مالى پاك دەكردەوھو.
باسى جوتيارەكانى بۇ كرد چۆن پىچكەكەيان دەچەماندەوھو، باسى
شوانەكانى بۇ كرد چۆن ئاگرىان دەكردەوھو.

پىرەمىرد گوتى راگرتبوو. چوۋەوھوھو ناو پەرستگاگەى. تەورىكى
بچوۋكى كۆرى ھىنا. پىنى گوت:
- وەرە!

پىرەمىرد پىش كەوت. چوۋە گۆراپىيەكى بچوۋكى بەرامبەر پەرستگا.
ئاماژەى بۇ درەختىك كردو گوتى:

- ئەمە بىرەوھو!

كۆرەكە درەختەكەى بىرپىيەوھو. درەختەكە بەربووھوھو.

- ئىستا بىكە سى پارچە!

کورپه که دره خته بر او ه کهای کرده سی پارچه.
پیره میرد چوو ه و ه ناو په رستگا. ناگری هیئاو گوتی:
- نه م سی پارچه داره بسووتینه.

کورپه که ناگری کرده و ه سی پارچه کهای سووتاند. بوون به سی
که لبه ره ژوو.

- نیستا نهو سی که لبه ره ژوو له زهوی بنیژه. ناوها!

کورپه که سی که لبه ره ژوو ه کهای له زهوی ناشت..

- نهو رووباره ده بینی له قونتاری چیا؟ برؤ سهر نهو رووباره و گویت
پر ناو بکهو سی که لبه ره ژوو ه که بهو ناو ه بده. که لبه یه که م
بهو جوړه ناو بده که ژنه خاوه ن مالله که ت فیر کرد. نه م که لبه
ره ژوو ه و ه که نهو ه ناو بده که وهستا کانی گالیسکه ت فیر کردن.
سیه میش وه کوو نهو ه شوانه کانت فیر کرد. که ههر سی که لبه
ره ژوو ه که رووانو سی داریسویان لی دهر چوو، نهوسا ده زانی خراپه
چون له ناو ده بری.

پیره میرد وای گوت و گه راپه وه په رستگا کهای. کورپه که ههر بری
کرده وه و بری کرده وه، له قسه کانی پیره میرد نه گه شت. به لام
دهستی به جی به جی کردنی قسه کانی کرد.

۱۰

کورپه که چوو ه سهر رووباره که. گوبی خوی پر ناو کردو بردی
که لبه ره ژوو یه که می ناو دا. ههر چوو و هاته وه، چوو و هاته وه.

سه د جار چووہ سہر رووبارو گوپہ ناوی ہیئا. ئەوسا زەوی دەوری
کەلبە رەژووہ کە باش تەر بوو. ئەو حەلە دەستی بە ئاودانی دوو
کەلبە رەژووہ کە ی تر کرد. کورپە کە ماندوو بوو، برسی بوو. بۆ
خواردن چووہ لای پیرەمێرد. دەرگای کردەوہ: پیرەمێرد لەسەر
کورسی مردبوو.

تەماشای ئەو ناوی کرد. هەندی پەلکە نانی دیو خواردی.
قازمەییەکی ہیئاو دەستی بە لێدانی گۆر کرد بۆ پیرەمێرد. بە شەو،
ئاوی دەھیئا بۆ ئاودانی کەلبە رەژووہ کانو بە رۆژ گۆری بۆ
پیرەمێرد لێدەدا. خەلک لە گوند هاتن، نانیان بۆ پیرەمێرد ہیئا.
زانیان پیرەمێرد دواي ئەوہی کورپاوەمۆری پیروژ کردووہ، کۆچی
دواي کردووہ. یارمەتی کورپە کەیان دا بۆ ناشتی پیرەمێردو نانیان بۆ
بەجی ہیشتو بەلنییان دا زیاتری نان بۆ بینو و رویشتن.

کورپە کە لە جینگای پیرەمێرد مایەوہ. لەوی دەژیا. بەو خواردنە دەژیا
کە خەلک بۆیان دەھیئا. لە جی بە جی کردنی وەسیەتەکانی پیرەمێرد
بەردەوام بوو. ئاوی لە رووبار دەھیئاو سی کەلبە رەژووہ کە ی ئا
دەدا. کورپە کە سالتیک بەم شیوہیە ژیا. زۆر کەس زیارەتیان دەکرد.
دەنگ بلاو بووہوہ کە پیریک لە ناو لێرەییە خەریکی خۆرزگار
کردنەو بە گوپ هەندی پارچەداری سووتاو ئا دەدا. زیارەتیان
دەکردو راویژیان پێدەکرد. بازرگانی دەولەمەندیش دەهاتنە لایو
دیارییان بۆ دەھیئا. کورپە کە لە پێوستی خۆی زیاتر ہیچی

وهرنده گرت. ههرچی خهلك دهیاندایی بهسهر ههژارانیدا دابهش ده کرد.

کوربه که کاتی خوی به فیرو نهدهدا: دانیک به گوپ ناوی دههیناو کهلبه رهژووه کانی ناو دهدا، دانه کهی تر، پشووی دهداو پیشوازی میوانانی ده کرد. بروای هینا دهبی بهو جووره بژی و بهم جووره دهتوانی خراپه له ناو بباو گوناھ پاک بکاته وه.

سالی دووه میس بهم جووره ژیا. روژ نه بوو کهلبه روژووه کان ناو نهدا. له گهل نهو هشد، هیچیان لی نه پروا. روژیکیان، له په رستگا کهی بور. گوئی لی بوو سواریک بهویدا تیپه ری گورانانی ده گوت. کوربه جووره ده ره وه بو نه وهی بزانی نهو پیاوه کییه؟ گهنجیکی به وه جو پشته و پرداخی بینی. نه سپه کهی جوان بوو، زینی نه سپه کهیشی ههر جوان بوو. کوربه که کابرای راگرت و لی پرسی کییه؟ و ده چیتنه کوی؟

کابرا راوه ستاو گوئی:

- من رینگرم. به رینگایاندا ده سوورپیمه وه و خهلك ده کوژم. تا زیاتر خهلك بکوژم، گورانییه کانم خوشتر ده بن.

کوربه که زراوی چوو. بیری کرده وه: (چون خراپه له و پیاوه دهر بکا؟ ناسانه داوا له وانه بکم که دینه لام بو نه وهی توبه بکن، به لام نهمه شانازی به گوناھه کانی ده کا.)

کورە که ویستی بروا به لām بیری کرده وه: (چ بکه م؟ ئەم دزه رنی
بیره دایه. خه لک ده تۆقینی. ئیدی خه لک چیدی نایه نه زیاره تی من و
منیش ناتوانم سوو دیان پی بگه یه نم و خویشم ناتوانم بژیم.)
به ریگره که ی گوت:

- گوناهاکاران دینه لام، نه ک بو ئەوه ی شانازی به گوناهاکانیان
بکه ن، به لکو بو ئەوه ی تۆبه بکه ن و خویمان پاک بکه نه وه. تۆیش
ئه گهر له خوا ده ترسی، بو خۆت تۆبه بکه!. ئە گهر ناشته وه ی تۆبه
بکه ی، برو جارێکی تر نه یه یته وه ئیره. ژیانم لی تیک مه ده و زراری
میوانه کانیشم مه به!!

ریگره که دهستی به پیکه نین کردو گوتی:

- من له خوا ناترسم و گوپرایه لی تۆ ناچم. تۆ ناغای من نیت. تۆ نانی
خواپهرستی ده خۆیت و من نانی ریگری. ههر که سه نانی شتیک
ده خوا. برو ئەمه به و ژنانه بلێ که دینه سه ردانت. من پیویستم به
فیرکران نییه. ماده م خوات به بیر هینامه وه، سه بی دوو که س زیاتر
ده کوژم. ئیستا ده رحال ده مکوشتی، به لām نامه وه ی دهستم پیس بکه م.
لیره به دوا وه نه یه یته به راییم!

دوای ئەوه ی ریگره که ئەم هه ره شه یه ی کرد، رویشت.
کورە که له و کاته وه، ترسی ریگره که ی گه یشتی. به لām ریگره که
دوای ئەوه به ویدا نه هاته وه. کورە که به ئارخه یانی ژیا.

کورپه که ههشت سالی بهم جۆره برده سهر. ورده ورده بیزار بوو. شهوینکیان که لبه ره ژوووه کانی ئاوداو گه پرایه وه په رستگاکه ی. نانی خواردو چاوی برییه نهو ریگایه ی خه لک لییه وه دهه اتن. نهو رۆژه، کهس نههات. کورپه که تا ئیواری به ته نیا دانیشته و بیری له ژیا نی خۆی کرده وه. بیری که و ته وه چون ریگره که سهرزه نشتی کرد چونکه نانی خواپه رستی ده خواو له بهر نه وه ی خوای به بیر هینایه وه، هه رپه شه ی کرد دوو کهس زیاتر بکوژی. کورپه که هه روا بیری ده گپراو ژیا نی رابردووی خۆی له می شکی ده ور ده کرده وه.

بیری کرده وه: (پیره میرد پی نه گوتم بهم جۆره بژیم. پیره میرد نهینی تۆبه ی پی به خشیم. نه وه تا نانو شکۆی پی پهیدا ده کهم. نه مه م زۆر پی خۆشه. ته نانهت که خه لکم نایه ته لا بیزار ده م. خۆ نه کهر خه لک بین؟، هه وه سم ته نیا به وه دی که به قدا سم هه لده ده ن. من نابی بهم جۆره بژیم. ری بده م رۆحم به پیدا هه لدان سهرخۆش بی. گونا هه کانی پیشووم پاک نه کردۆته وه. گونا هه ی ترم بو خۆم زیاد کردووه. ده چمه لیپ، ده چمه جینگایه ک، کهس نه مبینی. به ته نیا ده ژیمو گونا هه کۆنه کانم پاک ده که مه وه و خۆم ناخه مه ژیر گونا هه تازه.)

کورپا وه مۆر بهم جۆره بیری کرده وه. تویش به به ره یه کی بچوو کی ورتکه نانو قازمه یه کی بردو له په رستگاکه رۆیشته بو نه وه ی خه لوه یه ک بو خۆی له شوینکی قافر هه لکه نی.

کورپه که تویش بهر ره قازمه‌ی هه‌لگرت و رویشته. گه‌یشتنه رینگره که
کورپه که ترسا، ویستی بر و. به‌لام رینگره که خوی گه‌یاندی و گوتی:
- ده‌چیته کوی؟

کورپه که باسی پرژزه‌ی خوی بو کرد.

رینگره که واقعی ورم او گوتی:

- باشه، له‌مه و دوا، که خه‌لک پیمان لی بریت، به چی ده‌زی؟

کورپه که پیشتر بیری له‌مه نه کرد بو و وه. به‌لام که رینگره که نم
پر سیاره‌ی کرد، بیری کرده وه:

- به‌وه‌ی خوا بوم ده‌نیری.

رینگره که وه‌لامی نه‌دایه وه و رویشته.

کورپه بیری کرده وه. (بوچی شتیکم له باره‌ی جووری ژبانی خویزه

بی نه‌گوت؟ نه‌رم و حه‌لیمز دیاره. هه‌ره‌شه‌ی کوشتنم لی ناکا.)

کورپه که له دووره وه هاواری رینگره که‌ی کرد: له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا،

له‌سه‌رتنه توبه بکه‌ی. قه‌ت له سزای خوا ده‌رباز نابی.

رینگره که بایدایه وه و به سواری نه‌سپ گه‌رایه وه. خه‌نجهری له‌به‌ر

زونناری هه‌لکیشاو له سهر سهری کورپه که‌ی راگرت. کورپه که

ترساو ده‌رپه‌ری، خوی له ناو لی‌ر کوتا.

رینگره که نه‌که‌وته دوایه وه، هه‌ر نه‌وه‌نده بوو گوتی:

- نه‌وه دوو جاره ده‌تبوررم. له‌مه و دوا ریم لی نه‌گری. جاری سیم

ده‌تکورم.

نه‌مه‌ی گوت و رویشته.

کورپه که له جینگایه کی تر دامه زرا. ئیواری چوو که لبه ره ژوووه کانی
ئار دا. دیتی یه کیکیان رواوه. بۆته دارسیوو سیوئیکی داوه.

۱۲

خه لکه که له کورپه که ته کانه وه. کورپه که به ته نیا ده ژیا. نانی نه ما.
بیری کرده وه: (باشه! ره گی رووه ک پهیدا ده که م).
کاتی چوو له ره گی رووه ک بگه پری. تویشه به ره یه کی بچوو کی له سه ر
چله دارنک بینی نانی تیدا بوو. کورپه که نانه که ی هیناو خواردی. که
ئه ر نانه ته و او بوو، تویشه به ره یه کی بچوو کی تری له سه ر هه مان
چله دار بینی.

بهم جزره کورپه که ده سالی تر به ئارخه یانی ژیا. دارسیوئیک روا به لام
درو که لبه ره ژوووه که ی تر وه کوو خویمان، هه ر به ره ژوو مانه وه.
رزژنیکیان، کورپه زوو له خه و رابوو. چوو ه سه ر رووبار. گوپی پر
ئار کردو ره ژوووه کانی ئار دا. جارئیکی تر هاته وه، سه د جاری تر
هاته وه زه وی ده وری ره ژوووه کانی ئار دا. ماندوو بوو. دانیشته بۆ
ئه ره ی پشوو بدا. دانیشته بوو پشوو ده دا، گوئی لی بوو ریگره که
تپه پری. کفری ده کرد.

کورپه که گوئی لی بوو. بیری کرده وه: (ده بی خۆم له پشت نه و
د ره خته بشارمه وه نه گه رنا، له خوت و خو پایی ده مکوژی و ناتوانم
گورناهه کانم پاک بکه مه وه.)

که چووه پشت درهخته که بیری کرده وه: (تووشی ههر چاکه پیک،
یان خراپه پیک بیم، له خواوه یه! ده توانم له کئی خۆم له خوا
بشارمه وه.)

کورپه که له پشت درهخته که هاته دهره وه و خۆی نهشارده وه.
رینگره که ی دی رویشته. کابرایه کی دهست به سراوه ی له پاشکزی
خۆی سوار کردبوو. ده می به سرا بوو. کابرا دهینالاندو رینگره که
کفری ده کرد. کورپه که چووه لای رینگره که وه له بهر دهه ئه سپه که ی
وهستا.

رینگره که گوتی:

- ئه وه ههر ماوی؟ دیاره ئاره زووی مردن ده که ی؟

کورپه که گوتی:

- ئه م پیاوه بو کوی ده به ی؟

- ده یه مه لیر. کورپه بازارگانه. پیم نالی باوکی پاره ی له کوی
شاردۆته وه. ئه شکه نه جی ده ده م تا پیم ده لی.

رینگره که ویستی پروا. کورپه که جلهوی ئه سپه که ی گرت و بهری
نه دا. داوای لی کرد کورپه بازارگانه که بهر بدا. رینگره که عهنری.
دهستی لی قیت کرده وه و گوتی:

- جلهوی ئه سپه که م بهرده! ئه گهر نا خوینی خۆت له سه ری خۆت!
به بیری تو ته فره ناخۆم.

کورپه که نه ترسا گوتی:

من لیت ناترسم! من له خوا نهبی له کس ناترسم. خوایش ریم نادا
بهرت بدهم برۆی. جلهوی تهسپت بهر نادم.

رینگره که برۆی هینایه وه یهک. خه نجهری هه لکیشاو په ته که ی پچراندو
کورپی بازارگانه که ی بهر هلا کردو گوتی:

- ههردووکتان برۆن و جارێکی تر نه یه نه وه سهر ریم!

کورپه بازارگانه که بازی هه لداو هه لات. رینگره که ویستی برۆا به لام
کورپه و مۆر رایگرت و داوای لی کرد واز له ژیا نی گهنده لیبی بینی.
رینگره که هیچ جووله ی نه کرد. گویی دایه هه موو نه و شتانه ی پی
گوت. هیچ وه لامی نه دایه وه وه رویشت.

سبهینه ی روژی پاشی، کورپه و مۆر چوو دوو که لبه ره ژوووه که ئاو
بدا، دیتی یه کی له که لبه ره ژوووه کان روواوه: سیۆیکیشی داوه.

۱۳

ده سالی تر تپه ری. روژیکیان ، کورپه که دانیشتیوو. بژی هیچی
نده کردو له هیچ نه ده تر ساو شایی له دلدا ده گه را. بیری کرده وه له
دلی خۆیدا گوتی: (نه و خۆشیه ی خه لک هه یانه شتیکی چهند
گه وره یه!!.. خه لک به لاش یه کتر نه شکه نجه ده ده ن... پیویسته بژین،
له پیناوی خۆشیدا بژین.)

خرابه ی بنیاده می هاته وه بیر. ئای چهند یه کتر نه شکه نجه ده ده ن
چونکه خوا نانا سن!! بۆیان گریا. بیری کرده وه: (من کاتی خۆم بی

هروده به فیرو ددهم. دهبی بچمه ناو خهلك، نهوهی دهیزانم فیروی
نهوانیشی بکهم.)

کاتی بیروی لهوه ده کردهوه. گوئی لی بوو ریگره که هات. لئی گهرا
بروا. له دلی خویدا گوئی: (هیچم نیسه فیروی نهم پیاوهی بکهم. نهم
له هیچ ناگا. له گهگن نهوهشدا دهبی قسهی له گهگن بکهم. نهویش
مرۆقه!)

نهم بیروی کردهوهو چوو چاوی پیبکهوی. هیمانی ریگره کهی بینی،
بهزهیی پندا هاتهوه. رای کرد بو لایهوهو جلهوی نهسپه کهی گرت.
رایگرت و گوئی:

- برای نازیز، بهزهیی به خوئندا بیتهوه! رۆحی خوات تیدایه! تو
نازاری خۆت و نازاری خهلك ددهوی. لهمهیش زیاتر نازار دهخوی!
خوا زۆری خوش دهوی. خوا زور خوشی گهورهی بو داناوی!!
مه به به میرغهزه بی رۆحی خۆت. ژبانی خۆت بگوره.)

ریگره که رووی تیکچوو. پیی گوت:

- جلهوی نهسپه کهم بهرده!
کوره که بهری نهدا. رۆندک له چاوه کانی سهری کرد. گریاو گوئی:
- برا، روجم پی بکه!

ریگره که چاوی بو کوره که هه لیری. ههر تهماشای کرد، تهماشای
کرد. له نهسپه کهی دابهزی. له بهر دهم کوره که دا چوووه سهر چۆلر
دهستی به گریان کرد. گوئی:

- بۆرت دام! ئەى پىر!! بىست سان بەرگىم كرد، ئاخىرى تۆ سەر كەوتى. من ئىستا ئاغاي رۇحى خۆم نىم. چىم لى دەكەى، لىم بکە!. كە يەكەم جار لىم پارايتەو، خراپتۇر بووم. تا نەمدى تۆ خۆت وازت لە دونيا هيتاوه، بىرم لە قسە كانت نە كردهو. لەو كاتەو، نام بۆ بە لقى درەختەو دە كرى.

كۆرەكە ژنەكەى بىر كەوتەو كە تا پەرۆكەكەى نە شووشت، مېزەكەى بى پاك نە كرايهو. ئەویش كە وازى لە خەمى خۆى هيتا، كە دلى خۆى پاك كردهو، ئەوسا توانى دلى خەلك پاك بكاتەو. رىگرەكە گوتى:

- تا تۆ بى ئەوئى لە مردن بترسى، بۆ كۆرە بازارگانەكە نە پارايتەو، من دلم پاك نە بووئەو.

هەر وەها كۆرەكە بىرى كەوتەو كە وەستاكانى گالىسكە تا بريۆشكيان نەچە سپاند، پىچكەكەيان بى نەچە مایەو. ترسى مردنى نەماو ژيانى خۆى دەقەبەر خوا كردو دلى گوناھكارى هاتە رايى. رىگرەكە گوتى:

- تا بەزەبىت پىمدا نەهاتەو و بۆم نە گىراى، دلم نەرم نە بوو. كۆرەكە شاد بوو. رىگرەكەى برده ئەو شوئىنەى دوو دارسيۆەكەو كەلبە رەژووى سىيەمى لى بوو. نريك كەوتنەو. كەلبە رەژووەكە بە رەژوو نەما بوو. دارسيۆىكى سىيەمى لە جىگا روا بوو.

کورہ کہ بہ بیری ہاتھوہ، کہ تا ناگریکی گہورہیان نہ کردہوہ، دارہ
تہرہ کہ ناگری نہ گرت. ٹھویش دلّی گری گرت و ناگری لہ دلّیکی
تر بہردا.

کوراہمور شادو گوشاد بوو کہ ٹیستا لہ ہمموو گوناہکان پاک
بروہوہ.

ٹھمہی ہمموو بہ ریگرہ کہ گوت و مرد. ریگرہ کہ ناشتی و کورہ کہ
چونی پنگوتبوو بہو جوّره ژیا. ٹھویش بہ دەوری خوہوہ دەستی بہ
فیر کردنی خەلک کرد.

مالاشاو ئاكوليننا

(۱۱۱۵)

ئەو سالە، ھەفتەى ئازار لە وادەى ئاسايى خۆى زووتر ھات. خەلك
ھىشتا بە تاخورك سەفەريان دە کردو ھەوشە كان ھىشتا لە بەفر سېى
دەچوونەو ھو جوگای ھەستاو بە ناو زەوئىيە كاندا شۆر دەبوونەو.

رۆژى جەژن، دوو كچۆلەى دوو مالى بەرامبەر يەك لە دەم گۆمىك
گەيشتە يەك كە لە چەقى رىنگاو لە بەينى دوو ھەوشە
كۆبوو بوو ھو ھو. يەك كىيان كەنیلە يەكى بچكۆلە بوو، ئەو ھى تر نەختى
فەرازىت بوو. ھەر يەكە دەسرو كىكى لە سەر بەستبوو، كراسىكى
تازەى لەبەر بوو. كراسى كچە بچوو كە كە شىن بوو، كراسى كچە
گەرە كە زەرد بوو، وئەى لەسەر بوو.

كە گەيشتە سەر لىوى گۆمە كە، ھەر يەكە كراسە نوئىكەى پىشانى
ئەو ھى تر داو دەستيان بە يارى كرد. گوتيان:

- با يارى ئاوپرژان بكەين!

بچوو كە كە خۆى خوش كرد بە پىلاو ھو بەچىتە ناو ئا، گەرە كە
بى گوت:

- (مالاشا)، ئەگەر بە پىلاو ھو بە ناو ئاو بكەوى، داىكت لىت
دەدا. وەكوو من بكە، پىلاوت لە بى كەو.

دوو كچه كه پيلاويان له پي كرده وه و داميني كراسيان هلكردو به
ناو گوومه ناوه كه كهوتنو له ناوه پاستي گوومه كه گهيشته يهك.
كه (مالاشا) هستي كرد ناو گهيشته گوزينگي، گوتي:
- نوي ناوه كه چند قووله!! (ناكولينا)، من دهرسم!
(ناكولينا) وهلامی دايه وه:

- خدمت نه بي. ناوه كه له هيچ شوپينيكي گوومه كه، له وهنده قولز
نيه. يه كه و راست بو من وه ره!

كه گهيشته يهك، (ناكولينا) گوتي:

- وريا به! تهرم نه كه ي. به هيدي برؤ!

به لام ههر هينده قسه كه ي كرد، (مالاشا) له پر پي له ناو هلدو
كراسي (ناكولينا) ي به پرووشكه ناو تهر كرد.

ناو پرژاو هموو كراسي (ناكولينا) تهر بوو ته نانهت هه ندي پشه
ناوي به چاوو لووت كهوت. (ناكولينا)، كه ديتي كراسه كه ي تهر
بوو، تووره بوو. له (مالاشا) به ربوو، جويني پيدا. كهوته دوايه وه
ويستي لي بدو.

(مالاشا) له ناو گووم دهر پهر پيه دهر ي. ترساو له خوي ته ريق
بووه وه وراي كرد بو ماله وه.

دايكي (ناكولينا) هات. كه كراسو به روانكه ي (ناكولينا) ي بيني،
لي پرسی:

- نه وه بوچي جلگي خوت وا پيس كرووه، هيچو بووچ!!
- (مالاشا) به نه نفهس ناوي لي پرژاندم.

دايكي (ئاكوليننا)، (مالاش) اي گرت و لىي دا. (مالاشا) گريا.
دايكي، گوئي له گريانى بوو، به پهله پرووزى هات.
- نهوه بۆ له كچى من دهدهى؟

لهم، قسه يهكو لهو، قسه يهك، وهر گه رانه يهك. جوتياره كان له مالهوه
هاتنه دهري. له دهم گۆمه كه ئاپوره يان دا. بوو به هات و هاوار. ههر
كسه قسه ي ده كردو گوئي له كسه نه ده گرت. بوو به جوتيدان. له
زگ بوو به مشت وهر گه رينه يهك، به لام لهو كاته دا، پيره ژنيك هاته
دهري، دايري (ئاكوليننا) بوو. به زمانى ئه قل قسه ي له گه ل
جوتياره كان كرد. پىي گوتن:

- براده رينه، نهوه ئيوه چ ده كهن؟! له روژى جه ژنيكى ئاوه ايش!!
پويسته كيف بكهن، نهك له يهك بدهن!

به لام جوتياره كان، كه خهريك بوو له بهر پاله په ستو پيره ژن
به ربه نه وه، هيچ گوئيان به قسه كه ي نه دا. ئه گه ر (ئاكوليننا) و
(مالاشا) نه بوونايه، ليكيان ده دا. كاتى كه دوو ژنه دراوسيكه
جوتيان به يهك ده دا. (ئاكوليننا) كراسه كه ي وشك كرده وه و
گه رايه وه بۆ سه ر گۆمه كه. ده ستى دايه به رديكى بچووك و زهوى
هه لكۆلى و ده راويكى له گۆمه كه كرده وه بۆ نه وه ي ئاوى له بهر بروا
بۆ سه ر ريگا. (مالاشا) يش له لاي خويه وه هاته پيش. ده ستى دايه
داريگ و يارمه تى (ئاكوليننا) ي دا بۆ لي داني جوگا كه.

كه جوتياره كان به مشت وهر گه رانه يهك، ئاو له گۆمه كه وه سه رى
كرد بۆ سه ر ريگا و جوگا بچووكه كه پر ئاو بو، گه يشته نه و شوينه ي

پیره ژن ههولتی ده دا شهر کهره کان له یهك بکاتهوه. دوو کچه که لهم
لاو له ولای جوگه بچوو که که رایان ده کردو پیده که نین.

- (مالاشا)، ئاوه که پیشمان کهوت، با بیگه نینی!

(مالاشا) ویستی وه لآمی (ئاکولینا) بداتهوه. به لآم ئه وهنده شاد بوو،
قسه ی بو نه کرا. ههردوو کیان خیراتر رویشان. غاریان ده داو به
نقوم بوونی داره که له ناو جوگا، پیده که نین. گه یشتنه ناو ئاپوره ی
جوتیاره کان.

دایره ی به سالاچوو دوو کچه که ی بینی، جوتیاره کان ی ئاگادار
کردنه وه گوته ی:

- جوتیارینه، ئیوه قهت له خوا ناترسن؟! به وای ئه و دوو که نیله یه
به شهر دین. ته ماشا بکه ن، ئه و شهریان له بیر کردوو. زور به ته باو
تفاقی ده ستیان به یاری کردۆته وه. ئه وان ئه قلیان له ئه قلی ئیوه
گه وره تره.

جوتیاره کان سهریان بو لای که نیله کان وه رسووړاند. له خویان
ته ریق بوونه وه. تیر گالته یان به یه کتر کردو هه موو گه رانه وه مالی
خویان.

(ئه گه ر وه کوو مندا ل نه بن، قهت ناچنه ناو مه له کووتی ئاسمانان!)

خۆشەويىستى لە كۆي بى، خوا لە وىيە

(۱۱۱۵)

پىنەدۆزىك لەو شارە دەژيا. ناوى (مارتان ئەفدىيىچ) بوو. ماله كەى لە زوررىكى بچووكى ژىرزەمىنيك بوو. تەنيا يەك پەنجەرەى تىدا بوو بەسەر جادەيدا دەروانى. رىدارەكانى لى ديار بوو. ئەگەرچى تەنيا قاچيان ديار بوو. بەلام (مارتان ئەفدىيىچ) بە پىلاوكان دەيناسين. (مارتان ئەفدىيىچ)، ماوئەيەكى زۆر بوو لەوى دەژيا. زۆر كەسى دەناسى. بە دەگمەن پىلاو ھەبوو يەك دوو جار بە بەر دەستىدا، تىنەپەرىيى بۆ ئەوئەى چاكى بكا تەو: ھەندىك بۆ لىئانەوئەى بنو ھەندىك بۆ پىنە كردنو ھەندىك بۆ دروونەوئە، يا تازە كردنەوئەى ساقى پىلاوئە كە. بە زۆرى لەبەر پەنجەرە كارى دەكرد. ھىچ كاتى بى ئىش نەبوو چونكە كارەكەى پوختە بوو، كەرەستەكەى باش بوو، نرخی ھەرزان بوو، وادەى لە جىي خۆى بوو، ئەگەر بىتوانايە ئىشيك لە كاتى خۆى تەواو بكا، وەرى دەگرت، ئەگەرنا، كەسى تەفرە نەدەدا. پىشەكى وای دەگوت. بۆيە ھەموو عالەم دەيانناسى و كارى وەكوو باران بە سەردا دەبارى. جگە لەوئەيش، (ئەفدىيىچ) ھەر خۆى پىاويكى چاك بوو بەلام كە كەوتە ناو سالانەوئە، زياتر بىرى لە لايەنى رۆحى خۆى دەكردەوئە سوورتر بوو كە خۆى لە خوا نرىك

بکاتهوه. (مارتان)، کاتی ژنه که ی عه مری خوی کرد، خزمهتی
 خه لکی ده کرد. مایه وه خوی و مندالتیکی سی سالی. (مارتان)،
 منداله که ی له کن نه ده ژیا. برپاری دا منداله بچوو که که ی به
 خوشکی بسپیری که مالی له لادی بوو. به لام نه مه ی بی ناخوش
 بوو. له دلی خویدا ده یگوت: (کابیتوشکا) ی بچکوله به
 کویره وه ری لای بیگانان ده ژی. وام بی باشه لای خوم بی.
 (مارتان) خاوه ن کاره که ی جی هیشت. خانوویه کی به کری گرت و
 خوی و منداله که ی تیدا ده ژیان. به لام خوا وای نه کرد به
 منداله کانی به خته وهر نه بی. که بچوو که که گوره بوو و دهستی به
 یارمه تیدانی باوکی کردو بوو به مایه ی شادی بو باوکی، نه خوشی
 جنگی لی گیر کردو که وته ناو جی. ههشت رۆژ (تای لی بوو.
 ناخیری مرد.

(مارتان)، که منداله که ی شارده وه، نائومی دی پشتی لی سه ند. زۆر
 ده گریا، تا وای لی هات که وته پرتو و بۆله به رامبه ر به خوا. له بهر
 بیزاری داهیترا. زۆر جار له خوا ده پارایه وه بو خوی بباته وه.
 سدرزه نشتی خوی ده کرد که منداله تا قانه و خوشه ویسته که ی بردو
 نه می نه برده وه. (نه فدیچ) وازی له هات و چۆ کردنی کلیسه هینا.
 ههمان رۆژ، پیره میردیکی کورته بالای گوندی خویان هاته لایه وه. له
 دیری سیانه ده هاته وه. له ته مه نی دوا زده سالییه وه به دونیادا
 ده گه را. (مارتان نه فدیچ) قسه ی بو کردو گله یی له کویره وه ری
 خوی کردو گوتی:

- ئەي پىر، ھىچ تاقەتى ژيانم نەماو. خۆزگە بىتوانىيە بۇ خۆم بىرم!
ھەر ئەوئەندەمان لە خوا دەوى. من پياوئىكم ھىچ ئومىدم نەماو.
پىرەمىردى كورته بالا گوتى:

باش نىيە قسەى وا دەكەى! (مارتان)! ئىمە ھەقمان نىيە حوكم لەسەر
كارى خوا بىكەين. ئەوئەندە زىرەك نىن شتى وا بىكەين. خوا خۆى
بىرپار دەدا. خوا بىرپارى داوہ مندالەكەت بىرى و تۆ بىنى! چاك بوو
كە ئىش وا ھات. ئەو نائومىدىيەى ھەستى بى دەكەى لەو ھاتووە تۆ
دەتەوى بە كەيفى خۆت بڑى.

(مارتان) پرسى:

- باشە، ئەدى ژيان بۇچىيە؟

پىرەمىردى كورته بالا وەلامى داىوہ:

- (مارتان)، تۆ پىويستە بۇ خوا بڑى. خوا ژيانى بى بەخشيوى و تۆ
دەبى بۇ ئەو بڑى! كە دەژى غەم بۇ ھىچ شتى ناخۆى و ھەموو
شتىكت بە لاوہ ئاسان دەبى.

(مارتان)، دوای كەمى بىدەنگى، پرسى:

- بەلام چۆن بۇ خوا بڑىن؟

پىرەمىردى كورته بالا وەلامى داىوہ:

- چۆن بۇ خوا بڑىن؟ مەسىح ئەمەى فىر كردووين. ئايا تۆ
خويندەوارىت ھەيە؟ برۆ ئىنجىل بىكەرەو بىنخويندەوہ. فىرت دەكا چۆن
بۇ خوا بڑى. ھەموو شتىكى تىدا روون كراوہتەوہ.

ئەم قسەيە كاری لە دلی (ئەفدیچ) کرد. هەر ئەو رۆژە چوو
 پەیمانکی نوێی کپی بە پیتی گەورە نووسرابوو، دەستی بە خویندەنەوه
 کرد. نیازی وا بوو تەنیا رۆژانی یەك شەمە ئینجیل بخوینی بەلام كە
 دەستی بە خویندەنەوه کرد، دلی بی کرایەوه. هەموو رۆژی دەخویند.
 لەسارە، هەندی جار وا دەبوو تا چرا نەفتی تەواو دەبوو، هەر
 دەخویند. لە گەل ئەوهشدا، نەیدەتوانی وا لە کتیبە کە بیی. هەموو
 ئیواران ئەمە کاری بوو. تا زیاتری دەخویند، روونتر تێدەگەشت خوا
 چی لی دەوی و بە دەم هەنسک و نزگەرەوه دەخەوت. هەمیشە بیری
 لە (کایتۆشکا) دەکردەوه. بەلام ئیستا هەر ئەوهندەوی دەگوت: (هەر
 شکۆدار بی! هەر شکۆدار بی! ئەی خودان! چۆنت ئیرادە لە سەرە،
 با وابی.)

- لەو رۆژەوه ژبانی (ئەفدیچ) بە تەواوی گۆرا. جاران وا دەبوو بۆ
 کات بە سەر بردن دەچوو مەخانیو چای دەخواردەوه. بەلی لاری
 نەبوو قومه شەرابیکیش بخواتەوه. لە مەخانیەدا هەندی برادەری خۆی
 دەبینی. نەختی بە سەرخۆشی لە مەخانیە دەهاتنە دەرەوه، بی ئەوی
 تەواو سەرخۆش بی. بە پەرۆشەوه بوو هەر بۆ زمان تیژ کردنەوه قسە
 لە گەل رێداریک، بکا، یان پرسیاری لی بکا. بەلام ئیستا ئەمە هیج
 نەماوه. دەلی جادووی لیکراوه. ئیستا ژبانی شادو هیمنە. لە
 بەیانیهوه دەکەوتنە سەر کار. کارەکەمی تەواو دەکاو دەچی چرا
 دینیتە خواری. لەسەر میزی دادەنی. کتیبە کەمی سەر رەفکە دینیتە
 خوارەوهو دەست بە خویندەنەوه دەکا. تا زیاتر دەخوینیتەوه، باشتر

تی ده گاو دلی پر شادی و رووناکي ده بی. جاریکیان واریکهوت تا
درهنگ خویندییه وه. ئینجیلی لوقای ده خوینده وه. له سوورته تی
شه شه م بوو. گه یشته نه و نایه ته ی ده لی: (نه وه ی له بنا گونی راسته ی
دای، بنا گونی چه په یشی بو راگره. نه وه ی که وای لی سندی،
لیگه ری کراسیشت بیبا. هه رکه سی داوای هه رچی لیکردی،
بیده ری، نه وه ی شتیکی توی برد، داوای لی مه که وه. ده تانه وی
خه لک له گه ل ئیوه چون بن، ئیوه یش له گه ل خه لک و ابن!)

دوای نه وه نه و نایه تانه ی خوینده وه که گه وره مان ده لی: (بوچی پیم
ده لئین گه وره، نه ی گه وره؟! که چی به قسم ناکه ن. هه ر که سی بیته
لام و گونی له قسم بی و به قسم بکا، پیتان ده لیم له چی ده کا؟ له
مرؤفیک ده کا خانوویه ک دروست بکا. بناغهی قوون لیداو به بهرد
ده ری بیئی، که رووبار هه لده ستی و ده بی به لافاو. لافاو له
خانوره که ده دا به لام ناتوانی بیزوینی چونکه بناغهی له سه ر بهرد
دارزاوه. به لام نه وه ی گونی له قسم ده بی و به قسم ناکا، له
مرؤفیک ده کا خانوره که ی بی لیدانی بناغه، له سه ر زه وی روونایی،
رووبار هه لده چی و لافاو لسی ده داو یه که سه ر ده رووخی. رووخانی
نه و خانوره شتیکی گه وره یه!)

(ئه فدیج) نه م وشانه ی خوینده وه. خوشی له دلدا گه را. چاویلکه ی
له چاو کرده وه و کتیبه که ی نایه لاوه و ئانیشکی خسته سه ر میزو
که وته خه یالات. ژیانی خوی له گه ل نه م وشانه به راود کردو له
ناخه وه بیری کرده وه: (نایا خانووی من له سه ر بهرد روونراوه؟ یان

لهسەر قوم؟ من لئی دلنیام وهك نهوهی له سهر بهردیی. بگره زور
خۆشه که به تهنیا تییدام! وا بزایم خوا ههرچی فرمانی دابی، من جی
به جیم کردوو. کهچی رابواردن دهخاته ناو گونا. سهرهپرای
هموو شتی راده کشیم. ئای ژیا ئیره چهند خۆشه!! خودایه فریام
(کهوه!)

بهم جۆره بیری ده کردهوه و دهیه ویست بخهوی به لام دهستی له
خویندنهوه بهر نه ده بوو. ئیتر دهستی به خویندنهوهی سوورتهی ههفتهم
کردهوه. ئهو ئایه تانهی خویندنهوه که په یوه ندییان به یوزباشی و کوری
بیوه ژنبوه ههیه، ئهو ئایه تانهی له باره ی پرسیار و وه لامن له دور
شانده که یۆحه ناو گهشتی ئهو شوینهی یه کی له فریسییه کان داوی
له گه وره مان کرد بچیته مالی و خواردنی له گه ل بخوا. خویندییهوه که
سۆزانییه که به رۆنی بۆندار پیکانی چهور کردو به فرمیسک تهری
کردن و خوا له گونا هه کانی ژنه که خوش بوو. گه شته ئایه تی چلو
چهورهم که دهلی: (ئینجا ئاوری له ژنه که دایه وه به سه معانی
گوت: سهیری ئهم ژنه بکه. من هاتمه مالی تو ئاوی نه دامی پیم بی
بشوم، کهچی ئهو پییه کانی به فرمیسک شووشتمو به قزی سهری
سرییه وه. ئهمه ماچیکسی لی نه کردم، کهچی ئهو له و کاته وه که
چهورمه ژووره وه، له ماچ کردنی پییه کانم نه ده وه ستا. ئهمه سهری به
رۆن چهور نه کردم، کهچی ئهو پیی به رۆنی بۆندار چهور کردم.)
که ئهم ئایه تانهی خویندنهوه، بیری کردهوه: (ئاوی به پیی دانه کردم.
ماچیکسی لی نه کردم. سهری چهور نه کردم.)

(ئەفدییچ)، چاویلکەى لە چاۋ کردەو. کتیبە کەى لەسەر مێز دانائو
جاریکی تر لە فکر راچوو.

گرمانى تێدا نییە ئەو فریسییە وە کوو منە. منیش وە کوو ئەو، هەموو
خەم ئەو بوو بە تەنیا چا بۆمەو. چۆن دەتوانین بە تەنیاو لە
شونینکی گەرم پیاڵە چایەك بۆینەو، بى ئەوێ خزمەتى میوانە کەمان
بکەین؟ من تەنیا بیرم لە خۆم دە کردەو. قەت بیرم لەو نە دە کردەو.
ئەم میوانە، کێیە؟ ئەگەر خودان بێتە مالم، ئایا ئاوا لە گەلیا
دەجوولیمەو؟ (ئەفدییچ) ئاگای لی نەبوو، کە ئەنیشکی لە سەر
مێزە کە بوو، وێژینگی دا.

لە پڕ گوئی لە ناوی خۆی بوو. دەتگوت دەنگی چرپاندییە گوئی:
(مارتان).

(مارتان) بە پەشۆکاوی لە خەو راپەری.

- کى بوو بانگی کردم؟

سەری وەرسوورانئو تەماشای دەرگای کرد. کەسى نەبینى. دووبارە
چاوی نوقاند. لە ناکاو ئەم جارە بە روونی گوئی لی بوو:

- (مارتان)! (مارتان)! بەیانى زۆر چاک وریای ئەو کەسانە بە کە
بە کۆلانەدا تێدەپەرن. من دیم!

(مارتان) لە سەر مێز هەستایەو، چاوی هەلگەرت. خۆیشی
نەیدەزانى ئایا بە راستى گوئی لەو وشانە بوو، یان لە خەودا گوئی لی
بوو. لەسەر چوارپاکەى پالى داىو.

روژی پاشی، (ئەفدیچ) بەیانی زوو هەستا. نوێژی کردو ناگردانی
داگیرساندو دەستی پێکرد کەرەمو ساوار لی بنی. ئینجا سەماوەری
جۆش دا. بەروانکەیی کردە بەرو لە بەر پەنجەرە دەستی بە کار کرد.
(ئەفدیچ)، کە دانیشتبوو کاری دەکرد، هەر بیری لە رووداوی
روژی پێشوو دەکردهوه: دوو جۆره رووداو: هەندێ جار لە دلی
خۆیدا دەیگوت خەون بوو، هەندێ جاری تر دەیگوت دەنگی
راستەقینە بوو بیستی. بە هەر حال، شتی وا روو دەدا.

(مارتان) لە سەر میز دانیشت. کە ئیشی دەکرد، ئەوەندە تەماشای
دەرەوهی دەکرد، ئەوەندە کاری نەدەکرد. کە رێدارێکی دەدی
تێدەپەری و پێلاوی نەدەناسی، دادەهاتەوهو چاوی دەبڕیە خوارەوهی
پەنجەرە، هەولێ دەدا جگە لە پێلاوی رێدارە، کە، روویشی بینی. بەم
جۆره کەناسی حەوشەیی بە پێلاوی لباد بینی، ئینجا ئاوگیرو دوا
ئەوه سەربازێکی پیری سەردەمی نیقۆلای بە پێلاویکی دراو لە
ناستی پەنجەرە دەرکەوت، خاکەناسیکی بە دەستەوه بوو. ناوی
(ستیانیچ) بوو. بە خێر، لە مالی دراوسیکی، کە بازرگانێکی
دەولەمەند بوو، دەژیاو ئەرکی ئەوه بوو دەستی یارمەتی بو
دەرگەوانە کە درێژ دەکرد. (ستیانیچ) بەفری کەلە کەبوی لە بەر
پەنجەرە (ئەفدیچ) رادەمالی. (ئەفدیچ) کەمی تەماشای
(ستیانیچ) کردو دەستی بە کارەیی خۆی کردەوه.

(ئەفدیلیچ) گالتەى بە خۆى ھاتو لە دلى خۆیدا گوتى: بە راستى،
بە تىپەرىنى رۆژگار، ھۆشم لە دەست داوھ. (ستىيانىچ) بەفر دەمالى و
من وا دەزانم رەنگە ئەمە مەسىح بى ھاتۆتە لام. ئای چەند گىلم!!
بەلام دواى ئەوھى دە تەقەلى لىدا، ھەستى کرد شتى لە ناخەوھ پالى
دا بۆ ئەوھى ديسان لە پەنجەرەوھ تەماشای دەرەوھ بکا. تەماشای
کرد، دىتى (ستىيانىچ) خاگەناسە کەى لە سەر دیوار دانا. وەك ئەوھى
ھەول بەدا خۆى گەرم بکاتەوھو کەمى پشوو بەدا.

(ئەفدیلیچ) بىرى کردەوھ: (ئەو پیاوھ پىر بووھو داروخواوھ. بى شك،
تاقەتى نىبە بەفر رابمالى. وا چاکە پيالە چایە کى بەدەمى. ئەوھتا
سەماوەر وەختە بکوژیتەوھو.

(ئەفدیلیچ) درىشە کەى دانا. ھەستایەوھ. سەماوهرى لەسەر مێز داناو
ئارى تری تىکرەوھو بە پەنجە لە مینای پەنجەرەى دا. (ستىيانىچ)
ئارى داىوھو ھاتە لای پەنجەرە. (ئەفدیلیچ) عەشارەتى بۆ کرد بچیتە
ژورەوھ بۆ لای و چوو دەرگای کردەوھ.

بى گوت:

- وەرە ژوورەوھ. خۆت گەرم کەوھ. قەسرىت! پيالە چایەك
ناخۆیتەوھ؟

(ستىيانىچ) گوتى:

- مەسىح دەست بە بالتەوھ بگرى. سەرەراى ئەمە ھەموو
سورقانىشم وردو ھەرا بووھ.

(ستیانیچ) چووه ژوورهوهو بهفوی له جلی خوی ته کاندو پیلاوی
وشک کردهوه بو نهوهی عهردی ژوورهوه تهر نه کا. که دهرویشت
دهلا دههات.

(نهفدیچ) گوتی:

- پیوست ناکا پیلاوه کهت وشک بکهیتهوه. من بوت وشک
ده کهمهوه. وهره ژوورهوه. دانیشه. فهرموو چای بخورهوه.
(نهفدیچ) دوو پیاله چای تیکرد. یه کیکی پیشکesh میوانه کهی
کردو چای خوی له بنه پیاله کردو فووی لیگرد بو نهوهی سارد
بیتهوه.

(ستیانیچ) پیاله چای خوی خواردهوهو دایهوه. به زانیی پارچه
لیمویه کی له سهر بن پیاله که دانا که قه بی لیگیرا بووو سوپاسی
(نهفدیچ) ی کرد. به لام ناشکرا دیار بوو ناره زووی له چای تر بوو.
- فهرموو چایه کی تریش بخورهوه.

پیالهی خوی و پیالهی میوانه کهی تیکردهوه.

(نهفدیچ) به خوشی چاکه ی ده خواردهوه به لام چاوی هه لته ده بری
بزانی له دهروهه چ هه یه؟

میوانه کهی لئی پرسی:

- نایا چاره بری هیچ کهس ده کهی؟

- راستی، چاره بری یه کی که ده کهم. ئاسان نییه پیت بلیم چاره بری
کی ده کهم. بی نهوهی چاره بری بکه م، چاره بری ده کهم. به لام
قسه یه کم کهوته دل: نایا خهونه، یان شتیکی تره؟ نازانم. گویت لی

بی، برام: دوینی ئیواری ئینجیلی گهوره مان، یه سووعی مه سیحیم
ده خوینده وه: چون نازاری چهشت و چون هاته دونیا. نایا تو نهمهت
بیستوه؟

(ستیانیچ) وهلامی دایه وه:.

بهلی، بویان باس کردووم. بهلام خوّم کۆله وارم. خوینده واریم نیه.
- باشه! مادهم وایه بزانه: ده خوینده وه هاتبوو لهم دونیا دا چ بکا؟
گه شتمه نهو به شهی ده چینه مالی فریسیه که که به چاکی میوانداری
ناکا. کاتی، دوینی ئیواری، نهمه ده خوینده وه، بیرم کرده وه: نهو
چون به چاکی میوانداری گهوره مان، یه سووعی مه سیحی نه کرد. له
دلی خوّمدا گوتم: گریمان هاته مالی من. نازانم چ بکهّم بو نه وهی
میوانداریه کی باشی بکهّم. بهلام فریسیه که میوانداریه کی باشی
نه کرد. لهو بیر کردنه وه یه دا بووم، ویژینگم دا. که نوستبووم، گویم
لیوو یه کی به ناوی خوّم بانگی کردم. راپه ریم، گویم لیوو وهک
نه وهی یه کی بچرینینه گویم، گوتم: (چاوه ریم بکه. سوژی دیم!)
درو جار وای گوت. نایا تو پروات بهمه ههیه؟ میشکی خهریک
کردووم. رقم له خوّمه چونکه چاوه ری ده کهّم. له گهل نه وه شدا،
چاوه ری گهوره مان ده کهّم.

(ستیانیچ) سه ری بادا. بی نه وهی متقی لیوه بی پاله چا که ی
خوارد وه. ئینجا پاله که ی وه رگیژا. بهلام (نه فدیچ) دوو باره قیتی
کرده وه و تیی کرده وه.

- به کەیفی خۆت بچۆرهوه! دیت؟ له دلتی خۆمدا دەمگوت: (که به
نار خەلکدا دەگهرا، له کەس بێزار نەدەبوو. برادەرانی رەشەوهندی
خەلکی دەکرد. سادەیی وەکوو خۆی نەبوو. شاگردەکانی له
پێشەوری وەکوو نێمە هەلەبژارد، دەمگوت: ئەوهی خۆی بەرز
کاتەوه، نزم دەبیتەوه. ئەوهی خۆی نزم بکاتەوه، بەرز دەبیتەوه. پێم
دەلێن گەررەو من قاچتان دەشۆم. ئەوهی بیهوی یەکم بێ، دوامین
دەبێ. هەررەها دەمگوت: خوشیی له هەزارو خاکی و نارامو
خیرەرمەندان!)

(ستیایچ) چاکەیی له بیر کرد. پیرەمێردیکی گرینۆک بوو. گوتی
گرتبوو فرمیسکی له روومەت دەهاتە خواری. (ئەفدیچ) گوتی:
- دە چاکەت بچۆرهوه.

بەلام (ستیایچ) پیالەکەیی پال داو نیشانەیی خاچی کیشاو سوپاسی
کردو له سەر مێز هەستاو گوتی:
- سوپاست دەکەم، (مارتان ئەفدیچ)، رۆحو جەستەت گەرم
کردمەوه.

(ئەفدیچ) گوتی:

- تکایە! له بیر مەکە هەموو جاری وەرە. زۆرم پینخۆشە بێی!
(ستیایچ) چوو دەرهوهو (مارتان) ئەو چایەیی ما بوو بۆ خۆی
تیکرد. دواي ئەوهی خواردییهوه، پیالەکانی هەلگرت و گهراپهوه
سەر کارەکەیی له بەر پەنجەرە بۆ ئەوهی پارزەنی پیلایۆیک لی بنیتەوه.
بەلام که دەیدووری، چاوی هەر لای پەنجەرە بوو. چاوه‌ریی مەسیحی

ده کرد. ته نیا بیری له و ده کرده و: بیری له قسه و کرده و کانی
ده کرده و.

دوو سهر باز رت بوون: یه کی به پیتلاوی سهر بازی و نه و هی تر به
پیتلاوی شارستانی. ئینجا، دراوسیکه ی به پیتلاویکی لاستیک رت
بوو. پیتلاوه که ی نه و نده پاک بوو ده بریسکایه و. ئینجا نانه و به خو و
به سه به ته و رت بوو. هه موو تیپه رین بی نه و هی بوه ستن. ئینجا
ناره تیک هات، گوره وی خوری نه ستوورو پیتلاوی لادنی له بی بوو.
له نریک په نجره وه ستاو پشتی دایه دیوار. (نه فدیچ) داهاته و و
ته ماشای کرد. دیتی ژنیکی نه ناسه، مندالکی له با و شه. پشتی
دا و ته (با) و هه و ل ده دا منداله که ی داپوشی. به لام به چی داپوشی
که خو ی کراسیکی ها وینه ی دراوی له به ره؟ (نه فدیچ) له په نجره و
گونی له دهنگی منداله که بوو ده گریاو دا وای شتی ده کرد. گونی له
دهنگی ژنه که بوو هه و ل ده دا ژیری بکاته و به لام بی هو و ده بوو.
(نه فدیچ) هه ستایه و، ده رگای کرده و. له پلیکانه وه گازی ژنه که ی
کرد:

- ژنی باش، هو ژنی باش!

ژنه که گونی لیوو، ناوری دایه و.

- بوچی به خو و به منداله و له بهر نه م سهرمایه وه ستاوی. وهره مالی

من. به ئاسانی له بهر گهر ما بیپچه. وهره، لی ره وهره ژووری.

ژنه که به سهرسامی ته ماشای کرد. کابرای پیره میدی به به روانکه و

به رچاقلک بینی، بانگی ده کرد بچینه ژووره و. چوو.

له پليكانه چوونه خواری و چوونه ناو ژووریکي بچووک. پیره میرد
ژنه که ی برده سهر چوارپاکه ی و گوتی:

- لیره دانیسه! نافرتهی باش! ئیره له ناگردان نریکتره. شیر به
مندالته که ت بده.

ژنه که گوتی:

- شیرم تیدا نه ماوه. له دوینی ئیوارپوه زادم به زار نه که وتوووه.

له گهل نه وه شدا مندالته که ی به مه مکی خو په وه نا.

(نه فدیچ) سهری باداو چووه سهر میژ. نانیک و له گه نیکی هیئا.

مه نجه لیکي له سهر سه کوی ناگردان هیئا. که ره می کولای له

له گه نه که کرد ئینجا مه نجه لی ساواری راکیشا. به لام دیتی ساواره که

نه کولایوه. تنیا که ره می له سهر سفره، له به ردهم دانا. ئینجا

خاوییه کی خاویتی هیئا و له تهک نانه که ی دانا و گوتی:

- برۆ پیش نانت بخۆ. نافرتهی باش! من خزمه تی مندالته که ده که م.

منیش مندالم هه بوون. ده زانم چۆن نازیان بگرم.

ژنه که نیشانه ی خاچی کیشاو له سهر سفره دانیشته و دهستی به

خواردن کرد. له و ماوه یه دا (نه فدیچ) له سهر چوارپا، لای مندالته که

دانیشته. هه وتی دا به لیو قرته ی بو بکا به لام چونکه که لوس بوو

نهیتوانی. بو په به خدیالی داهات به په نجه بیترسینی. په نجه ی به رز

کرده وه تا گه یشته ده می مندالته که و یه که سهر کیشایه وه. په نجه ی له

ناو ده می نه نا چونکه له بهر قیر رهش بو بوو. مندالته که، که نه و

دهسته ی بینی، بیده نگ بوو. ئینجا مکایه وه. (نه فدیچ) رووی گهش

بوردهوه. ژنه که به دهم خوار دنهوه، بوی باس کرد که کییه؟ و خه لکی
کونیه؟ گوتی:

من ژنی سهر بازیکم. ههشت مانگه میرده کهم گواراوه تهوه بۆ دور.
دهنگو باسی براره. من چیشتکه ر بورم. که خوا نهم مندالهی دا،
تهو مالهی کارم بۆ ده کردن، ده ریان کردم. سی مانگه بی کارم.
نازانم چیم به سهر دی. چیم هه بوو، هه مووم خه رج کرد. ویستم
دایه نی بکه م. خه لک پیم رازی نه بوون. منیان به لاره له پرو لاواز
بوو. چوومه مالی ژنه بازار گانیک. داپیرم کاره که ر بوو لایان. زور
به لینی پیدام که کارم بۆ پهیدا بکا. ته مایه کی زورم بی هه بوو. به لام
گوتی پاش ههشت رۆزی تر سهریک بده. مالی زور دورره. نازیزی
بچکوله م. زورم نازار دا. نازاری کوشنده! خوشبه ختانه ژنی هه یه
خانوو به کری ددها. به زهی پیماندا هاته وهو دالدهی داین!! نه گهر

تهوه نه بوایه، راستی نه مده زانی چی بکه م؟

(نه فدییج) هه نسکیکی هه لکیشاو پرسی:

- جلیکی گهرمت نییه؟

- جلی گهرم؟! نیستا کاتی تهوه نییه بیر له شتی وا بکه مه وه.

دوینی، دوا ده سرۆکم به بیست کوبیک له ره من دانا.

ژنه که چووه لای چوارپاو منداله کهی هه لگرت. (نه فدییج) هه ستا.

له قورژنیک گه را. لیفه شریکی هیناو گوتی:

- بگه ره! نه گهر چی لیفیکی باش نییه. به لام ده توانی له منداله کهی

بپچی!. ژنه که ته ماشای لیفه کهی کردو ته ماشای پیره میردی کرد.

لیفه‌کە‌ی بردو دەستی بە گریان کرد. (ئەفدیچ) خۆی ئی لاداو
چوو زۆر چوارپاو سندوو قیکی بچووکی دەرھینا. لە ناو
سندوو قە‌کە، لە شتیک گە‌را. ئینجا گە‌رایە‌و بە‌رامبەر ژنە‌کە
دانیشت. ژنە‌کە پتی گوت:

- سوپاس! بە ناوی مەسیح، ئە‌ی پیرە‌مێ‌دی مێ‌رخاس. بی شک
مەسیح بوو وای کرد من بە لای پەنجەرە‌ی تۆدا تێ‌پە‌رم. منداڵە‌کە‌م
خەریک بوو لە سەرمان دە‌مرد. کە هاتمە دەرە‌و گە‌رم بوو، لە
دەرە‌و، وە‌ک پارچە شە‌ختە‌ی لی‌هات. مەسیح بوو وای کرد تۆ لە
پەنجەرە‌و ب‌روانیتە دەرە‌و و بە‌زە‌بیت بە کلۆ‌لی مندا بێتە‌و.

(ئەفدیچ) گرژییە‌و و گوتی:

- ئە‌مە‌یش ئە‌و فێ‌ری کردووین... من بە رێ‌کە‌وت لە پەنجەرە‌و
تە‌ماشای دەرە‌و م نە‌کرد، ئە‌ی ئافەرە‌تی خاس!

(مارتان) ئە‌و خە‌وندی دی‌ووی بو ژنە سە‌ربازە‌کە‌ی گێ‌رایە‌و. چۆن
گوتی لە دە‌نگیک بوو، دە‌نگی گە‌ورە‌مان کە بە‌لێنی دا ئە‌م‌رۆ بێتە
سە‌ردانی.

ژنە‌کە هە‌ستایە‌و و گوتی:

- هە‌موو شتی دە‌بی.

دە‌ستی دایە لی‌فە‌کە‌و لە منداڵە‌کە‌ی پێ‌چا. جارێ‌کی تر سوپاسی
(ئەفدیچ) ی کردو مالاوایی لی‌کرد.

(ئەفدیچ) بیست کو‌یکی دایە‌و گوتی:

- ها، به ناوی مه سیح ئەمه بگره و برۆ رهمن له سه‌ر ده‌سرو که کەت
هه‌لگره.

ژنه که نیشانه‌ی خاچی کیشا. (ئه‌فدیچ) یش نیشانه‌ی خاچی کیشا و تا
ده‌رگا ژنه که‌ی به ری کرد.

ژنه که رویشت، (ئه‌فدیچ) شو‌ربای که‌ره‌می خو‌اردو که‌وته سه‌ر
کاره‌که‌ی. به‌لام که کاری ده‌کرد، په‌نجهره‌ی هه‌ر له بی‌ر بوو.
ته‌ماشای ده‌کرد بو‌ ئه‌وه‌ی بزانی کین تیده‌په‌رن. هه‌ندی که‌س رەت
بوون ده‌یناسین و هه‌ندیکی تر نه‌یده‌ناسین به‌لام که‌سیکی تایه‌تییان تیدا
نه‌بوو.

له‌و ساته‌دا، بینی په‌ره‌ژنیك ریک لای په‌نجهره‌ وه‌ستا. سه‌به‌ته‌ سیوکی
بی بوو، مه‌یله‌و به‌تال بوو، دیار بوو هه‌موو سیوه‌که‌ی فرۆشبوو.
فه‌رده‌ داریکی به‌ کۆله‌وه‌ بوو. ره‌نگه‌ داره‌که‌ی له‌ وه‌رشه‌یه‌کی بی‌نا
خر کردیته‌وه‌. ئیستا بی‌بته‌وه‌ مالی. به‌لام فه‌رده‌ که‌ قورس بوو.
ویستی له‌سه‌ر ئەم شان‌ه‌وه‌ بی‌گوازیته‌وه‌ سه‌ر ئەو شان. بۆیه‌ به‌ری
دایه‌وه‌ سه‌ر پیاده‌رۆو سه‌به‌ته‌ سیوه‌که‌ی له‌ سه‌ر به‌ردیک دانا. پارچه
داره‌کانی له‌ ناو فه‌رده‌ که‌ راهه‌ژاند. کاتی که‌ ئەو خه‌ریکی ئەمه‌ بوو،
مندالیک چه‌فیه‌یه‌کی کۆنی له‌سه‌ر بوو، له‌ پر ده‌ر که‌وت. بی‌ ئه‌وه‌ی
دیار بی‌ له‌ کوی هات. ده‌ستی دایه‌ سیوکی ناو سه‌به‌ته‌ که‌و ویستی
رابکا، به‌لام په‌ره‌ژن ئاو‌ری دایه‌وه‌و بینی، توند قۆلی چاکه‌تی گرت.
منداله‌ که‌ خوی پچه‌رییه‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی رابکا. په‌ره‌ژن، به‌ هه‌ردوو
ده‌ست گرتبووی، چه‌فیه‌که‌ی له‌ سه‌ر کرده‌وه‌و توند قۆی گرت.

پیره ژن لئی ددهاو جوینی پئدهدا، نهویش هاواری ده کرد. (ئهفدیئج)
ماوهی نهبوو دریشه کهی له پیلاره که رابکا. فرپی دایه سه زهوی و
بازیکی هه لدا بو لای دهرگا. ته نانهت به پلیکانه کهوت و
چاویکه کهی په ری. گه یشته کولانی. پیره ژن کورهی رادهه ژاندو
ههرو گیفی لیده کرد که دهیداته دهست پؤلیس. منداله که خوی
راده پسکاندو بهرگری ده کرد. به پیره ژنی گوت:

- هیچم نه بردوو. بوچی لیم ددهی؟

(ئهفدیئج) کهوته به نیان. دهستی کوره کهی گرت و گوتی

- نافرتهی باش وازی لی بینه و به ناوی مهسیح لئی ببوره.

- لیوردنیک لئی ده بورم تا شهش مانگ له بیری نه کا. دهیده مه
دهست پؤلیس. ئه منداله گنده له.

(ئهفدیئج) به ئهرکی خوی زانی ئاموژگاری ژنه که بکا:

- ژنی باش، وازی لی بینه. جارینکی تر شتی وا ناکا، به ناوی مهسیح
وازی لی بینه.

ژنه که وازی لی هینا. کوره که ویستی را بکا، به لام (ئهفدیئج)
رایگرت و پی گوت:

- داوای لی بردن بکه. جارینکی تریش شتی وا نه کهی! من دیم تو
سیوه کهت برد.

منداله که گریاو داوای بردنی کرد!

- بهسیه، بهسیه! ئیستا سیوه که بو خوت به!

ژنه که گوتی:

- نه گهر شته که وا بی ، قهیدی نییه، بهلام نیمه زیاد له پتووست
نازیان ده گرین.

(نه فدیچ) گوتی:

- پتووسته نیمه ی گهوره هیش فیریان بکهین.

پیره ژن وهلامی دایه وه:

- منیش وا ده لیم. حهفت مندالتم هه بوو ته نیا یدک تاقه کچم ماوه.

پیره ژن باسی کرد له کوی ده ژی و چون لای کچه که ی ده ژی و چهند
نه وه ی هه یه:

- بیت وایه ئیستایش تاقه تی کار کردم هه یه؟ نه وه کانم لینا گهرین کار

بکهیم، زور له گه لیم باشن. له هیج جیگایه ک نه و ریزه م نییه که لای

نه وان هه مه. (ئاکسیۆسکا) ی بچکۆله به بی من هه لئاکا. ههر ده لتی:

(دایر! دایر! نازیزو خاس!).

پیره ژن هیور بووه وه. نه مه هیش ئاساییه. ئاخو باسی خیزانه نازیزه که ی

خویانی ده کرد. به منداله که ی گوت:

- یاللا، له رنی خوا برۆ!

که پیره ژن ویستی فهرده داره که به کۆلی خوی دابداته وه، کوره که

چووه پیش و گوتی:

- دایر، فهرده که ت بده به من. من هه لیده گرم. ریگای منیش

بیره دایه.

(نه فدیچ) سیۆیکی له ناو سه به ته که ده رهینا و دایه کوره که و به

پیره ژنی گوت:

- من پاره كهيت دهدهمى، نافرتهى خاس.

پرهژن گوتى:

- تو نازيان هه لده گرى! نهو عيفر يتانه. ده بو ايه سزايه كى واى بدهى
يهك حهفته خوى له سهر قوون رانه گرى.

(نه فدييچ) گوتى:

- هيو اش! هيو اش! داير! نه مه شيو ازي ئيمه يه. به لام شيو ازي خودا
جيايه. نه گهر بو خاترى سيويك شايه نى نه وه بى له سمتى بدرى، نهى
ئيمه له سهر گونا هه كانمان چيمان به سهر دى.

پرهژن بیدهنگ بوو.

بوى گيرايه وه چون گهوره مان نهو پارهى قهرزى كرد بوو، دايه وه
خاوه ن قهرزه كهو چون خاوه ن قهرزه كه چوو قهرزازه كهى بكوژى.
پرهژن گوتى گرت و كوره كه كهيش گوتى گرت. (نه فدييچ) گوتى:

- خوا واى ئيراده له سهر بوو تو لى ببوورى. نه گهر نا، نهو ليمان
نابوورى. له كهس! به تاييه تى نهوانهى نازانن چ ده كه ن؟

پرهژن سهرى بادا. هه نسكيكى هه لكيشا. ئاماژه يه كى رهزامه ندى داو
فهرده كهى له كوولى كوره كه كرد. شان به شانى يهك روشتن.
پرهژن له بىرى كرد داواى نرخى سيوه كه له (نه فدييچ) بكا.
(نه فدييچ) له جى خوى وه ستاو ته ماشاى كردن. گوتى دايه
قسه كانيان كه ده روشتن.

پاش نه وهى به چاو شوينيان كهوت، گهرايه وه مالى. عهينه كه كهى
بينى نه شكاهه.. ده ستى دايه دريشه كهى و ده ستى به كار كرد، به لام

چاوی باش نهیده دهی داوی زفتاوی پیوه بکا. فانوسچی تیپه ری.
 (نه فدیچ) چراکه ی ناماده کردو له دلی خویدا گوتی: (دهی، با
 چراکه دابگیر سینم.) چراکه ی له سهر سهری خویه وه هه لواسی و
 گه پرایه وه بو کاره که ی. پیلاویکی ته و او کردو هه لگیرو وه رگیری
 کردو پشکنی: نایابه! قالبه که و تۆپه له زفته که ی خسته لاوه.
 داوه که ی هه لکرده وه و دریشه کانی کو کرده وه. دهستی دایه چراو
 له سهر میزی داناو کتیبی ئینجیله کانی له سهر ته قچکه هیتایه
 خورای. ویستی نه و لاپه ریه بکاته وه که ئیواره ی رۆژی پیشوو به
 نشانی کردبوو. به لام کتیبه که له جینگایه کی تر کرایه وه. که
 (نه فدیچ) ئینجیلی کرده وه، خه ونه که ی به بیر هاته وه. هه ر هینه
 خه ونه که ی بیر که وته وه، گوتی له دهنگیک بوو دهنگوت دهنگی
 به کیکه له دواوه دی و نریک ده که ویتته وه. (نه فدیچ) ته ماشای کرد
 به راستی خه لکانیکی دی له قوژبنی تاریکی ژووره وه وه ستا بوونو
 نهیده ناسین. نه وسا دهنگیک چرپاندیه گوتی:

- (مارتان)، یاللا (مارتان)، نامناسی؟

(نه فدیچ) پرسی:

- تۆ کئی؟

دهنگه که گوتی:

- من نهوم. من لیروم.

(ستیانیچ) یش به بزه له قوژبنه تاریکه که هاته ده ری و وه هه ور

هه لبرینگاو بزر بوو.

له ههمان قوژبني تاريكدا، ژنه كه دهركهوت. منداله كهي هلكرتبور.
ژنه كه بزهي هاتي. منداله كهيش بزهي هاتي و هاردوو كيان له بهر
چارى توانه وه. دهنگه كه گوتى:

- منيش نه وه تام! پيره ژنه كه له گهل منداله كهو سيوه كه دهركهوتن.
هاردوو كيان خهندهيان كهوته سهر ليوو نه وانيش بزر بوون.

(نه فديچ) ههستي كرد دلى سهرشار بوو له شادى. نيشانهى خاچى
كيشاو لهو شوينهى كتيبه كه كرايه وه، دهستي به خوئنده وهى لىنجيل
كرد. له لاي سهره وهى لاپه ره كه خوئنده وه:

- (برسى بووم، خواردتان پيدام. تينوو بووم، ئاوتان دامى، لايده
بووم، دالدهتان دام...)

له خواره وهى لاپه ره كهيش خوئنده وه:

- (ههرجى له گهل يه كى لهو بچكولانهى ده كهن. له گهل منى
ده كهن...)

(ئيفديچ) زانى خهونه كهي تهرهى نه داوه. بهراستى نهو روزه
(رزگار كهر) هاتوته مالى و نهو ميوانانهى پيشوازي كردن (نهو)
بوون.

شەمالۆك

(۱۱۱۵)

ئەم چىرۆكە لە خاكىكى دەره بەگايەتى رووى داوه. ئاغا
 دەره بەگە كان ئەوسايش وە كوو ئىستا وا بوون: ھەندىكىان بەزەبىيان
 بە ھەزاراندا دەھاتەوہ چونكە لە خوا دەترسان و بىريان لە دوا ساتى
 زىيان دەكردەوہ. ھەندىكى تريان دلرەق بوون دەتگوت تەنيا بۆ
 ئەوہ خەلق كراون خەلك تووشى كۆپرەوہى بكەن!! ئەوانە تەنيا
 يادىكى تالىان لە پاش بە جى ماوہ. لەم تاقمەيش خراپتر نۆكىسە كان
 بوون كە سەرو سامان لە ناو خزمەتكاران دەرى ھىنا بوون و لەسەر
 ئەوانى دى بەرزى كرد بوونەوہ. سەركارى ئەو كۆشكەى باسى
 دەكەين يەكى بوو لەو نۆكىسانە. زەوى و زارى كۆشكى زۆرو بە
 پىتو بەرەكەت بوو. پەر بوو لە لىرو مىرگى بەراو. ئەگەر پىسى و
 مۇخەننەتى سەركار نەبوایە، ئەو جوتيارانەى كارىان تىدا دەكرد، بە
 بەختەوہرى و تەباو تفاقى لە گەل ئاغاكانيان دەژيان.

سەركار پىشتەر تەنيا كۆپلەيەكى سادە بوو بەس بەلام لەسەر
 خاكىكى تر، ھىمانى بەرز بوو وە بۆ پايدى سەركارى، بە پى،
 جوتيارە مسكىنە كانى دەپلىشان دەوہ. خىزانەكەى لە ژنەكەى و دوو
 كچ پىك ھاتبوو. وەك دەلەين، دەمى بوو، پىياسكەى خۆى پەر پارە

کردبوو. دهیتوانی ژبانیکی نارخه‌یانو خوشگه‌زه‌رانو بی خهم بزی،
نه‌گهر له‌بهر ئیره‌یی نه‌بوایه که کردی به درنده‌و چاو‌چنوک.

به‌کم جار جه‌بدانی جوتیاره‌کانی له‌ بینگاری نه‌هیشت. به‌کاری
بینگاری ده‌پرزاندنه‌وه. کارگه‌یه‌کی که‌رپو‌و‌چی داناو به‌خورتی کاری
سه‌ختی به‌پیاو ژنان ده‌کرد. که‌رپو‌و‌چه‌که‌ی ده‌فرۆشت و قازانجیکی
زۆری لی ده‌هاته ده‌ست. جوتیاره‌کان، که‌ دیتیان به‌ شیوه‌یه‌کی
درندانه ده‌چه‌وسیندرینه‌وه، راپه‌رین و ویستیان لای ئاغای ده‌ره‌به‌گیان
شکات بکه‌ن، بو ئهم مه‌به‌سته‌ چوونه‌ مؤسکۆ به‌لام ئاغای ده‌ره‌به‌گ
گوئی به‌سکالایان نه‌دا. له‌باتی ئه‌وه‌ی باریان سووک بیی، زیاتر
که‌وتنه‌ به‌ر قین و تۆله‌ی سه‌رکار که‌ ههر زوو زانی چیمان کردووه.
زیاتر تورو‌شی درنده‌یی و خوینمژران هاتن. ئه‌وه‌ی قوره‌که‌ی خه‌ستز
کردبوو ئه‌وه‌ بوو هه‌ندی برای درۆزنیان تیدا بوو. زمانیان له‌هاورپی
کۆیله‌کانیان ده‌دا. به‌جۆری که‌س نه‌ما متمانه‌ به‌ براده‌ری خۆی بکا.
تۆقان و نیگه‌رانی، هه‌موو جینگایه‌کی گرتووه. سه‌رکاریش تا ده‌هات
زیاتر شیتی خراپه‌کردن ده‌بوو.

وه‌کوو چۆن له‌جان‌وه‌ری درنده‌ ده‌ترسان ئاوها له‌سه‌رکار
ده‌ترسان. ئه‌گهر له‌گوندیک ده‌ریکه‌وتایه‌ خه‌لکه‌که‌ له‌به‌ری
هه‌لده‌هاتن وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌بهر گورگ هه‌لدین. له‌کوی بیان بکرایه
خۆیان ده‌شارده‌وه‌ بو ئه‌وه‌ی له‌درندایه‌تی به‌دوور بن.

سه‌رکار تا ده‌هات ترسی زیاتر ده‌بوو. ئه‌مه‌یش قینی ده‌جۆشان‌دو رقی
قووتی له‌دل زیاد ده‌کرد. ئه‌وسا کاری بینگاری دووچه‌ندان
لینه‌کرد. قوربانییه‌ مسکینه‌کان زیاتر و زیاتر لیدانیان ده‌خوارد.

ئەگەر ئەو درىندەيە بىكوزن، يەكسەر لە دەستى رزگار دەبن.
جوتيارەكان ھەميشە بېريان لەمە دەكردەووەو زۆر جار بە نېيتى
پاسيان دەكرد. ئەگەر يەك دوو كەس لە شونينكى لاچەپ
كۆپورنايەتەو، ئەوھى نازايان دەيگوت: (تا كەى بەرگەى زىندوويى
ئەو كافرە بگريئ بۆ ئەوھى ئەشكەنجەمان بەدا؟ با لىيدەين و لە كۆن
خۆمانى بگەينەو! گوناھ نىيە شەيتانكى وەھا بىكوزن.) رۆژى لە
رۆژەكانى حەفتەى نازار، سەركار جوتيارەكانى ناردە لىر.
جوتيارەكان بە ئەلقە دانىشتن بۆ ئەوھى فراوين بۆن. ھەمان باس
ھاتە پىشەوہ:

ھەندى گوتيان: (براينە، وا بېرۆا چىمان بە سەر دى؟ چىدى ناتوانين
بەم جۆرە بۆين. ئەو پياوہ درىندەيە لە ژىر بى دەمانپىشيتتەوہ. تا
مۇخى ئىسقان شەكەتمان دەكا. لە مالموہ راحەتمان لى ھەلگىراوہ.
ژانئىش وەكوو پياوان شەو و رۆژ حەجھانيان نىيە. ئەم كابرايە لە
ھەموو شتى دۆرمنداريمان دەكا. ئەگەر شتىكى بچووكى نەكەوتتە بەر
دەن، فەرمان دەدا جەلدەمان لى بەدەن. (سىمىن) ە گىلى كلۆن لە بن
لىدان مرد. (ئەنسىم)، ئىستائىش زنجىر كراوہ. چ شتى رنى لى
گرتووين؟ تا كەى لە دەست ئەو شەيتانە سەبر بگريئ؟ ھەبزانە بە
سواری ئەسپەكەى دى و ھەنجەتيك دەدۆزىتەوہو گىچەلەمان بى دەكا.
ئەگەر پياو بىن، كە ھات لە سەر ئەسپ رابدە كىشىنە خواری و بە
زەبىنكى تەور لە ناوى دەبەين و لە دەستى دەحەسپىنەوہ. وەك
سەگ لە ناو لىر دەبىنۆين، بى ئەوھى ھىچ شورنى ديار بى. با
دروشمان ئەمە بى: (با وەكوو يەك پياو يەك بگريئ! بىرى خائىنان!)

(فاسیلی مینایف) وای گوت. هقی بوو لهوانی دی داخ له دلتر
بی چونکه بهلانی کمدوه، حلهتی جارنک جلدی لی ده درا.
سدرکار به توبزی ژنه کهی راکیشا بووو کردبووی به چیشته کهی
خوی.

نمه بوو پیلانی توله سندنه وهی جوتیاره کان.

به راستی نیواری، سدرکار ده رکوت. سدرنجی قینه وهنی به
دهور و بهری خویدا گیرا. یه کسه ر نهو کهم و کورتیهی دوزیه وه که
چاوی لی ده گیرا. له ناو دره خته کان، دره ختیکی زهیزه فون بهو جزره
نبر ابو وهه که نهو داوای کردبوو.

- پیم گوتن: نابی توخنی دار زهیزه فوونه کان بکهون! کی نم
دار زهیزه فونهی برپوه ته وه؟ ناوی چیه؟ نه وهک هدمووتان جلدی
ده خون. له ههمان کاتدا، چاوی به ناو کرینکاره کاندای گیرا. له
تاقمیکه وه بو تاقمیکه تر. بو نه وهی بدوزیه وه کی نهو گونا هدی
کردوو. جوتیارنک هاوریه کی له هاورپیکانی خوی نشان دا به
ناوی (سیدور) و سدرکار به یهک زهر دهم و چاوی کابرای به سه زمانی
بریندار کرد. نینجا دهرفه تی له دهست نهدا، جامی قینی به سر
(فاسیلی) دا رشت! چهند جارنک به قامچیه کهی چزه ی لی ههستاند
به بیانوی نه وهی گیشه داری نهو له هی نهوانی دی که مژه.

جوتیاره کان لینی گهران به هیمنی بگه رپته وه مالی.

نیواری، جارنکی تر کوبوونه وه. (فاسیلی) به توندی قسه ی له گهن
براکانی کرد، پی گوتن:

مینگهلی زهللینه! ئیوه پیاو نین. ئیوه دهلین وهك برا
 به گرتورین!... کهچی کاتی ئهو زورداره دهرده کهوی. برپاره کهتان
 ده لری! سواندوو کهیش کاتی پیلانیان له ههلو دانایهوه، وایانکرد.
 هاراریان ده کردو پیشبرکییان له هاوار ده کرد: (هموو له پیناوی
 هه به کیک! بمری خائینان!). به لام که ههلو په لاماری دان، هه به که
 به لایه کدا ههلات و خویان له په نا گهزگهز که شاردهوه. به لام ههلو
 وهك برووسك هات و چرنوکی له یه کی له پاساریه کان گیر کردو
 بلندی کرد بو ناسمان. ئهو کیشکانه ی بهر چنگی ههلو نه کهوتن له
 بهینی خویانهوه گوتیان: (کامه مانی رفاند؟ ناخ! فانکا) رفینراوه!
 چاکی کرد. (فانکا) هه شایه نی ئه وه یه.

ئیوه ییش وا ده کهن. به قسه دهلین: (بمری خائینان!), کهچی
 هه مووتان خیانهت ده کهن. که میرغهزه ب له دهمو چاوی (سیدوری
 دا، ده بویه هه مووتان وه کوو یهك پیاو راپه رن. ئهو حهله کوتایی به
 نازاره کاغان ده هات.

به لام ئیوه تا تاقوه تان تیدایه هاوار ده کهن: (با یهك بگرین!... بمری
 خائینان!) و که میرغهزه ب دهرده کهوی، کهس خوی ناگری.
 جوتیاره کان زور جار نهم قسانه یان ده کرد. ئهو بیره یان هه له ناو
 دلدا بوو که میرغهزه ب ئیعدام بکه نو له هه وکی خوی بکه نه وه.
 له دوا روژی هه فته ی نازاردا، به زمانی سه رکاری درنده رایانگه یاند
 جوداس له زهوی ناغای دهره به گ ده چتری و پتویسته هه موو
 جوتیاره کان ده ست به جووت بکه ن. نهمه ییش نازاریکی ترا! روژی

همه‌ی غمبار بود، لای (فاسیلی) کز بو نه‌وه. باسی پیلانه‌کهمان
کرد. له همور کاتی توورده‌تر بوون. ده‌یانگوت:

- له‌بهر نه‌وه‌ی سووکایه‌تی به خوا کرد که ویستی نیمه نه‌و تاوانه
گهوره‌یه بکه‌ین، نایی هیچ شتی ریمان لی بگری.
با به یه‌ک زه‌بر کوتایی بی بین.

(پروژس میکینف)یش به ده‌وری خویه‌و قسه‌ی کرد. پیاونیکی هینمو
بی وه‌ی بوو. له باره‌ی کوشتنه‌وه، له‌گه‌ل براکانیدا نه‌بوو. که گونی
ده‌دایه پروژه تاوانکاره‌کانیان، به خه‌فته‌وه سه‌ری با ده‌داو پی
ده‌گوتن:

- گونا‌هینکی گهوره‌یه پیاو وه‌کورو نیوه قسه بکا. بی به هزی
کوژرانی رۆحیک. نه‌مه گهوره‌ترین تاوانه. به لای نیوه‌وه ئاسانه
رۆحیک ره‌وانی نه‌شکه‌نجی نه‌به‌دی بکه‌ی. بی شک! به‌لام پاشان
ده‌روونتان له توله‌ی نه‌و تاوانه، چهند نازار ده‌کیشی؟ نه‌گهر سه‌رکار
به تاوانه‌کانی سووکایه‌تی به ئاسمان کرد، چاره‌ری بکه‌ن. نه‌مرو نا،
سبه‌ی به سزای خوی ده‌گا! پیویسته نیمه ته‌نیا نازار بخوین و دان به
خوماندا بگرین.

نه‌و جو‌ره نه‌رمیه رفینکی شیتانه‌ی له دلی (فاسیلی) بزواند. هاواری
کرد گوتی:

- ورینگه ورینگی چی ده‌کا؟ ههمان قه‌وانی کۆنه لیده‌داته‌وه:
(گونا‌هینکی گهوره‌یه مروفتیک بکوژین!) پیویست نا‌کا تو شتی وا به
نیمه بلتی. مندالیش نه‌م شتانه ده‌زان! به‌لام مرو‌ف هه‌تا مرو‌ف هه‌یه!
نایا خودا قه‌بوون ده‌کا نه‌و کافره، نه‌و برای خو‌کوژه، نه‌و سه‌گه

مهلعوونه! به زيندوويي بميني؟ نه گهر سه گيك هار بي، خهلك
 دهيكوژن بو نهوهي نهيانگري. نه گهر ليگهريين نهو سه گه بزي، له
 ناومان دهبا. نابينن چتو ريگاي دوزيهوه بو نهوهي له ناومان بيا؟
 نه گهر تاوانيك بكهين، نه مه بو نهويه تا براكانمان رزگار بكهين.
 هموو دوعا ده كهين به خراپه دانه نري. حهفت و ههشتي دوورو دريژ
 سوودي چيه؟ ده تانهوي چاره ري بكن تا له ناومان دهبا؟
 (ميكيف)، نهو وريتهيه چيه ده كهي؟ نيا تو پت وايه نه گهر له
 روژي پروزي ههستانهوهي گوره مان، يه سووعي مه سيح، له مردن،
 بچينه كار، گوناومان كه متر ده بي؟

(ميكيف) وه لامي دايه وه:

جا بو نه چينه كار؟ نه گهر رهوانه ي كارمان بكن، من بهش به حالي
 خووم ده چم. خو بو خووم كار ناكم. خوا ده زاني ئوبالي له نه ستوي
 كي دايه؟ پيش هموو شتي با له دلوه له خوا بترسين. براده ران،
 پيم وا نيه له خوومه وه ناموزگاريتان ده كه م. نه گهر ياساي خوا فيرمان
 بكا خراپه به خراپه له ناو ده چي، ده هاتمه تهك ئيوه. به لام خوا
 فه رمان شتيكي ترمان بي ده كا. ئيوه وا ده زانن خراپه له دلي
 خو تان ريشه كيش ده كهن. كوشتني مروؤ كاريكي ژيرانه نيه. خو ين
 به سهر بكوژه كه دا ده گه رپته وه شوونيك جي ديلي ناسرپته وه. ئيوه
 به خه يالي خو تان وا تيده گن كه به مه وه خراپه له ناو ده بن، نازانن
 نه وه خراپه يه ئيوه پال ده دا وا بكن. وه كوو په نده كه ده لي:
 (ته ماشاي رووي بكه. كویره وه ري له روودا دياره!)

ئەم قەدەمە گۆنگەرالى ھەزالدا. ھەلەكەتچىيان مەھلىيان كۆرد بە لای
وەرگرتنى ئەو ئامۇزگارپانەدى (مىكسېف) ى خواپەرست كۆردى واپان
بى باش بوو دان بە خۇپالدا بگرن، ئەك ئەم گوناھە گەرەبە بگەن.
ھەندىكى تر گۆيان دا تىختىخەدانى (فاسىلى).

كە جەزنى فەسح ھات، جوتپاران، بە پىنى رى و رەسى كۆن،
ئانھەنگيان گىراو بەرەبەرى رۆژئاوا، كۆپخاى دى ئەگەن مىرزاپانى
شارى دەرەبەگ، ئامادە بوو، گوتى:

- (مىشېل سىمىنۆفېچ) ى سەركارى بالامان فەرمان دەداو ھەموو
كەس ئاگادار دەكاتەوہ كە سەر لە بەيانى، دەست بە كىلانى زەوى
ئاغام بگەن و جۆداس تۆو بگەن و داىبچىن.

كۆپخا و مىرزاكان بەم جۆرە بە گوندا گەران و بۆ ھەر يەكەن ديار
كۆرد چ شوپنى تۆو بەدا.

جوتپارە بەسەزمانەكان رۆندكى خۇيان خواردەوہ. كەس نەپۇرا بە
ئاشكرا بەرگى بكا. بەيانى رۆژى پاشى، ھەموو بە ھەوجارەوہ لەو
شوپنە ئامادە بوون كە بۆيان ديارى كرا بوو. ناچار بوون بە دلى
برىندار كار بگەن. لە كاتىكدا كە زەنگەكان بە ھەموو ھىزى
خۇيانەوہ بۆ قەداسى بەيانى لىدەدران و لە كاتىكدا كە برواداران بە
شادى و بە جلى نوى روويان دەكردە كلىسە، (مىشېل سىمىنۆفېچ) ى
سەركارى بەدكار ھىشتا لە خەونكى قوولدا بوو. دەرەنگ بە خەبەر
ھات. كە لە ناو نوپن ھاتە دەرەوہ، يەكسەر دەرچوو بۆ ئەوہى بزانى
لەسەر زەوى چ باسە! يەكى بەدۆزىتەوہ گىچەلى بى بكا! ژنەكەى و
كچەكەيشى لە ژوورى خۆ خەملاندن بوون.

نۆکه ر له بهر ده رگا چاره رتی ده کردن. گالیسکهی دابه سراوی
پنوو. دوو نافرته که سوار بوون بو نهوهی بچه کلنسه. دوای
سه عاتیک، گه رانه وه. (میشیل سیمینوفیچ) یش گه رابه وه. کاره که ر
سه ماوه ری ناماده کرد بوو. له سه ر سفره دانیشق.

(میشیل سیمینوفیچ) پیاله چایه کی خوارده وه و فله وونه که ی
داگیر ساندو بانگی کویتخای کردو گوتی:

- کاروبار چۆن ده روا؟ ئایا فه رمانه کانی منت جی به جی کرد؟ ئایا
جوتیاره کان خه ریکی جووتن؟

- چ فه رمانیکت پیکردم، جی به جیم کرد. ئه ی (میشیل سیمینوفیچ)
- باشه. به گوئیان کردی؟

همه رو یان! هه ر یه که م برده ئه و شوینه ی ده بی بیکلتی.

- بردتن؟! به لām ئایا ئه و ته وه زه لانه کار ده که ن؟ برۆ بزانه چ
ده که ن؟ پیمان بلی دوای که میکی تر، من ده چم بزانه چی ده که ن؟
ده مه وی هه ردوو که س هکتاریک بکلتن. وریا به ئیشه که ده بی بوخته
بی! نه گه ر تاوانباریک بینم، گوئی پی ناده م که نه مرۆ رۆژنکی
پیرۆزه.

- ئیراده ی تو فه رمانه.

کویتخا ویستی زوو برۆ، به لām (سیمینوفیچ) بانگی کرد. سه رکاری
ره فه کار ئاسایی نه بوو. شله ژا بوو. ده تگوت له سه ر درکانی
را ده کیشن! زمانی له بهینی ددانه کانی ده گه را. شتیکی له دلدا بوو
ده یه ویست بلی. شتی هه راسانی کرد بوو. گوتی:

- به راست. دهمهوی قسه یه کت بی بلیم. باش گوی له قسه ی نهو
 ته وه زه لانه بگره. هه ولده بزانه چی دهره هق به من ده لین. نه گهر نهو
 هیچو پوو چانه غه یه تم ده کهن، به دروستی پیم بلی. نا! من
 دویاناسم! نهو چروو کانه! ههموو خه میان نهو یه خواردنی باش
 بخون. باش بخونه وهو له سهر که وله مهر پال بکه ون. به لام گوی به
 کار کار کردن نادهن. گوی له قسه کانیا بگره. به لام خوت مهینه
 سهر نهو شکله. ههر یه که چی ده لی، وه ره وه پیم بلی. من ده بی
 ههموو شتی بزخم! ته نانهت که مزین قسه یشیا ن. برو! گویت بکه وه.
 نه که ی هیچیم لی بشاریته وه.

کوئخا گه رایه وه. یه کسهر خوی هه لدا یه سهر خانه ی زین و رووی
 کرده لای جوتیاره کان.

ژنه که ی (میشیل) گوی له ههموو شتی بوو، به نهرمی و به ناوران هوه
 چووه لای میرده که ی. ژنیکی نهرمو ناسک بوو. جوتیاره کان ههر
 دهر دیکیا ن به سهر به اتایه، نازاری بی ده خوارد. ده پیاراستن. زور جار
 میردی هه لچووی هیور ده کرده وه. به دلی خه فته بار تکای لی کرد. به
 لاواندنه وه، گوتی:

- نهی هاورپی رۆحم، (میشیل) ی نازیز، له بیرت نه چی نه مرۆ رۆژی
 جه ژنی گه وره یه! نهو رۆژه پیروژه ی بو خوا ته رخا ن کراوه. گونا می
 گه وره مه که، هاورپی!! بو خاتری مه سیح، نه مرۆ لی گه ری
 جوتیاره کان نازاد بن!!

به لام (میشیل سیمینو فیچ)، قسه ی ژنه که ی به گویدا نه چوو. به په نجه
 هه ره شه ی کردو به پیکه نینیکی پس وه لامی دایه وه:

- دهميکه قه پرغەت چزه‌ی قامچي نه چەشتوو. ئەمە روونە. ئەگەر
بته‌وی نامۆزگاريم بکەي، خۆت تیکەل شتی دەکەي که هیچي لی
تیناگەي!

- (میشنکا)، هاورپنی میهره‌بانم، نامۆزگاري من رەت مەکەوه.
دەزانی خەونیکی چەند پەريشانم پیوه دیوی! ۱ خەلك گریانان بۆت
دەهات. گریان! ئای خەونیکی ترسناک بووا ئەمرو رۆزی جەژنی
پیرۆزه، جوتیارەکان ناچار مەکه کار بکەن!

- تۆو هەقی شەیتان! هەقت بە سەر کاری منەوه نەبی! گەوجە! لەوه
زیاتر کێس لە سەبرو هەدارم وەر مەگرە! بیدەنگ بە! ئەگەر نا،
جەلدەت لە ورگ دەدەم! ئەوسا ئاوازه که شتیکی تر دەبی.

سەرکار ئەمەي گوت و وهك شیتی هاروهاچ پری بە ژنەکەي دا کردو
بە سەری قەلوونەکەي زەبرینکی زۆر توندی لە دەمی دا. ئینجا
دەری کرد. بە دەنگیکی توندو تیژ فەرمانی پیکرد خواردنی بۆ بینی.
شۆربایەکی ساردو کولیچه‌یه‌کی بە گوشت و دوو قاپە کەرەمی بە
سەرکه‌و گوشت بەرازو حەلوا بە نقیشکیان بۆ هینا. وهك ئەمیران بە
نامو چیژ خواردی. سەرەرای هەموو ئەمەیش یەك کاسە ئای ژایانی
خواردەوه. کولیچه‌کان زۆر بەتام بوون، وه‌کوو شیرناتی پاش جەم.
ئینجا لە دوو چیشتکەرەکەي نارد. چیشتکەرەکه بە فەرمانی ئەو،
تیی هەلکەردە گۆرانیه‌کی خوش. ئەویش بە شیوه‌ی خۆی سەرپەنجەي
لە چەنگەکەي دەدا.

ئەو پیاوه ئاوها بە نارخەیاننی خواردنەکەي هەرس دەکرد. گۆنی نه به
خەلك و نه به خوا نەدەدا. ورده ورده پەنجەي لە سەر ژنی چەنگ

وهستا. له گهل چيشتكه ره كه دهستي به گالته كردو كهوته قسه و
باسي دلداري.

بهلام گهرا نه وهی كت و پری کویخا نه و گفت و گو به دوو قولیهی لی
تیکدان. کویخا ته و او داهاته وه و چاره پری کرد فرمانی قسه کردنی
بدن.

- باشه! نه و هیچ و پوو چانه چ ده کهن؟ نایا باش ئیش ده کهن؟ نایا له
کاتی دیاریکرا و دا کاره که یان ته و او ده بی؟
- تا ئیستا نیوه یان زیاتر کرد و وه.

- نایا گاسن هموو شوینیکی گرت و وه؟ خو په له یان نیه! ۱
- هیچ په له هم نه که و ته بهر چاو. کاریکی پوخته کرا وه. ده تر سن...
- پیم بلتی، نایا گاسنیان باش دا گرت و وه؟ زه و یه که یان توند
ههژاند و وه

- زه وی ئیره سوو که وهك تۆز بهرز ده بیته وه.
سه رکار نه ختی بیده نگ بوو. له بیر کر نه وهی نیگه رانی نفووم بو بوو.
دهستی پیکر ده وه:

- شتی باشه، بهلام پیت نه گوتم جوتیاره کان رایان له باره ی منه وه
چییه؟ بی شك پاش مله قسه ی خرابم بی ده لئین! نه ختی باسی قسه
خرابه کانیا نم بو بکه.

کویخا له وهلام دانه وه دوو دل بوو. بهلام سه رکار به توور بهی
فرمانی پیکر د قسه بکا:

- دهمه وی هموو شتیکم بی بلتی. دهمه وی گویم له قسه ی نه وان
بی، نهك قسه ی تو! نه گه ر راستیم بی بلتی؟ پاداشتی خوت

وهرده گری. به لآم نه گهر به خدیالت دا بی شتی له من بشارینهوه،
شته که ههرچی هه بی، جهلدهت لی دهری. وا دهزانی لهوانی دی،
زیاتر له تو دهبهنگیمهوه؟ یاللا (کاتیوشا)، کاسه یهک ناوی ژبانی بو
نیکه. با گریی زمانی بگریتهوه.

چیشته که به قسه ی کرد. کاسه یهکی پر ناوی ژبان کردو بو
کوئخای راداشت. نهویش ورته ورتیکی کرد: (له نه ندروستیت!) به
یهک فر، هه موو شهرا به که ی خواردهوه و لیوی خوی سرپیهوه و خوی
بو وه لامدانهوه ناماده کرد. له دلی خویدا گوتی: (ههرچی ده بی، با
بی. تاوانی من نییه جوتیاره کان پی هه لئالین. مادام وای دهری، با
گوتی لی بی!)

که بهم جوړه زاتی چوو بهر، دهستی به قسه کرد:
- جوتیاره کان بیزارن، نهی (میشیل سیمینوفیچ)، به ناشکرا گلهی
ناخوش ده کهن!

- ده قسه بکه. چی ده لئین؟

هه ندیکیان ده لئین تو بروات به خوا نییه.

سه رکار تریقایه وه و قاقا پیکه نی:

- چ خویریهک وا ده لی؟

- هه موویان وا ده لئین. بیان وایه تو خوت به دهست شهیتانهوه
داوه.

سه رکار دیسان قاقا پیکه نی و گوتی:

- خوشه! زور خوشه! به لآم یهک یهک باسیان بکه. بو نمونه (فاسکا)

چی ده گوت؟

- كوتخا هندی خزم و برادری هه بوو، دهی و بیست بیانپارتی.
بهلام (فاسیلی؟) چند سال بوو دوزمنداریه کی گورهی له گدن
سهر کار هه بوو.

به بی دوردلی گوتی:

- (فاسیلی) له هه موویان زیاتر دهنه پیتی و کف ده چرپتی.

- باشه. ده قسه بکه! دهمه وی گویم له قسه کانی بی.

- قسه کانی تر سناکن. که بیری لی ده که مدهوه، موچر کم بی دادی.

هه ره شهت لی ده کاو ده لی: پیویسته پیای وه کوو تو به توندو تیزی

کوتایی بی.

سهر کار بهم قسه یه شادتر بوو، گوتی:

- دهک له عنه تی لیدا. قسه ی چند ره په! نهم (فاسیلی) یه پالته وانیکی

راسته قینه یه. دهک به لای لیدا! نهی له سهر چی وه ستاوه؟ بوچی وهک

که و دهن چای تیبریوم؟ بوچی نایه یه که سهر سهرم هه لکیشی؟ رهنگه

نهم فی شالکده شته که ی به لاوه ئاسان نه بی. نهختی چاوه ری بکه.

(فاسکا)، نازیزه کم، (فاسکا)، نیمه نهم دووه له بهینی خو مانه وه

قسه ده که این! ... با بچینه سهر یه کیکی تر ...

- نهم سه گه، (تیشکا)، چ حه په حه پ ده کا!

- هه موو به ره قی قسه ت دهره ق ده که ن!

- به لی، به لام نیم گوتی دهمه وی یه که یه که بوم باس بکه ی

- رووم نایه قسه کانیاں دوو باره بکه مدهوه.

- نهو ناسکییدتان دیوه؟ ناخ! دهی، ناخیری قسه ناکه ی؟

- خو زگه ده خوازی ورگت بدری و ریخه لوتکت به گوری وهر بی!

سهرکار زیاتر شاد بو. نهونده پیکهنی، خهریک بوو قهرغهی
پچری!!

- دهبینن کامه مان یه کهم جار ریخولهی به گوری وهر دهی! من، یان
نهو بۆره پیاوانه؟! نهوه کی وای گوت؟ بیشک، (تیشکا) بووه؟!
- کهس قسه یه کی باشی نه کرد. هه موو جوینو هه ره شه یان له سهر
زمان بوو. یهک له یهک زیاتر!

- راست ده کهی! نه دی (بیترۆشکا میکییف)ی دووفاق؟ وا بزائم
ئه ویش وه کوو نهوانی دی به قسه ی شیرین جوینم پی ده دا!
- نا. (میشیل سیمینۆفیچ) هیچ قسه ی پیسی له دم نه هاته دهره وه.
- نه دی چی ده گوت؟

- له ناو هه موویان ته نیا نهو بیده نگ بوو. نه م پیاوه غوونه ی نیه. تو
نازانی چ شتیکم لی دی! نا. بروام به چاوی خۆم نه ده کردا
- شتی چیت لی دی؟

شتیکی سهیر!! جوتیاره کان واقیان ورما بوو. باوهریان نه ده کرد.
- هه ی میرغه زه ب، پیم بلتی چیت دی؟

له قه د ته لان جووتی ده کرد. که لئی نزیك که و تمه وه. ناوازیکی
ناسک و دلبروینم که و ته بهر گوی. نهو پیاوه سروودیکی نایینی
دهورینگاند. نا ههنگیکی زۆر جوان بوو. له دووره وه، رووناکییه کی
کزم له سهری مژانه ی هه و جاره که ی، له بهینی ههردوو دارخه زنه،
بینی ده له رایه وه.

- ئینجا؟

به راستی نوور بوو. تا نریکتر ده که و تمه وه رووناکیه که ی زیاتر
ده بوو. زوو زانیم رووناکیه که له چیه وه دی...
شمالووک... شمالوکیک له واندهی له بهر ده رگای کلیسه به پنج
کویکی ده دن. له سه ری مژاندهی چه سپ کرد بوو. بلیسه ی له گن
کزه بادا جوان ده له رایه وه. جوتیاره که چاکه تی یه ک شه مده ی له بهر
بوو. به کاوه خو له بهر ده می من هوی دایه وه. هه و جاره که ی
راهه ژاندو گاسنی بادایه وه و که وته سه ر دیریکی تازه. بلیسه
بچوووک و روونا که کیش هه ر ده سووتا.

- چی ده گوت؟

- ته نیا یه ک قسه ی ده کرد. که منی بینی، هیوای جه ژنیکی خوشی بو
خواستمو دهستی به سر وودی خو ی کرده وه.

- هیچ قسه ی تر تان نه کرد؟

- نا، نه مزانی چی له باره ی کاره که یه وه بی بلیم؟ جوتیاره کانی تر
بی پیده که نین و تیزیان بی ده کردو بیان ده گوت:

- هه ی شیتی به سه زمان، خورا سر وود ده خوینیته وه. نه م سر وود
خوینندنه ت وای نه کرد نه مرو کار نه که ی. پیویسته دو عاو نو یژو توبه
بکه ی بو نه وه ی له م گونا هه ت پاک بیته وه.

نه ی (میکیف) چی وه لام ده دایه وه:

- سر ووده که ی ده بری و قسه ی ئینجیلی دوو باره ده کرده وه: (ناشتی
بو زه وی و شادی بو خه لک!) ئینجا نه سپه که ی ده هاژواو دهستی به
کاره که ی ده کرده وه. بلیسه بچووکه شاده کیش له بهر کزه بادا
ده له رایه وه.

سەرکار له پینکەنین وەستاو سەری دانواند. چەنگەکەى له دەست
بەر بوو و هەو. بیریکی رەشى بۆ هات.

ماوەیهك له بێدەنگییهكى ناخۆشدا بوو. كە كۆنخاو چیشكەرەكەى
بە رى كرد، بە پەله چوو و ناو جى. دەینالاندو دەپشماند، دەنگوت
گالیسكەیهكى له قورچەقیو له ناو زەندۆن دەردىنى. ژنەكەى هات.
زۆر نیگەران بوو. لى پرسی چیهتى؟ بى هودە تكای لى کردو لى
پارایهوه، نهیتوانى لهو وشانه زیاتر هیچی لى دەربینی كە بەردەوام
دووبارهى دەکردهوه:

- بۆرى دام! تووشى شتى هاتووم. ئیستا نۆرهى منه!

- ژنەكەى بە ناسكى دنهى داو پى گوت:

- زانت بێتهوه بەرا! پیاویژگه، ههسته برۆ ئەو جوتیاره بەسەزمانانه

ئیزن ده! ههموو شتى چاك بوونهوهى ههیه! بۆچی بە شتىكى هيج،

وارووخواوى؟! تۆ بى دوودلى، زۆر كارى ترسناكت ده كرد.

كابرا بە نالە نالە له قسه كەى بەردەوام بوو:

- فەوتام! بۆرى دام! تۆ هەول دە لەمەودا بە سەلامەتى، بەبى نازار،

لهو بەلایه دەربچى! خەمى من زۆر گهورهیه، تۆ تى ناگەى.

لەبەر غەم دەتلایه و هەو له ناو نوین تلى دەداو خۆى وەرده گىرا.

رۆژى پاشى، كارى ناسابى خۆى دەست پىكردەوه. بەلام زۆر گۆرا

بوو. (میشیل سیمینوفیچ) نەدەناسرايهوه. غەم دلى دەكروشت. لهو

كاتەوه ژيانى غەمبارى راكیشاو لى گەرا كارو بار بە كەیفى خۆى

بپروا. بى باش بوو، بى ئیش له مالهوه بى وەر نه چى.

که دهر به گه که هات زه و بیه کانی به سهر بکاته وه. له دوو سهر کاری
نارد. پینانگوت نه ساخه. دوو باره داوای کرد، هه مان وه لامیان
دایه وه. به لام زوو زانی (میشیل سیمینوفیچ) خووی به خوارنده وه
گرتو وه. ژیانیکی بوش دهژی و میشکی خه ریکه ورده ورده تاریک
دادی. نهو پاره ی مابووی له شهراب چوو. کابرای به دبدخت له
کو تاید، به ربوو وه ته پانی بنی. وای لیتهات لیته کانی زنده کی
فرۆت بو نه وه ی لای خاوه نی مه یخانه به ناوی ژیان بیا

نهو جوتیارانه ی له گه لیان توندو تیر بو، به زه بیان به کلنولی
دههاته وه. پاره یان ده دایه بو نه وه ی بخواته وه و خه می خوی تیدا
بتوینته وه.

ماوه به کی زور به و ژیانیه ی نازه لانه نه ژیا. سالیکی به سهر دا تینه پهری،
ناوی ژیان له ناوی برد.

گوناهکاری تۆبهکار

ئىنجا بە يەسووعى گوت: (ئەگەر ھاتمە مەلە کوت، ناوم ئىنە).

يەسووع پىي گوت:

(راستىت پىي دەلئىم. تۆ ئەمرۆ لە گەل من لە بەھەشت دەبى).

***

كابرايەكى حەفتا سالى ھەبوو. ھەموو ژيانى خۆى بە گوناھ

كردن برده سەر. كابرا نەخۆش كەوت، ھەر تۆبەى نەكرد.

كە ھات بېرى، لە دوا ھەناسەدا، گریاو گوتى:

- خوايە، لىم خۆش بە وەكوو لە سەر خاچ لە دوو دزەكە

خۆش بووى؟

ئەمەى گوت و گيانى سپارد. رۆحەكە خواى خۆش دەويست.

برواى بە روھى خوا ھىناو فرى بۆ بەر دەرگای بەھەشت.

گوناهكارەكە لە دەرگای دا. پارايەو دەرگای بەھەشتى لى

بکەنەو. لە پشت دەرگا گوتى لە دەنگىك بوو:

- ئەو مرۆڤ كىيە لە دەرگای بەھەشت دەدا؟ و لە سەر زەوى

چۆن دەژيا؟

کابرای گوناهاکار وهلامی دایهوهو گوناهاهکانی ژمارد. باسی
هیچ کاریکی باشی نه کرد.

دهنگه که له پشت دهرگا گوتی:

- گوناهاکاران ناچنه مهله کووتی خوا. برۆ رانه وهستی.

کابرا گوتی:

- گهورهم، گویم له دهنگه بهلام رووت نابیم و نازانم ناوت

چییه؟

- من (پترۆس) ی ته تهرم.

گوناهاکاره که گوتی:

- ئەه ی (پترۆس) ی ته تهر، روحم بی بکه! بیر له بیخیزی مروفر

روحی خوا بکهوه. ئەتۆ نه بووی شاگردی مهسیح بووی؟ ئەتۆ

نه بووی پروات له زاری ئەوهوه وهرگرت؟ ژبانی ئەو سهرمهشق

بوو بۆ ژبانی تۆ. به بیر خۆتی بینهوه: روچی نازاری دهخوارد.

سێ جار داوای لیکردی نهخهوی و ههر نوێژ بکهی. خهوتی،

خهو پیلووی بهستی. سێ جار بهسهر داهاات تۆ خهوتبووی.

ئهوهش به بیر خۆت بینهوه: تۆ به هیوای رزگار بوونی روچی

خۆت، بهلینت پیندا، نکووتی لی نه کهی و که بردیان بۆ لای

سهروکی کاهینان، سێ جار نکوولیت لیکرد. تۆ ناوهات کرد.

بانگی کهله شیریش بیر خۆت بینهوه که چووبته دهرهوه به کول

دهگریای. تۆ نهوهات کرد. تۆ نابی له دهرهوه جیم بیلی.

دهنگی پشت دهرگای بدهشت: کپ بور. دواى چرکه بک،
گوناهکاره که دیسان له دهرگای داو پارابهوه مهله کوونی
ناسمانی لی بکه نهوه.

گوئی له دهنگیکی تر بور، له پشت دهرگا گوئی:

- نهو مروفه کیه؟ و له سهر زهوی چون دهزیا؟

دیسان دهنگی گوناهکاره که وهلامی دایهوه. ههموو گوناهه کانی

کابرای ژماردو باسی یهک کاری چاکى نه کرد.

دهنگه کهى پشت دهرگا دیسان گوئی:

- برۆ. گوناهکاری وا گهوره ناشی له گهله نيمه له بدهشت

بزی.

کابرا گوئی:

- گهورهه، گویم له دهنگته. بهلام رووت ناییمو نازانم ناوت

چییه؟

دهنگه که وهلامی دایهوه:

- من (داود) پاشای پیغمبهرم.

گوناهکاره که ناومید نه بور، له بهر دهرگای بدهشت نه رویشته.

گوئی:

- نهی (داود) پاشا روحم پی بکه! بیر له بینهزیری مروفو روحی

خوا بکهوه. خوا توئی خوش دهویست. له سهرووی ههموو

خهلکینکی دانای. ههموو شتیکی پندای: مولک و شکوو زیرو

کچو دوست و مندا. بهلام تو کانی له سهر بان ژنی بیاونیکی

کلۆت بینی، گوناھت به سەردا زال بوو. ژنی (ئوری) ت بانگ
کرده لای خۆت و کابرات خسته بهر دەمی شیری
عموورییه کان... تۆی دەولەمەند، تاکه مەری کابرات بردو
کابرایشت کوشت. تۆ ئاوهات کرد. ئەوهیش به بیر خۆت
بێهوه چۆن تۆبەت کردو گوت: (دان به تاوانه کهم دەنیم و له
گوناھی خۆم په شیمانم.) تۆ ئاوهات کرد. تۆ نابی له دەرەوه
جیم بێلی.

دوای نهختی، گوناھکاره که دیسان له دەرگای داو پارایه وه
دەرگای مهله کووتی ئاسمانی لی بکه نه وه.

دەنگی سیهه له پشت دەرگاوه هات گوتی:

- ئەم مروۆفه کییه؟ و له سەر زهوی چۆن ژیاوه؟

بۆ جاری سیهه دەنگی گوناھکاره که وهلامی دایه وه. ههموو

گوناھهکانی ژمارد. باسی یهك کرده وهی چاکی نه کرد.

دەنگه که له پشت دەرگا گوتی:

- برۆ. گوناھکاران نایه نه ناو مهله کووتی ئاسمان.

کابرا گوتی:

- من گویم له دەنگته، بهلام رووت نابینم و نازانم ناوت چیه؟

- من (یوحنا) ی ئینجیلیی شاگردی دلپه سەندی مه سیحم.

گوناھکاره که کهیفخۆش بوو. گوتی:

- نیستا نابی له دەرەوه بمینمه وه. (پتروس) و (داود) لیده گهرین

بیمه ژووره وه چونکه دهزانن مروۆفه بیهیزه و خوا به روحه.

تۆش لیم ده گهرتی بيمه ژورره وه چونکه ههموو گیانت
خۆشه و یستیه. تۆ (بۆحه ننا) ی ئینجیلی نیت که له کتێبه کهیدا
نووسبویتى:

(خوا، (خۆشه و یستی) یه! ئهوهی خهڵکی خۆش نهوی، خوا
ناناسی). تۆ نه بووی به پیری ههیشه دووبارهت ده کرده وه:
(براینه، با یه که زمان خۆش بوی!) تۆ چۆن سووکایهتی به من
ده کهی و ئیستا چۆن رهم ده کهیته وه؟ یان ده بی نکوولی له
قسه کهت بکهی، یان ده بی منت خۆش بوی و مهله کووتی ناسمانم
بۆ بکهیته وه.

دهرگا کرایه وه و کهوته سهر پشت. (بۆحه ننا) ی ئینجیلی،
باوهشی به که برای گونا هکاری تۆ به کاردا کردو رنگای دا به چینه
مهله کووتی ناسمان.

یه کم دلوپین

(۱۱۱۵)

رززی، جوتیاریکی ههژار، بی نهوهی هیچ بخوا، پارچه نانیکی له گهڤ
خوی بردو چوو زهوی بکیلی. ههوجاری دابهست. پارچه نانه کهی
له ژیر بنه پرچکیک داناو کهواکهی بهسهر دادا بو نهوهی
بیشارینهوه.

نەسپ پیوستی به ههسانهوهو جوتیار پیوستی به خواردن بوو.
جوتیاره که نەسپه کهی کردهوهو بهری ههڤدا بلهوهپری. چوو له لای
بنهپرچکه که بو نهوهی نانه که بخوا. کهواکهی بلند گرت، تهماشای
کرد. پارچه نانه که نهما بوو. نهوهندهی چاوی گیراو نهو ناوهی
پشکنی و کهواکهی ههڤگیرو وهرگیر کردو دایوهشانده، هیچ نان دیار
نهبوو.

جوتیاره که سهری سورما. بیری کردهوه:

- سهیره! کەس نههاتوته ئیره! له گهڤ نهوهشدا نانه کهیان بردووم.
دزه که شهیتانیکی بچووک بوو. کاتی جوتیار جوتی ده کرد، نانه کهی
بردو خوی له پهنا بنه پرچکه که شاردهوه بو نهوهی گوئی له
جوتیاره که بی بزانی چون تووره ده بی و بانگی شهیتان ده کا.
جوتیاره که بیزار بوو. گوئی:

- خو له برسان نامرم! بئى شك ئەوھى بردوويھتى برسى بوو. با
بيخوا نۆشى گيانى بئى!

جوتياره كه رووى كرده سهركانى. تينويى خوى شكاندو نهختى
پشوروى دا. ئەسپه كەى له ههوجار دابهستهوهو دەستى به جووت
كردهوه.

شەيتانى بچووك توورە بوو چونكە نەيتوانى گوناھى بئى بكا. چوورە
لاى گەورەى شەيتانان بۆ ئەوھى پرسى بئى بكا چ بكا؟ بۆى باس
كرد چۆن نانى جوتيارىكى دزى و چۆن جوتيارە كە لە باتى ئەوھى
توورە بئى، گوتى: (ئەوھى بردوويھتى، با بيخوا نۆشى گيانى بئى!)
سەرۆكى شەيتانان لەم چيروۆكە توورە بوو. گوتى:

- جوتياره كه گەمەى پيكر دووى. چونكە تۆ به چاكى و به وريايى
نەجوولايتهوه. ئەگەر لى بگەرپين جوتيارەكان بە خوو بە ژنەوه
گالتهمان بئى بكەن، ژيانمان نامينى. بەلام نابى شتەكە وا بروا. برو
بگەرپۆه لای جوتيارەكە. ئەگەر بتەوى نان بخۆى، دەبى حەلالى
بكەى! من سى سال مۆلتەت دەدەم بۆ ئەوھى بەسەر ئەو جوتيارەدا
زال بئى. ئەگەر لەم ماوھىدا سەر كەوتوو نەبووى. لە ئاوى پيرۆزت
هەلدە كيشم.

شەيتانى بچووك لەم ھەرەشەىە تۆقى. ھەر رايكرد بۆ سەر زەوى
جوتيارەكە. بە دواى رينگايە كدا گەرا بۆ ئەوھى تۆلەى گەوجاتى
خۆى بکاتەوه. زۆرى بىر كردهوه. پاش بىر كردهوهىەكى زۆر،
رينگايەكى دۆزىيەوه.

خوی کرده پیاویکی چاک. چوو بوو به نوکهری جوتیاره که.
پیشینی وشکه سالی دادنی کردو ناموزگاری ناغاکه ی کرد گهنم له
زهوی شوره کات بچینی. جوتیاره که به قسه ی نوکهره که ی کرد،
گهنمی له زهوی شوره کات چاند. ههموو جوتیاره کانی دی، خور
دهغلی سووتاندن. ته نیا جوتیاره هه زاره که دهغلیکی زوری هات. تا
وهزی پاشی نانی له بران بوو. بگره نانی زور له پئویستی خوی
زیاد بو، بو دوا ی نه وهیش مایه وه.

نهم جاره که وهزی توو کردن هات، نوکهره که ناموزگاری
ناغاکه ی کرد دهغل له شوینی بهرز بچینی. نهو ساله بارانیکه
یه کجار زور باری.

دهغلی ههموو جوتیاره کان رسکاو شکایه وه ناو یه کو رزی.
نه دوروا وه. کهچی جوتیاره که دهغلی له جینگای بهرز چاند،
دهغلیکی زوری هات. جیی نه بوو دهغلی تی بکا.

نهوسا نوکهره که ی فیری کرد به دلپاندن ناوی زیان له گهنم
دهرینی. خوی خوار دییه وه وه ده رخوااری خه لکیشی دا. دوا ی نه وه
شهیتانی بچووک گه پرایه وه لای سهروکی شهیتانان و پنی راگه یاند که
نانی خوی هه لال کردوه.

سهروکی شهیتانان سوور بوو خوی پی بکهوی که ئیشه که وایه.
چوره مالی جوتیاره که. دیتی پیاوه گه وره کانی داوه ت کردوه وه
ناوی زیانان پیده دا. کابانی مالی خوی خزمه تی ده کردن،
ده سوور پرایه وه، له ناکاو خوی له گوشه ی میز داو کاسه یه کی پری
رژاند. جوتیاره که له ژنه که ی بهر بوو، گوتی:

- ئەمەتان دېوہ؟ لە ھەموو شەیتانان گەوجترە! باشە، تۆ وا دەزانی

ئاوی ژیان ئاوی ریزو پیزو پیزو ناوا بە گۆرپی وەر دە کەی!!

شەیتانی بچووک ئانیشکیکی لە سەرۆکی شەیتانان داو پیتی گوت:

- تەماشات کردووہ؟ دلنیام ئیستا لە نانە کەی پەشیمان دەبیتەوہ.

کە جوتیارە کە رقی خۆی بە ژنە کەی دارپشت، دەستی دایە شووشەو

بۆ میوانانی تێکرد. کاتی ئەوان پەرداخیان لەیەک دەدا، جوتیاریکی

ھەزار ھات کەس چاوەرپی نەدە کرد. سلاوی لە ئامادەبووان کردو

لە قوربێک دانیشت. دیتی دەخۆنەوہ. ھەزی دە کرد ئەویش ھەندی

ئاوی ژیان بچواتەوہ بۆ ئەوہی ھیزو گۆری بیتەوہ بەر. بەلام ھەر لە

قوربەنە کەی مایەوہو خووزی قووت دایەوہ. خانەخوی، دلنی نەھات

نەختی ئاوی ژیان بۆ تیبکا. ھەر بۆلە بۆلی دە کرد:

- ئەمن پیم دە کری بای ھەموو کەس ئاوی ژیان دروست بکەم!؟

سەرۆکی شەیتانان بەمە شاد بوو. شەیتانی بچووک، شانازی بە خۆی

دەھات، پیتی گوت:

- ھەر ئەوئەندە نییە. تۆ نەختی بوەستە!

کە جوتیارە دەولەمەندەکان و خانەخوی کاسەیی خویان خوار دەوہ،

دەستیان بە پیاھەلدانی یەکتەر کرد. مەتھی یەکتریان دە کردو قسەیی

شیرینیان لە گەل یەک دە کرد.

لەو قسانەیی کردیان، سەرۆکی شەیتانان، یەک وشەیی لە دەست

دەرنەچوو. دلنیایی خۆی بۆ شەیتانی بچووک دەربری و گوتی:

- مادەم شەراب تا ئەو رادەبە کردنی بە مەراییکەر کە یەکتەر تەفرە

بدەن، تەواو کەوتنە ژێر دەسەلاتی خۆمان.

شەیتانی بچووک وەلامی دایەوہ:

- تۆ راوہستە با کاسە یەکی بچووکى تر بچۆنەوہ، ئەوجا ئەماشاپان بکە! ئیستا دەیانبینی وەك رێوی لەنجە دەکەن و کەلک با دەدەن و هەول دەدەن یە کتر بخاپنن. دواى کەمىکى تر ئەمەشا کە، دەبینی وەك گورگى مەننەت و دلپەسن.

خانەخوێ یە کەو کاسەى بچووکى تری بۆ میوانەکان تیکرد. دەستیان بە هاوارو بانگ کرد. لە باتى قسەى شیرین کەوتە جویندان بە یە کترى. هەلدەچوون و بە شەر دەهاتن و لێکیان دەدا و لروتی یە کتریان دەشکاند. کە خانەخوێ وىستى بکەوتە بەبێیان، تیرو پریان لیدا.

سەرۆکی شەیتانان بەم دیمەنە زۆر دلخۆش بوو. گوتى:

- ئەو تا ئیش بە باشى دەروا. بەلام شەیتانى بچووک وەلامی دایەوہ: راوہستە با کاسە یەکی بچووکى تر بچۆنەوہ. ئیستا وە کوو سەگى هارن، لە گەل کاسەى سییەم، وە کوو بەرازیان لی دی.

جوتیارەکان کاسەى سییەمیان خواردەوہ. دەتگوت لێیان گۆراوہ. دەستیان بە خوڕەخوڕ کرد هەموو بە یە کەو قسەیان دەکرد، بى ئەوێ خویشیان بزانی چى دەلین و بى ئەوێ کەس گوی لە کەس بگری. ئینجا یەك یەك و دوو دوو و سى سى بەم لاو بە لادا پەرت بوون و بلاوہیان کرد. خانەخویش چووە دەرەوہ بۆ ئەوێ میوانەکانى بە رى بکا. گلۆر بووہوہ ناو گۆمیلکە ناوینک. وەك بەراز لە ناوہ کە دەگەوزى و خوڕە خوړى دەکرد.

سه‌رۆکی شه‌یتانان ده‌ستی هه‌لگه‌گۆفتو که ئەمه‌ی بینی زیاتر شاد
بوو. به‌ شه‌یتانی بچووکی گوت:

- هه‌فته‌ شانازی به‌ داهینانی ئەم شه‌رابه‌ عاجباتییه‌ بکه‌ی!! شایه‌نی ئەم
شاره‌زاییه‌ی! ئیستا پیم بلی ئەم شه‌رابه‌ت له‌ چی دروست کرد؟ بی
شک بۆ دروست کردنی ئەم شه‌رابه‌، سی شتت لیکداوه: یه‌که‌م
خوینی ریوی که‌ فیلی ریوی برده‌ دلێ جوتیاره‌کان. دووهم خوینی
گورگ که‌ وه‌ک گورگ مهنه‌نه‌ت و دلپسی کردن و سییهم خوینی
به‌راز که‌ کردنی به‌ به‌راز..

شه‌یتانی بچووک گوتی:

- نه‌خیر ئەم رینگایه‌م به‌ کار نه‌هینا. هه‌ر ئەوه‌نده‌م کرد جوتیاره‌که‌ له
پووستی خۆی زیاتر گه‌می هه‌بی. گه‌مه‌که‌ خوینی گیاندارانی تیدا
بوو. به‌لام ئەگه‌ر گه‌م هه‌ر ته‌نیا بای خواردن بکا، ئەم خوینه
کاریگه‌ری نابێ. وه‌کوو ئەو کاته‌ی که‌ جوتیاره‌که‌ سووی له‌ پارچه
نانه‌که‌ نه‌بووه‌وه‌. به‌لام که‌ ده‌غل زۆر هات، جوتیاره‌که‌ به‌ دوای
هۆیه‌کدا گه‌را بۆ به‌ کاره‌ینانی گه‌مه‌ زیاده‌که‌. ئەوسا فیرم کرد چون
به‌ دلۆپاندن، ناوی ژیان له‌ گه‌م بگری. که‌ بۆ خوشی خۆی،
نیعمه‌تی خوای گۆری بۆ ناوی ژیان و خواردیه‌وه‌، خوینی ریوی و
خوینی گورگ و خوینی به‌راز کاری خۆیان کرد. ئیستایش هه‌ر
جاره‌ی ناوی ژیان بخواته‌وه‌، یه‌کسه‌ر وه‌کوو ئەو جانه‌وه‌رانه‌ی لیدی

سه‌رۆکی شه‌یتانان جارێکی تر پیروزبایی له‌ شه‌یتانی بچووک کرد.
پارچه‌ نانه‌که‌ی دایه‌و پایه‌یه‌ک به‌رزی کرده‌وه‌.

سسی پیر

(کورتە چیرۆکیک له ناوچهی قۆلگا)

سهرهك ئوسقهفانی (ئهركانجیلیسك) سواری كهشتیهك بوو لهو
شارهوه دهچوووه دیری سولهفکی. نهفهرهكان حاجی و نهوانهشیان تیدا
بوو كه بیان دهگوتی پیر (قدیس). (با) له پشتهوه كهشتهكهی پان
دهدا. ئاسمان سامان بوو. كهشتیهكه هیچ نهدهههژایهوه.

- حاجیهكان ههندیك پالیاں دابوووهوه، ههندیك نانیان دهخوارد،
ههندیکی تر کۆمهڵ کۆمهڵ دانیشتبوون. قسهیان دهکرد. سهرهك
ئوسقوف له ژووورهكهی خوی هاته دهرهوهوه لهم سهری كهشتی بۆ
ئهو سهری، دهستی به پیاسه کرد. كه گهیشه سهر لمووزی كهشتی.
تاقمه نهفهریکی دی. جوتیاریکی قوته به دهست ئاماژهی بۆ شتی
دهکرد له ناوهندی دهریاو قسهی دهکردو نهوانهی تر گوینان
گرتبوو. سهرهك ئوسقوف وهستاو تهماشای ئهولایهی کرد كه
جوتیارهكه ئاماژهی بۆ دهکرد. تهنیا دهریای بریسکاوهی بهر رۆژ
دیار بوو. سهرهك ئوسقوف نزیك كهوتهوه بۆ ئهوی باشتر گوینی لی
ی. كه جوتیاره قوتهكه چاوی پینكهوت، كلاوی داگرت و بیدهنگ

بوو. ھەرۋەھا ئەوانەى تىرىش سەريان كۆت كىردو بە رېزەۋە
داھاتنەۋە.

سەرەك ئوسقوف گوتى:

– خۆتان تىك مەدەن! برادەران، من خۆم ھاتم بزانم تۆ چى دەلتى،
ئەى پىاۋى خاس!!

بازرگان زاتى داىە بەر خۆى و گوتى:

– ماسىگر باسى پىرانى بۆ دە كىردىن.

سەرۆك ئوسقوف چوۋە نىزىك مەتەرىز بۆ ئەۋەى لەسەر سىندوۋىنىك
دابىشىۋ پىرسى:

– كام پىر؟ بۆم باس بىكە. گويم گىرتوۋە. ئاماژەت بۆ چى دە كىرد؟

جوتيارە كە ئاماژەى بۆ پىشەۋەى خۆى، بۆ دەستەچەبى كەشتى، كىرد:

– لىرئەى! لەو دوورگە بچوۋكەى لەۋى قىت بۆتەۋە. چەند پىرىك

بۆ رىزگار كىردنى رۆحى خۆيان، لەو دوورگەىە دەژىن.

سەرەك ئوسقوف پىرسى:

– ئەو دوورگەىە لە كوئىيە؟

– فەرموۋ، لە كەرخى دەستم تەماشى كە! تەماشى ئەۋ پەلە ھەۋرە

بچوۋكە بىكە، باشە! لە ژىرەۋە نەختى بە لای دەستەچەپدا. شتىكى

ۋەكوۋ شىرىتىكى بارىك واىە!

سەرەك ئوسقوف تەماشى كىرد. ئاۋ لەبەر رۆژ دەبرىسكايەۋە.

ھىچى نەبىنى. چونكە رانەھاتبوو. گوتى:

– نابىم! ئەۋ پىرەمىردانە چىن لەۋ دوورگەىە دەژىن؟

جوتیاره که وه لآمی دایه وه:

- پیاوی خوان! له میژه گویم لی بووه خه لک باسیان ده کهن به لآم تا پار ریک نه که وتبوو بیانینم، پار دین!

ماسیگره که گیپرایه وه چون پاره که چوو ره ماسی. گهرداو هه لیدایه سهر نهو دوور گه یه. به یانی، کاتی لهوی ده سوورایه وه، گه یشته کووخیکی بچووک. پیره میردیکی له سهر کۆسپه یی ده رگا بینی و دوی نهوه دوو پیره میردی تر له کوو خه که هاتنه ده ره وه. خوار دنیان دایه و جلیان وشک کرده وه و یارمه تیان دا به له مه که یی چاک بکاته وه.

سهره ک ئوسقوف گوتی:

- شکلیان چون بوو؟

- یه کیکان قوته بوو. نهختی پشت کۆم بوو، که وتبووه ناو سالانه وه. جو به یه کی درای له بهر بوو. بی شک ته مه نی له سه دی تیپه راند بوو. ریشی سپی، خوی به که سک ده نگاوت. له گهن نه وه شدا هه می شه ده خه نیه وه. پاک ده تگوت فریشته ی ئاسمانه! دوو وه، که می بالا بهر زتر بوو. نهویش پیره میرد بوو. که وایه کی کۆنی له بهر بوو. ردینی سپی به سهر سینگدا بلاو بوو وه وه. ریشی زهره بوو به لآم کابرا به هیزو فه ژهن بوو. بی نهوه یی من یارمه تی بدهم، وه ک سه تل به له مه که می وه رگیرا. نهویش رووی گهش بوو. سییه میان هه ر زور که له گهت بوو. ریشی تا سهر زرانی هاتبوو. ده تگوت روو باری

به فره. رووت و قووت بوو. تنيا پارچه حه سيريكي وه كوو زونار
به استبور.

سهرهك ئوسقوف پرسى:

- قسهيان له گهل كردي؟

- به كپو بيدهنگي كاربان ده كرد. له بهيني خو يانه وه كه م دهدوان.

تنيا به سهرنج له يهك ده گه يشتن. له وهى ههره به ته مهنه كه يانم پرسى

داخو له ميژه ليړه ده زين؟ رووي گرژ كردو چوپه يه كي كرد.

ههلبهت وهك نه وهى تووره بووبى. به لام پيره ميړده قوته كه يه كسهر

دهستي گرتو بزويه كي بو كرد. پيره ميړدى بالا بهرز بيدهنگ بوو.

نه وانه تنيا وشهى شيرين و خهندهيان له نيواندايه.

كاتى جوتياره كه بهم شيويه قسهى ده كرد، كه شتويه كه له دوورگه كه

نزيك كه و ته وه.

بازرگانه كه گوتى:

- نه وه تا ئيستا ده بينين!

به جوولانه وه يهك، به رده وام بوو:

- گوره م، فهرموو تماشا كه!

سهرهك ئوسقوف تماشاي كرد. به راستى شريتكي رهشى بينى.

شريتكه كه دوورگه كه بوو. سهرهك ئوسقوف تماشاي كرد. ئينجا

چوو بو نه وهى له كه شتوانه كه پرسى.

- نهو دوورگه يه چيه ئيستا ليړه ي دياره؟!

- نارى نيه. نهو دوورگه بچووكانه ليړه زورن.

نایا راسته سی پیره میرد بو رزگار کردنی روحي خوین، لهوی
دهژین؟

- وا دهلین! گهورهم. بهلام من هیچی لی نازانم. ماسیگران دیویانن.
بهلام رهنگه هر دمگو بی.

ئوسقوف گوتی:

- چهز ده کهم نهختی لهم دوور گهیه بوهستم و نهو پیره میردانه بینم.
چی بکهین؟

کهشتیوان وهلامی دایه وه:

- نهستمه کهشتی له کهنار نریک بکهوینته وه. نهمه به بهلهم ده کری.

بهلام نهمه روخسه تی کاپتی دهوی!

کاپتن هات. سه رهک ئوسقوف گوتی:

- دهمهوی نهو پیره میردانه بینم. ناتوانن بکهیه ننه نهوی؟!!

کاپتن به پیچو پهنا وهلامی دایه وه:

- بو ناتوانین؟ ده توانین. بهلام کاتیکی زورمان دهروا. ده توانم به

جهنابت رابگه یه نم شته که نهو ههموو ماندوو بوونه ناهیتی. بیسترومه

نهو پیره میردانه گهوجن. له هیچ ناگهن. وهک ماسی شهبوت لالن!

ئوسقوف سوور بوو:

- من چهز ده کهم بیانبینم. ههقی ماندوو بوونه کهیش چیه دهیدم.

بکهیه ننه نهویندهر.

چار نهبوو! نیتر فرمان بو کهشتیوانان ده رچوو و بازی رویشتی
کهشتیان گوری. کهشتیوان بهری کهشتی گوری و رووی کرده

دوورگه که. کورسییه کیان بو ئوسقوف برده لای پیشهوهی کهشتی.
دانیشت و تهماشای کرد.

لهو ماوهیه دا، حاجیه کانیش له پیشهوهی کهشتی خر بوونهوه.
چاویان برپیه دوورگه که. ئەوانه ی چاویان تیژ بوو، کهورو چهقه نه
بهردی دوورگه کهیان بینی و ئاماژه یان بو که ویلیکی بچووک کرد.
بگره هندیکیان پیره میرده کانیشیان بینی. کاپتن دهستی دایه
دووربینه که ی و دایه بهرچاوی و رووی کرده ئەو لا. ئینجا دایه
سەرەك ئوسقوف و گوتی:

— راسته. تۆ تهماشای سەرکه نار بکه! دهسته چهپی شاخه گه وره که.
سی پیاو لهوی وه ستاون.

سەرەك ئوسقوفیش به دهوری خۆیه وه دووربینه که ی ریک خست و
تهماشای کرد. به راستی، سی پیاو له سەر که نار وه ستا بوون.
یه کیکیان که له گهت بوو، دووهم هینده ی ئەو دریژ نه بوو، سیهم
قوته بوو. هه موو دهستی یه کتریان گرتبوو.

کاپتن چوووه لای ئوسقوف و گوتی:

— ئیمه ده بی ئا لیڤه بوه ستین! گه وره م! ئە گه ر هه ر سووری دابه زی،
ده بی سواری به له م بی. ئیمه لیڤه له نگه ر ده گرین.

یه کسه ر په ته کانیان کرده وه له نگه ریان فری داو به له میان خسته
سه ر ئاوی ده ریا. سه ول لیڤه ران بازیان هه لداو سه ره ك ئوسقوف به
پلیکانه چوووه خواری. که له سه ر کورسی به له مه که دانیشت، سه ول
لیڤه ران سه ولیان لیڤه ران به ره و دوورگه که چون. که به رداویژیکیان

ما بگه نه دوور گه که، سی پیره میرده که یان بینی: که له گه ته که رويس
برو ته نیا پارچه جه سیریکي وه کوو زونار بهستبوو، نه وهی به زن
مامناوهنجی به که وای دراوو قوتهی پشت کوور به جو بهی کونه وه.
هه موو دهستی یه کتریان گرتبوو.

سهول لیدهران وهستان بو نه وهی به له مه که بهستنه وه. سه رهک
ئوسقوف دابهزی. پیره میرده کان ته و او بو ی داها تنه وهو به خیر هاتیان
کرد. سه رهک ئوسقوف پیروزی کردن. نه وان زیاتر بو ی داها تنه وه.

ئینجا سه رهک ئوسقوف قسه ی بو کردن و گوتی:

- نه ی پیره میردانی خوی میهره بان، بیستم ئیوه لیرون بو نه وهی
رؤحتان به نویزو پارانه وه له خودانی گهوره مان، له گوناھی بنیاده م
پاک بگه نه وه. به نیعمه تی خوا بی ره داها تم، منی خزمه تکاری خاکی
مه سیح، که چاوه دیتری ره عیه ته که ی ده کا، جه زم کرد بتابینم، نه ی
پارانی خوا، تا شتیکتان فی ره بکه م، نه گهر بوم بکری.

پیره میرده کان به بیدهنگی خه نینه وهو ته ماشای یه کتریان کرد.

ئوسقوف گوتی:

- یم بلین چون هه ول ده دن خوتان رزگار بکه ن و خوا په رستی
بکه ن.

پیره میردی دووهم، واته نه وهی مامناوهنجی، هه ناسه یه کی هه لکیشا.
ته ماشای پیره میردی که له گه ت و ئینجا پیره میردی قوته ی کرد.

پیره میردی که له گهت مرووزی گرز کردو تماشای پیره میردی
قوتهی کرد که به تهمن له هموویان گه وره تر بوو.
ئهویش خه نیه وهو گوتی:

- نهی بهندهی خودا، ئیمه نازانین چون خودا بپدرستین. ئیمه تنیا
خزمهتی خومان ده کهین! گوزه رانی خومان بهر پوه ده بهین!
- نهی چ ده کهن بو ئه وهی بگه ن به خوا؟
پیره میردی قوته گوتی:

- دو عا ده کهین ده لئین: (تۆ سی و ئیمهیش سیین. روحمان بی بکه!)
که ئهم وشانهی گوت، یه کسه ر هه ر سی پیره میرد سه ریان بهرز
کرده وه بو ئاسمان و به یه که وه دوو باره یان کرده وه:
- (تۆ سی و ئیمهیش سیین. روحمان بی بکه!)
سه ره ک ئوسقوف بزیه کی کردو گوتی:

- هه لبهت باسی سیانهی پیروزتان بیستووه. به لام دو عاکه تان
وه کوو پیویست نییه. من ئیوه زور خوش دهوی، نهی پیره میرده
میهره بانه کان. ده بینم ئیوه چه ز ده کهن خواتان لی رازی بی. به لام
نازانین چون خزمهتی بکه ن؟ دو عاتان نابی ئاوا بی. گوی له من
بگرن، فیرتان ده کهم، له خومه وه نا؟ به لکو به گویره ی کتیی پیروز
که پیمان ده لئ ده بی چون دو عا بو خوا بکهین.

ئوسقوف بو پیره میرده کانی باس کرد خودان چون له خه لک
دهر کهوت. ئینجا باسی خوی باوک و خودانی کورو روحی پیروزی
بو کردن... گوتی:

- خودانی کور هاته خواره وه بۆ سه زهوی بۆ نهوهی خهلتک رزگار
بکار هموویان فیر بکا چۆن دوعا بکهن. گوی بگرنو قسه کانم
دووباره بکه نهوه.

سه رهك ئوسقوف گوتی:

- باومان.

یه کی له پیره میژده کان دووباره ی کرده وه:

باومان.

دووه که ی تریش دووباره یان کرده وه.

- که له ئاسمانانه

- که له ئاسمانانه.

به لام ئه و دوو پیره میژده ی به یه که وه دووباره یان ده کرده وه، نهوه ی
دووه میان وشه کانی تیکه ل ده کردو وه کوو پیوست ده ری نه ده برین.
پیره میژدی دووه م نهیده توانی به دروستی ده ریان بری. مووی سمیلی
ده که وتوه ناو ده می و لیوی قه پات ده کرد. به لام پیره میژده قوته که
ورته ورتیکی تینه گه یشتووی له زاری که لۆس ده هاته ده ره وه.

سه رهك ئوسقوف دوعا که ی دووباره کرده وه، پیره میژده کان له
دوویان گوته وه. ئینجا له سه ر به ردیک دانیشته. پیره میژده کان له
ده وری وه ستان، ته ماشای ده میان ده کردو وه وتیان ده دا، که قسه ی
ده کرد، لاسای بکه نه وه. سه رهك ئوسقوف ئه و رۆژه تا ئیواری، له
کاره که ی به رده وام بوو، هه ر وشه یه کی ده جار، بیست جار، سه ت
جار، دووباره کرده وه. پیره میژده کان له دوا ی ئه و دووباره یان

ده کرده وه. نه گهر لیان تیكچوو بوایه، بوی راست ده کرده وه وه
هموو شتیکی له سه ره تاوه بی دووباره ده کرده وه.

سه رهك ئوسقوف، تا هموو (باومان) ی فیړ نه كردنو نه یان توانی
خویان بیلین، سی پیره میړده که ی جی نه هیشت. پیره میړدی دووهم
زووتر له بهری کرد. فیړ بوو به یهك جار دووباره ی بکاته وه.
ئوسقوف فه رمانی پیکرد چهند جار له سه ره یهك دووباره ی بکاته وه
تا دووه که ی تریش له بهریان کرد.

ئیواری که تاریك که وته عه ردی و مانگ له ناو ده ریادا بهرز بووه وه،
سه رهك ئوسقوف هه ستا بو نه وه ی بگه ریته وه لای که شتی. روخسه تی
له پیره میړده کان خواست که هموو له بهر ده میدا چوکیان دادا بوو.
ئوسقوف قیتی کرده وه. یهك یهك ماچی کردنو دنده ی دان بهو جوړه
دوعا بکه ن که فیړی کردن. ئینجا چوووه خواری بو سه ره به له مه که و
له که نار دوور که وته وه.

کاتی ئوسقوف ده گه رایه وه لای که شتی، گوئی له سی پیره میړده که
بوو به دهنگی بهرز دوعایان ده کرد. که گه شته کن که شتی،
دهنگیان نه ما، به لام خویان له بهر تریفه ی مانگدا دیار بوون. له
هه مان شوین له سه ره که نار وه ستا بوون: قوته که له ناوه راست،
که له گه ته له ده سه راست و ناوه نجیبه که له ده سه ته چه پ. که سه رهك
ئوسقوف سه ره که وت بو سه ره که شتی، رووی کرده لای لمووزی.
که شتی به ری که وت، بای هات و که شتی پان داو که شتی که وته وه
که شتی ده ریایا.

سهرهك ئوسقوف گه‌يشته سهر لمووزى كه‌شتى و ههر تهماشای دورگه‌كه‌ى ده‌کرد. پیره‌می‌رده‌كان له‌ چاو دیار بوون به‌لام زۆرى نه‌برد سرانه‌وه‌و له‌وه‌ به‌ دواوه‌ ته‌نیا دورگه‌كه‌ى لی دیاربوو. ئینجا دورگه‌كه‌یش بزر بوو. مایه‌وه‌ ته‌نیا ده‌ریا كه‌ له‌به‌ر تریفه‌ى مانگا‌دا ده‌بریسكایه‌وه‌.

حاجیه‌كان راکشان بو‌ ئه‌وه‌ى بجه‌ون. ههموو شتی له‌ سهر پشته‌ى كه‌شتی ئارام بووه‌وه‌. به‌لام سهرهك ئوسقوف خه‌وى لی‌نه‌كه‌وت. به‌ ته‌نیا له‌سهر لمووزى كه‌شتی مایه‌وه‌. تهماشای ده‌ریای ده‌کرد بو‌ ئه‌و كه‌رخه‌ى دورگه‌كه‌ى تیدا بزر بوو. یادی سی پیره‌می‌رده‌ خاسه‌كه‌ى ده‌کرده‌وه‌. بیری ده‌کرده‌وه‌ چه‌ند شادو گوشاد بوون كه‌ دوعا‌كه‌ فیر بوون. سوپاسی خوای کرد كه‌ گه‌یانديه‌ ئه‌وى بو‌ ئه‌وه‌ى وشه‌ى خوای فیری پیره‌می‌رده‌كان بکا.

سهرهك ئوسقوف له‌ سهر لمووزى كه‌شتی دانیشتبوو. بیری ده‌کرده‌وه‌و تهماشای ده‌ریای ده‌کرد بو‌ ئه‌و لایه‌ى دورگه‌كه‌ى تیدا وندا بوو. تیشکێكى گه‌شى له‌به‌ر چاو بریقایه‌وه‌. شتیكى وه‌كوو نوور وا بوو لی‌ره‌و له‌وى به‌ دەم شه‌پۆله‌وه‌ ده‌هه‌ژایه‌وه‌و كتو پر ده‌بریسكایه‌وه‌و له‌ شوینی رویشتنی كه‌شتی له‌به‌ر تریفه‌ى مانگ سپی ده‌چووه‌وه‌: ئایا ئه‌مه‌ بالنده‌یه‌؟، یان نه‌وره‌سه‌؟، یان چارۆكه‌یه‌كه‌ له‌و په‌له‌ سپیه‌دا؟ ئوسقوف چاوی هه‌لگه‌لۆفت بو‌ ئه‌وه‌ى باش بی‌نى. له‌ دلێ خۆیدا گوتی: (ئه‌مه‌ كه‌شتیه‌ به‌ دواى ئیمه‌دا دى). كه‌مێكى تر ده‌مانگاتى. زۆر دوور بوو. به‌لام لیستا زۆر به‌ روونی دیاره‌. ئه‌م

كەشتىيە ھىچى لە كەشتى ناكا. چارۆكەى بە چارۆكەى كەشتى
ناچى. بە ھەر حال، شتىكە بە دواماندا دى و ھول دەدا بمانگاتى.
سەرەك ئوسقوف، نەيزانى ئەمە چىيە؟: كەشتىيە؟ نا. بالئەدەيش نىيە.
ماسىيە؟ نا. ماسىش نىيە. دەلتى مرۆڤە! بەلام مرۆڤىكى زور گەورەيە.
كى باوەر دەكا مرۆڤ لەسەر ئاو بپروا؟ سەرەك ئوسقوف لە جىڭاى
خۆى ھەستاو چووە لای كەشتىوانەكە.

سەرەك ئوسقوف بە كەشتىوانەكەى گوت:

– چاو دى! برام، ئەو چىيە؟ ئەو چىيە لىرئەي ديارە؟

بەر لەوھى كەشتىوانەكە وەلام بداتەو، سەرەك ئوسقوف بىنى ئەوانە
سى پىرەمىردەكەن. لەسەر ئاو دەپرون. ھەموو شتىكيان سىيە. رىشى
سپيان دەبرىسكىتەو. لە كەشتى نرىك دەكەونەو كە دەلتى لە
جىي خۆى رەق راوہستاو.

كەشتىوانەكە بە تۆقاوى تەماشای دەورو بەرى خۆى كرد. سوكانى
كەشتى جى ھىشت تا ھىزى تىدا بوو ھاوارى كرد:

– گەورەم، ئەو پىرەكانن كەوتونەتە دوامانەو. بەسەر دەريادا
دەپرون، دەلتى لەسەر زەوى زوھا دەپرون.

حاجىيەكان گويان لىبوو، ھەستانو خويان گەياندە سەر لموزى
كەشتى. ھەموويان پىرەكانيان بىنى. دەستى يەكترىان گرتبوو بە
خىرايى دەھاتن. دوو پىرەمىردەكەى ئەم لاو ئەولا نامازەيان بو كەشتى
دەكرد كە بوەستى. ھەرسىكيان لەسەر ئاو دەپرويشتن دەتگوت
لەسەر زەوى وشك دەپرون. ديار نەبوو قاچيان بچووليتەو.

هه رهینه که شتی راوه ستا، پیره میرده کان گه یشتنه جه ناس که شتی.
چوونه ته نیشتی، سهریان هه لبری و به یهک دهنگ گوتیان:

- نهی بهندهی خودا، دهرزه کهی تۆمان له بیر کرد. تا وشه کانمان
دووباره ده کردهوه، له بیرمان بوو. که سه عاتیک له دووباره
کردنهوهی وه ستاین، وشه یه کمان له می شک نه ما. هه موو شتی کمان له
بیر کردو هه موو شتی بزر بوو. قهت هیچمان به بیر نه ماوه. جاریکی
دی فیрман بکه!

سه رهک ئوسقوف نیشانهی خاچی کیشاو داهاتهوه بو لای
پیره میرده کان و گوتی:

- دوعاتان بهرز بوتهوه بو ئاسمان، پیرو پیاوچا کینه، بو من نه هاتوه
ئیوه فی بکه م. ئیوه دوعا بو ئیمه بکه ن، ئیمه ی گونا هکاری
به سه زمان.

سه رهک ئوسقوف به رامبه ر پیره کان چوکی دادا. پیره کان،
وه رسوورانه وه له سه ر ئاو ملی ریی خو یان گرت و رو یشتن.
رووناکی سه ر دهریا، له و لایه ی پیره میرده کان لئی بزر بوون، تا
به یانی هه ر ما بوو

ته واو

وه رگی ر: عه زیز گه ردی.

به حرکه. ۱۹۹۵/۵/۱۷

وەرگىر ئەم بەرھەمانەى (تۆلىستۆى كوردوۋە بە كوردى:

۱. حاجى مراد، ھەولير، ۲۰۱۵

۲. خەلك بەچى دەژى؟، ھەولير، ۲۰۱۷

ئەمانەش نامادەن بۆ چاپ:

۳. ئاغا و نۆكەر

۴. دىلىك لە قەفقاز

پیشتر دهمزانی خودا
ژیانی به خه لکا به خشیوه و
ویستوو یه تی که بژین.
به لام ئیستا من شتیکی
تر دهمزانیم. دهمزانی خودا
نایه وی مروفا به گوشه گیری
و لچه پی بژی، بویه بو کهس
ئاشکرا ناکا پتویستی
به چی هیه. ده یه وی
هموو کهس بو خه لکا
بژی. بویه بو هموو کهس
ئه وه ئاشکرا ده کا که له
همان کاتدا بو خوی و بو
خه لکا به سووده. ئیستا
ده زانم ئه و که سانیه
وا ده زانن ته نیا به هه ولی
خویان ده ژین، له راستیدا
ته نیا به (خوشه ویستی)
ده ژین. ئه وه ی له
خوشه ویستیدا بژی، له گه ل
خودادا ده ژی و خودایش
له دلی ئه ودا ده ژی چونکه
خودا بریتییه له
خوشه ویستی.